

HAKİKAT'te Bu Ay:

TAKDİM

BAŞYAZI

"Bütün İlahî Kitapların Anahtarı Besmele-i Şerife'dir." (Münâvî)

"Meşru İşlerin Herhangisi Olursa Olsun, Besmele-i Şerife İle Başlanmazsa Nasipsiz, (Eksik, Hayrı Kesik) Olur." (Münâvî)

"Kesilirken Allah'ın Adı Anılmayan Hayvanlardan Yemeyin. Çünkü Onu Yemek Muhakkak ki Bir Fısktır, Allah'ın Yolundan Çıkmaktır." (En'âm: 121)

"Kur'an Okuyacağın Zaman Kovulmuş Şeytandan Allah'a Sığın." (Nahl: 98)

BESMELE-İ ŞERİFE'NİN ÖNEMİ, FAZİLETİ, HİKMETİ ve ESRARI

[Kelime-i Tayyibe](#)
[Besmeledeki Hikmet](#)
[Besmelenin İçinde Geçen Esmâ'ü'l Hüsna](#)
[Eûzü Besmele İle](#)
[Besmeleye Saygı ve Hürmet](#)

[Besmele İle İlgili Ashâb-ı Kirâm'dan Hatıralar](#)
[Besmele ve Süleyman Aleyhisselâm](#)
[Besmele ve Nuh Aleyhisselâm](#)
[Yazı ve Besmele](#)
[Çok Kıymetli Bir Duâ](#)
[Besmele Berektir](#)
[Hayvan Kesimi ve Besmele](#)
[Av ve Besmele](#)
[Besmele ve Merhamet](#)
[Besmele'deki Sır](#)
[Bazı Zevât-ı Kirâm'ın Bu Husustaki Beyanları](#)
[Bismillâh Her Hayrın Başıdır](#)
[Zerre Olduğunu Bilmek](#)

/ İsmail Yavuz

Kur'an-ı Kerim Tefsiri

[Kevser Sûre-i Şerif'i \(3\)](#)
[Namaz ve Kurban](#)

Müşrikler ıslık çalıp el çıparak ibadet ediyorlar ve putlara kurban kesiyorlardı. Bunun için Allah-u Teâlâ Resulullah Aleyhisselâm'a sırf Zât-ı akdes'i için namaz kılmasını ve kurban kesmesini emir buyurdu. Her ikisinin de şöhret için değil, Allah için halis niyetle yapılması gerekmektedir.

Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm

[Hicretin Üçüncü Yılı](#)
[Uhud Savaşı \(16\)](#)

"Allah yolunda öldürülenlere ölümler demeyin, bilakis onlar diridirler. Fakat siz farkında değilsiniz." (Bakara: 154)

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler (35)

["Allah Kuluna Kâfidir!"](#)

[EVLİYÂ-İ KİRÂM -kaddesallahu Esrârehüm- Hazerâtı'nın "Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki Beyan ve İfşaatları \(158\)](#)

[Seyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sirruh- \(6\)](#)

[Allah-u Teâlâ'nın Sevgililerinin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar \(91\)](#)

[Seyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -k.s.- \(4\)](#)

Seyhü'l-Ekber -kuddise sirruh- Hazretleri "Ankâ-i Muğrib fi Marifeti Hatmü'l-

Evliyâ" adlı eserinde şöyle buyuruyorlar:
"O'nun ilmi râsih, nasibi yüce, Nûr'u apaçıktır; o, sırrı ve nasihati dile getirilir bir kimsedir." (s. 73)

Tasavvuf'un Aslı Hakikat ve Marifetullah İncileri

MARİFETULLAH EHLİ ve MARİFETULLAH İLMİ

Bir ilim vardır ki buna mârifetullah ilmi denir. Kitap satırları arasında bulunmayan, ancak Allah-u Teâlâ'ya yakın olanların sadırlarında, kalplerinin derinliklerinde gizli bulunan ilim marifetullah ilmidir.
"Rabb'im bana öğretti." (Yusuf: 37)

İSLÂM İLMİHALİ

Zekât Vermekten Kaçınanlar

Zekât vermekle dünyada borç ödenmiş, ahirette ise azaptan kurtulmuş olunur. En mühimi, emr-i şerif yerine gelmiş olur.

ASHÂB-I KİRÂM -Radiyallahu anhüm- HAZERÂTİ'NİN HAYATI

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyallahu Anh- (4)

Resulullah Aleyhisselâm'ı sadece ademiyyet gözü ile değil, hakikat gözüyle de görmüştü. Onu öyle tanımıştı ki, ahirete gitmesiyle dünyada durması arasında ona göre fark yoktu. Hakk'a nasıl tazim ettiyse, o Nur'a da öyle tazim etti. Yanından hiç ayrılmadı. Ona gönülden bağlanarak "Bağlılık numunesi" oldu.

GÜNDEM

"Büyük Kürdistan" Hayali Sadece Çatışma Tehlikesini Büyütüyor! / Uğur Kara

"Kürt Devleti" emperyalist bir proje olduğu için meşruiyet temeline sahip değildir. Diğer taraftan; etrafındaki ülkelerin siyasal çıkarlarına nüfuz eden yeni bir devlet çatışmasız kurulamaz (İsrail örneğinde olduğu gibi). Bu binlerce yıllık dünya tarihinin acı bir gerçeğidir.

İyilik ve Doğruluk Helâl Lokma İle Başlar / Canan Büşra Kara

Kenan Bey günlerdir "Bu gençlere neler oluyor?" sorusunu sorup duruyor, yeni doğan kendi çocuğunun geleceği için endişeleniyordu.

| [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Bismillahirrahmanirrahim

"Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri'ne; O'nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz'e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kiram'ına, etbâına, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun."

Muhterem Okuyucularımız;

"Besmele" *"Bismillâhirrahmânirrahîm"*ın kısaltılmış şeklidir. Hayırlı bir işe başlarken, Allah-u Teâlâ'nın İsm-i şerifini anmak ve bu mübarek İsm-i şerif ile işe başlamak mânâsına gelir.

"Besmele-i şerife", her hayrın anahtarı, İslâm'ın bir sembolüdür.

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyurulmaktadır:

"Bütün ilâhî kitapların anahtarı Besmele-i şerife'dir." (Münâvî)

"Besmele", yaratan ve yaşatan Allah-u Zülcelâl Hazretleri'nin İsm-i celâl'i ile **"Esirgeyen bağışlayan, lütuf ve ihsanını rahmet ve merhametini eksiltmeyen"** mânâsındaki Rahman ve Rahim İsm-i şerif'lerini üzerinde toplamıştır.

Cebrâil Aleyhisselâm'ın her vahiy getirdiğinde **"Bismillâhirrahmânirrahîm"** kelime-i tayyibe'sini okuduğu rivayet edilir.

İbn-i Ömer -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Cebrâil bana vahiy ile geldiğinde ilk gönlüme ilka ettiği şey; 'Bismillâhirrahmânirrahîm' oldu." (Dârekutnî)

Besmele-i şerif'in hülâsa olarak mânâsı:

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adı ile, O'nun izni ve emri ile, O'nun rızâsı için yapıyorum; her türlü yardım, kuvvet ve kudret O'ndandır, O yardım etmezse, bu kuvvet ve kudreti vermezse hiçbir şey yapamam, hiçbir işte muvaffak olamam." diyerek acziyetini ortaya koymak ve her işi Yaraticı'ya havale etmektir.

Kur'an-ı kerim'in anahtarı Besmele-i şerife'dir.

Levh-i mahfuz'daki ilk yazı Besmele-i şerife'dir.

Kur'an-ı kerim, Fâtiha Sûre-i şerif'inde; Fâtiha da Besmele'de toplanmıştır.

Bir müslüman meşru bir işe başlarken ihlâs ve samimiyetle Allah-u Teâlâ'nın İsm-i şerif'lerini anarsa, onun her hareketi rızâ-i Bâri'ye uygun yapılmış olur. O, Allah-u Teâlâ'nın yardımları ve nimetleri ile karşılaşır. Şeytanın iğvâlarından, hile ve desiselerinden korunur.

"Bismillâhirrahmânirrahîm."

"Bismillah" öyle bir Zât'ın ismidir ki; Allah ile, Allah'ın adı ile başlamak. **"Allah"** ism-i azamdır. **"Celâl"** sıfatıyla tecelli eder, **"Rahman"** dır ve **"Rahim"** ismi **"Cemâl"** sıfatıdır.

Allah ile kulları arasındaki derûnî münasebeti ifade eden **"Bismillâhirrahmânirrahîm; Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla."** Kelime-i tayyibe'sinin Kur'an-ı kerim'den bir Âyet-i kerime olup olmaması hususu şöyledir:

Neml Sûre-i şerifinin 30. Âyet-i kerime'sinde geçen "**Besmele**"nin Âyet-i kerime olduğu kesindir. Tevbe Sûre-i şerifinin başında bulunmaması istisnâ edilirse, Sûre-i şeriflerin başlarındaki 113 Besmele'nin her birinin sûreden mi, yoksa müstakil birer Âyet-i kerime olup olmadığına ihtilâf vardır.

İmâm-ı Şâfi -rahmetullahi aleyh- Hazretleri, her birinin başında bulunduğu Sûre-i şerif'ten bir Âyet-i kerime olduğunu söylemiş, böyle olunca da Fâtiha sûre-i şerifinin başındaki Besmele'yi birinci Âyet-i kerime olarak kabul etmiştir.

İmâm-ı Âzam -rahmetullahi aleyh- Hazretleri ise, her birinin müstakil bir Âyet-i kerime olduğunu, fakat başında bulunduğu Sûre-i şerif'in bir cüz'ü olmadığını, sadece Sûre-i şeriflerin arasını ayırmak ve teberrük olunması için nâzil olduğunu söylemiştir.

Vahiy kâtiplerinden olan İbn-i Mesud -radiyallahu anh- Hazretleri;

"Biz iki sûre arasındaki fasılayı, 'Bismillâhirrahmânirrahîm' ininceye kadar bilmiyorduk." buyurmuşlardır.

Allah-u Teâlâ Kur'an-ı kerim okumak isteyen kimseye, ilk önce şeytanın şerrinden Zât-ı akdes'ine sığınmasını emretmektedir:

"Kur'an okuyacağın zaman kovulmuş şeytandan Allah'a sığın." (Nahl: 98)

Bu sığınma da: **"Euzü billâhi mineşşeytanirracîm."**, **"Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım!"** demektir.

Kur'an-ı kerim tilâvetinden faydalanmak isteyenler **"Besmele"**den önce bu **"İstiâze"**yi okumak suretiyle bu tavsiye emrini yerine getirmektedirler.

Bu minval üzere; Besmele-i şerife'nin fazileti, hikmeti ve esrarı Âyet-i kerime ve Hadis-i şeriflerin nur ışığı altında açıklanarak izâh edilmiş ve Ümmet-i Muhammed'in istifadesine arz edilmiştir.

Bâki esselamü aleyküm ve rahmetullah...

Muhterem Okuyucularımız;

"Besmele" **"Bismillâhirrahmânirrahîm"**in kısaltılmış şeklidir. Hayırlı bir işe başlarken, Allah-u Teâlâ'nın İsm-i şerifini anmak ve bu mübarek İsm-i şerif ile işe başlamak mânâsına gelir.

"Besmele-i şerife", her hayrın anahtarı, İslâm'ın bir sembolüdür.

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyurulmaktadır:

"Bütün ilâhî kitapların anahtarı Besmele-i şerife'dir." (Münâvî)

"Besmele", yaratan ve yaşatan Allah-u Zülcelâl Hazretleri'nin İsm-i celâl'i ile **"Esirgeyen bağışlayan, lütuf ve ihsanını rahmet ve merhametini eksiltmeyen"** mânâsındaki Rahman ve Rahim İsm-i şeriflerini üzerinde toplamıştır.

Cebrâil Aleyhisselâm'ın her vahiy getirdiğinde **"Bismillâhirrahmânirrahîm"** kelime-i tayyibe'sini okuduğu rivayet edilir.

İbn-i Ömer -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Cebrâil bana vahiy ile geldiğinde ilk gönlüme ilka ettiği şey; 'Bismillâhirrahmânirrahîm' oldu."
(Dârekutnî)

Besmele-i şerif'in hülâsa olarak mânâsı:

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adı ile, O'nun izni ve emri ile, O'nun rızâsı için yapıyorum; her türlü yardım, kuvvet ve kudret O'ndandır, O yardım etmezse, bu kuvvet ve kudreti vermezse hiçbir şey yapamam, hiçbir işte muvaffak olamam." diyerek acziyetini ortaya koymak ve her işi Yaratıcı'ya havale etmektir.

Kur'an-ı kerim'in anahtarı Besmele-i şerife'dir.

Levh-i mahfuz'daki ilk yazı Besmele-i şerife'dir.

Kur'an-ı kerim, Fâtiha Sûre-i şerif'inde; Fâtiha da Besmele'de toplanmıştır.

Bir müslüman meşru bir işe başlarken ihlâs ve samimiyetle Allah-u Teâlâ'nın İsm-i şerif'lerini anarsa, onun her hareketi rızâ-i Bâri'ye uygun yapılmış olur. O, Allah-u Teâlâ'nın yardımları ve nimetleri ile karşılaşır. Şeytanın iğvâlarından, hile ve desiselerinden korunur.

"Bismillâhirrahmânirrahîm."

"Bismillah" öyle bir Zât'ın ismidir ki; Allah ile, Allah'ın adı ile başlamak. **"Allah"** ism-i azamdır. **"Celâl"** sıfatıyla tecelli eder, **"Rahman"** dır ve **"Rahim"** ismi **"Cemâl"** sıfatıdır.

Allah ile kulları arasındaki derûnî münasebeti ifade eden **"Bismillâhirrahmânirrahîm; Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla."** Kelime-i tayyibe'sinin Kur'an-ı kerim'den bir Âyet-i kerime olup olmaması hususu şöyledir:

Neml Sûre-i şerif'inin 30. Âyet-i kerime'sinde geçen **"Besmele"**nin Âyet-i kerime olduğu kesindir. Tevbe Sûre-i şerif'inin başında bulunmaması istisnâ edilirse, Sûre-i şerif'lerin başlarındaki 113 Besmele'nin her birinin sûreden mi, yoksa müstakil birer Âyet-i kerime olup olmadığına ihtilâf vardır.

İmâm-ı Şâfi -rahmetullahi aleyh- Hazretleri, her birinin başında bulunduğu Sûre-i şerif'ten bir Âyet-i kerime olduğunu söylemiş, böyle olunca da Fâtiha sûre-i şerif'inin başındaki Besmele'yi birinci Âyet-i kerime olarak kabul etmiştir.

İmâm-ı Âzam -rahmetullahi aleyh- Hazretleri ise, her birinin müstakil bir Âyet-i kerime olduğunu, fakat başında bulunduğu Sûre-i şerif'in bir cüz'ü olmadığını, sadece Sûre-i şerif'lerin arasını ayırmak ve teberrük olunması için nâzil olduğunu söylemiştir.

Vahiy kâtiplerinden olan İbn-i Mesud -radiyallahu anh- Hazretleri;

"Biz iki sûre arasındaki fasılayı, 'Bismillâhirrahmânirrahîm' ininceye kadar bilmiyorduk." buyurmuşlardır.

Allah-u Teâlâ Kur'an-ı kerim okumak isteyen kimseye, ilk önce şeytanın şerrinden Zât-ı akdes'ine sığınmasını emretmektedir:

"Kur'an okuyacağın zaman kovulmuş şeytandan Allah'a sığın." (Nahl: 98)

Bu sığınma da: **"Euzü billâhi mineşşeytanirracîm."**, **"Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım!"** demektir.

Kur'an-ı kerim tilâvetinden faydalanmak isteyenler **"Besmele"**den önce bu **"İstiâze"**yi okumak suretiyle bu tavsiye emrini yerine getirmektedirler.

Bu minval üzere; Besmele-i şerife'nin fazileti, hikmeti ve esrarı Âyet-i kerime ve Hadis-i şeriflerin nur ışığı altında açıklanarak izâh edilmiş ve Ümmet-i Muhammed'in istifadesine arz edilmiştir.

Bâki esselamü aleyküm ve rahmetullah...

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

"Bütün İlâhî Kitapların Anahtarı Besmele-i Şerîfe'dir." (Münâvî)

"Meşru İşlerin Herhangisi Olursa Olsun, Besmele-i Şerife İle Başlanmazsa Nasipsiz, (Eksik, Hayrı Kesik) Olur." (Münâvî)

"Kesilirken Allah'ın Adı Anılmayan Hayvanlardan Yemeyin. Çünkü Onu Yemek Muhakkak ki Bir Fısktır, Allah'ın Yolundan Çıkmaktır." (En'âm: 121)

"Kur'an Okuyacağın Zaman Kovulmuş Şeytandan Allah'a Sığın." (Nahl: 98)

BESMELE-İ ŞERİFE'NİN ÖNEMİ, FAZİLETİ, HİKMETİ ve ESRARI

Gerek dünya gerekse ahiret ile ilgili olsun, hayırlı ve meşru her işe Allah-u Teâlâ'nın adını anarak "Besmele" ile başlamak, her müslümanın üzerinde titizlikle durması gereken görevlerdendir. Bir müslüman herhangi bir işe "Besmele" ile başlamakla "Rahman ve Rahim olan Allah'ın adı ile, O'nun izni ve emri ile, O'nunla yapıyorum; her türlü yardım, kuvvet ve kudret O'ndandır, O yardım etmezse, bu kuvvet ve kudreti vermezse hiçbir şey

yapamam, hiçbir işte başarılı olamam." diyerek acziyetini ortaya koymakta ve her işini Yaratıcı'ya havale etmektedir. Her okunacak ve yapılacak mühim bir şeye teberrüken bununla başlanması bir muvaffakiyet vesilesidir.

Kelime-i Tayyibe:

Her şeyden evvel Besmele-i şerife'nin manasını bir teneffüs edelim.

"Besmele" *"Bismillâhirrahmânirrahîm"*ın kısaltılmış şeklidir. Hayırlı bir işe başlarken, Allah-u Teâlâ'nın İsm-i şerifini anmak ve bu mübarek İsm-i şerif ile işe başlamak mânâsına gelir.

Allah-u Teâlâ ile kulları arasındaki derûnî münasebeti ifade eden **"Besmele-i şerife"**, her hayrın anahtarı, İslâm'ın bir sembolüdür.

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyurulmaktadır:

"Bütün ilâhî kitapların anahtarı Besmele-i şerife'dir." (Münâvî)

Allah-u Teâlâ'nın adı ile başlamasının hususi bir hikmeti, İsm-i celâl'i zikretmenin de bir bereketi vardır.

Allah-u Teâlâ Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ini bütün işlerinde, önce Zât-ı Akdes'inin güzel isimlerini zikretmeyi öğreterek yetiştirdi. Bunu bütün mahlûkatı için, uyacakları bir hüküm, takip edecekleri bir yol kıldı.

Çünkü O Rabb'dır, lütuf ve kerem sahibidir. Rahmeti engin, ihsan ve ikramları boldur.

"Besmele", yaratan ve yaşatan Allah-u Zülcelâl Hazretleri'nin İsm-i celâl'i ile **"Esirgeyen bağışlayan, lütuf ve ihsanını rahmet ve merhametini eksiltmeyen"** mânâsındaki Rahman ve Rahim İsm-i şerif'lerini üzerinde toplamıştır.

Niçin Besmele çekiyoruz?

Niçin Elhamdülillâh diyoruz?

Bunu bulursanız her şeyi bulursunuz.

Cebrâil Aleyhisselâm'ın her vahiy getirdiğinde **"Bismillâhirrahmânirrahîm"** kelime-i tayyibe'sini okuduğu rivayet edilir.

İbn-i Ömer -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Cebrâil bana vahiy ile geldiğinde ilk gönlüme ilka ettiği şey; 'Bismillâhirrahmânirrahîm' oldu." (Dârekutnî)

Besmele-i şerif'in hülâsa olarak mânâsı:

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adı ile, O'nun izni ve emri ile, O'nun rızâsı için yapıyorum; her türlü yardım, kuvvet ve kudret O'ndandır, O yardım etmezse, bu kuvvet ve kudreti vermezse"

hiçbir şey yapamam, hiçbir işte muvaffak olamam." diyerek acziyetini ortaya koymak ve her işi Yaratıcı'ya havale etmektir.

Her okunacak ve yapılacak mühim bir şeye teberrüken bununla başlanması bir muvaffakiyet vesilesidir.

Kur'an-ı kerim'in anahtarı Besmele-i şerife'dir.

Levh-i mahfuz'daki ilk yazı Besmele-i şerife'dir.

Kur'an-ı kerim, Fâtiha Sûre-i şerif'inde; Fâtiha da Besmele'de toplanmıştır.

Hazret-i Osman -radiyallahu anh- Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e Bismillâhirrahmânirrahîm'den sordu.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ona şu cevabı verdi:

"Bismillah, Allah'ın isimlerinden bir isimdir. Bununla Allah'ın en büyük ismi arasındaki yakınlık, gözün beyazıyla siyahı arasındaki yakınlık gibidir." (Hakim, Beyhaki)

Hadis-i şerif'lerde şöyle buyuruluyor:

"Allah-u Teâlâ'nın en büyük ismi Allah'dır. Kur'an-ı kerim'e de her isimden önce Allah ile başladığına dikkat etmez misiniz." (Buhârî)

"Kim Bismillah'ı gönülden inanarak okursa, onunla birlikte dağlar da tesbih getirir. Ancak ne var ki dağların bu tesbih sesi duyulmaz." (Ebu Nuaym)

"Şeytan'ın insanlardan çalmak istediği Kur'an'dan en büyük âyet, Bismillâhirrahmânirrahîm'dir." (Beyhâki)

"İnsanların Allah kitabında en çok gaflet ettikleri âyet, Bismillâhirrahmânirrahîm'dir. Bu âyet Süleyman bin Dâvud müstesna Resulullah Aleyhisselâm'dan başka kimseye inmemiştir." (Beyhâki)

Duâ ederken; Allah-u Teâlâ'nın adını anarak başında kemâlî edeple getirilen Besmele-i şerife kabule vesiledir.

Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Başında 'Bismillâhirrahmânirrahîm' Âyet-i kerime'si bulunan bir duâ geri çevrilmez."

Peygamber Efendimiz'in yazdığı resmi ve hususi mektupları hep Besmele-i şerife ile başladığı.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, Bizans imparatoru Herakliyüs'a yazdığı mektuba Besmele-i şerife ile başlayarak şöyle buyurmuştu:

"Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allah'ın kulu ve elçisi Muhammed'den Rum'un büyüğü Herakl'e. Doğru yolda gidene selâm olsun. Bunu böylece bilesin. Sonra ben seni İslâm'a dâvet ediyorum. İslâm'a gir ki, selâmette kalasın. Allah da (hem İsa'ya, hem Muhammed'e iman ettiğin için) sana ecrini iki kat versin. Eğer kabul etmezsen, bütün halkın vebali senin boynundadır."

Şu Âyet-i kerime'yi de mektubuna ilâve etmişti:

"De ki: Ey ehl-i kitap! Sizinle bizim aramızda eşit bir kelimeye geliniz. Allah'tan başkasına tapmayalım. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da kiminiz kiminizi ilâhlaştırmasın." (Âl-i imrân: 64)

Hudeybiye'de anlaşmayı yazan Hazret-i Ali -radiyallahu anh-a Peygamber Efendimiz; **"Besmele ile başla."** buyurmuşlardır.

Emannâmeler, antlaşmalar, muamelâta, öşür ve zekâta dair, hülâsa bütün yazılara Besmele ile başlanmasını emretmişler ve tatbik etmişlerdir.

Hadis-i şerif'te;

"Besmele ile başlanmayan her işte bereketsizlik olur." buyuruluyor. (İbn-i Mâce)

İbn-i Abbas -radiyallahu anh-den rivayetle şöyle buyurulmuştur:

"Besmele'yi terk eden Allah'ın kitabından yüz on üç âyet terketmiş olur."

"Besmele ile başlamayanın abdesti tam değildir." (İbn-i Mâce)

İbn-i Abbas -radiyallahu anh- Hazretleri, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz için **"Namaza besmele ile başlardı."** buyurmuşlardır.

Şu kadar var ki Resulullah Aleyhisselâm'a ilk inen Âyet-i kerime; **"İkra bismi Rabbikellezî halak; Yaratan Rabb'inin adıyla oku!"** (Alâk: 1)

"Bismi" "Adı ile" demektir ki; **"Hazret-i Allah'ın adı ile oku"** buyuruluyor. Besmele'deki **"Bismi"** lâfz-ı şerifi aynı zamanda Rahmân Sûre-i şerifi ve Vâkıa Sûre-i şerifinin son Âyet-i kerime'lerinde de geçmektedir.

"Azamet ve ikram sahibi Rabb'inin adı ne yücedir!" (Rahmân: 78)

"Çok büyük olan Rabb'inin adını tesbih et!" (Vâkıa: 96)

Besmeledeki Hikmet:

Gerek dünya gerekse ahiret ile ilgili olsun, hayırlı ve meşru her işe Allah-u Teâlâ'nın adını anarak **"Besmele"** ile başlamak, her müslümanın üzerinde titizlikle durması gereken görevlerdendir.

Kur'an-ı kerim'de buna işaret eden emirler vardır. Ezcümle bir Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan daha kuvvetli bir anıyla Allah'ı anınız." (Bakara: 200)

Bir müslüman meşru bir işe başlarken ihlâs ve samimiyetle Allah-u Teâlâ'nın İsm-i şerif'lerini anarsa, onun her hareketi rızâ-i Bâri'ye uygun yapılmış olur. O, Allah-u Teâlâ'nın yardımları ve nimetleri ile karşılaşır. Şeytanın iğvâlarından, hile ve desiselerinden korunur.

"Bismillâhirrahmânirrahîm."

"Bismillah" öyle bir Zât'ın ismidir ki;

Allah ile, Allah'ın adı ile başlamak. **"Allah"** ism-i azamdır. **"Celâl"** sıfatıyla tecelli eder, **"Rahman"** dır ve **"Rahim"** ismi **"Cemâl"** sıfatıdır.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz besmelesiz başlanan her işin feyizsiz ve bereketsiz olacağını Hadis-i şeriflerinde beyan buyurmuşlardır:

"Meşru işlerin her hangisi olursa olsun, Besmele-i şerife ile başlanmazsa nasipsiz, güdük (hayrı kesik) olur." (Münâvî)

Hadis-i şerif'te geçen **Emr-i zibâl**; hayırlı iş, şerefli, meşru, mübah gibi mânâlara gelmektedir. Yemek-içmek, giyinmek-kuşanmak, konuşmak, yazmak, ilmî meşguliyet hep buna dahildir. Şu halde bütün bunlara zikrullahla başlamak, o meşru işleri ibadete çevirmek demektir. Bu ise uhrevî sevaplara sebep olur, böylece hayrı devam eder.

"Besmele"siz olursa hayrı kesilir, eksik güdük olur.

Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Abdesti olmayanın namazı yoktur, Besmele çekmeyenin abdesti yoktur. Bana iman etmeyen Allah'a iman etmiş olmaz. Ensarı sevmeyenin bana imanı yoktur." (Ramuz el-Ehadis)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz diğer bir Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Bir tehlikeye düştüğün zaman bu duâya devam etmeli. Allah-u Teâlâ bunların şerefiyle belâ ve musibetlerin her türlüşünü kaldırır."

(Bismillâhirrahmânirrahîmi velâ havle velâ kuvvete illâ billâhil-aliyyil-azîm)

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adı ile. Güç ve kuvvet ancak ve ancak pek yüce, azamet sahibi Allah'ındır." (Nevadir-ül usûl)

Bir defasında Resulullah Aleyhisselâm'ın bineği tökezlemişti. Terkisinde bulunan Üsâme bin Umeyr -radiyallahu anh- **"körolasınca şeytan!"** dedi.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurdu ki:

"Körolasınca şeytan deme. Çünkü sen böyle söyleyince o böbürlenir ve 'Gücümle onu yere yıktım!' der. Bunun yerine 'Bismillâh' diyecek olursan, sinek gibi oluncaya kadar küçülür." (Nesâî)

İşte bu, Besmele-i şerife'nin nuru, bereketi iledir.

Hadis-i şerif'te Besmele-i şerife'nin fazileti beyan buyurulmaktadır:

"Cehennemnin başlıca memurları bulunan on dokuz zebâniyenin azâb etmesinden kurtulmasını arzu eden kimse Besmele-i şerife'ye devam etsin." (Nevâdir'ül-usûl)

.

Allah ile kulları arasındaki derûnî münasebeti ifade eden **"Bismillâhirrahmânirrahîm; Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla."** Kelime-i tayyibe'sinin Kur'an-ı kerim'den bir Âyet-i kerime olup olmaması hususu şöyledir:

Neml Sûre-i şerif'inin 30. Âyet-i kerime'sinde geçen **"Besmele"**nin Âyet-i kerime olduğu kesindir. Tevbe Sûre-i şerif'inin başında bulunmaması istisnâ edilirse, Sûre-i şeriflerin başlarındaki 113 Besmele'nin her birinin sûreden mi, yoksa müstakil birer Âyet-i kerime olup olmadığında ihtilâf vardır.

İmâm-ı Şâfi -rahmetullahi aleyh- Hazretleri, her birinin başında bulunduğu Sûre-i şerif'ten bir Âyet-i kerime olduğunu söylemiş, böyle olunca da Fâtiha sûre-i şerif'inin başındaki Besmele'yi birinci Âyet-i kerime olarak kabul etmiştir.

İmâm-ı Âzam -rahmetullahi aleyh- Hazretleri ise, her birinin müstakil bir Âyet-i kerime olduğunu, fakat başında bulunduğu Sûre-i şerif'in bir cüz'ü olmadığını, sadece Sûre-i şerif'lerin arasını ayırmak ve teberrük olunması için nâzil olduğunu söylemiştir.

Vahiy kâtiplerinden olan İbn-i Mesud -radiyallahu anh- Hazretleri;

"Biz iki sûre arasındaki fasılayı, 'Bismillâhirrahmânirrahîm' ininceye kadar bilmiyorduk." buyurmuşlardır.

Besmelenin İçinde Geçen Esmâü'l Hüsna:

Allah İsm-i şerif'i: Zâtından başka hiçbir ilâh bulunmayan Vâcibü'l-vücud'un zât ismi olup, ulûhiyete mahsus sıfatların hepsini kendisinde toplamıştır. İsimler içinde en büyüğü, en mübarek olanıdır.

Bir Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Hiç sen Allah'ın ismini taşıyan başka birini bilir misin?" (Meryem: 65)

Allah ism-i şerifi başka dillere çevrilemez. Farsça'da "**Hüdâ**", Türkçe'de "**Tanrı**", İngilizce'de "**God**"; Allah ism-i şerifinin karşılığı değil, "**ilâh**"ın karşılığıdır.

Allah ism-i şerifi herhangi bir kelimedenden türetilmiş veya başka bir dilden Arapça'ya nakledilmiş değildir. Başlangıçtan itibaren has bir isim olarak kullanılmıştır.

"İsm-i Âzam"; Allah-u Teâlâ'nın sıfatlarından herhangi birine değil, bilâkis o sıfatların melazı ve kaynağı olan Zât-ı İlâhi'ye mahsus bir isimdir ki; bu isim O'nun herhangi bir vasfını değil, bizzat Zât'ını temsil eder. Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin "**Hatmü'l-Evliyâ**" kitabında: "**Bütün ilâhi isimlerin kendisinden çıkartıldığı 'Resü'l-esmâ' yani 'İsimlerin başı' nedir?**" sorusunu sorarak dikkati çektiği bu isim, O'nun isimlerinin en büyüğü olan "**Allah**" ism-i şerifidir.

Bu ism-i şerif ulûhiyet vasfından değil, ulûhiyet mâbudiyet vasfı ondan alınmıştır.

Allah-u Teâlâ'nın Zât-ı Akdes'i bütün isimler ve vasıflardan önce bulunduğu gibi, Allah İsm-i şerifi de öyledir.

"Allah iman edenlerin dostudur." (Bakara: 257)

Allah-u Teâlâ'nın dostluğu, yardımı, desteği, inayeti; iman edip, Hakk yolda yürüyenler ve Hakk'ı savunanların üzerinedir.

Allah-u Teâlâ hiçbir müminin kendi yolundan başka yollara gitmesine aslâ izin vermez.

"Onları karanlıklardan kurtarıp nura çıkarır." (Bakara: 257)

Onları her türlü şek ve şüpheden, ihtilâf ve tefrikadan kurtarır, esenlik yoluna erdştirerek kurtuluşa kavuşturur.

İmanın nur ile ifade edilmesinden daha derin ve şümullü bir tabir bulunamaz.

Küfrün ise zulümat ile ifade edilişi de aynıdır. Hakk'ın nurundan başka bütün yollar hiç şüphe yok ki zulümatın tâ kendisidir.

"İnkâr edip kâfir olanların dostları ise Tağut'tur." (Bakara: 257)

Küfrü tercih eden, küfür üzere hayatını devam ettiren, küfrün savunuculuğunu yapanların dostları ise şeytan ve şeytanlaşmış insanlardır.

"Onları nurdan alıp karanlıklara götürür." (Bakara: 257)

Yedeklerine aldıkları bu kişileri nûrdan uzaklaştırıp nâra sürüklerler, hidayetden mahrum edip dalâlete sevkederler. Dünya hayatlarını da, ahiret hayatlarını da mahvederler, böylelikle de ebedî felâketlerle başbaşa bırakmış olurlar.

"İşte onlar cehennemliklerdir, orada ebedî kalacaklardır." (Bakara: 257)

Tepetakla cehenneme girecekleri ve hiç çıkmamak üzere orada kalacakları kesinleşmiştir.

Allah-u Teâlâ, ibadet edilen zât olduğu için Allah değil, Allah olduğu için kendisine ibadet edilir. O'nun ilâhlığı, tapılmaya ve kulluk edilmeye lâyık olması kendiliğindedir.

Bir insan puta tapar, ateşe, güneşe veya sevdiği bazı şeylere tapar. Taptığı zaman onlar ilâh olurlar.

Bir Âyet-i kerime'de de şöyle buyurulmaktadır:

"Resul'üm! Gördün mü o nefis arzusunu ilâh edineni?" (Furkân: 43)

Bunlardan vazgeçilip cayıldığı zaman onlar ilâhlık özelliklerini kaybederler. Halbuki insanlar Allah-u Teâlâ'yı ister Mâbud tanısın, ister tanımasınlar, O bizzat Mâbud'dur. O'na herkes ibadet ve kulluk borçludur.

O öyle bir Allah ki, yalnız kendi kendini bilir ve yalnız kendi kendisini metheder. Öyle bir Allah ki gerek insanı ve gerekse kâinâtı yoktan var etti. Nâmütenâhi nimetlerle donatıyor, merzuk ediyor, terbiye ediyor. Her âzâyı yeri yerine koyuyor. İnsana sıfat veriyor ve o sıfatı ile beraber çıkarıyor. Ona göz vermiş, kulak vermiş, el vermiş, ayak vermiş, gönül vermiş, akıl vermiş, beyin vermiş ve saha-i imtihana koymuş. Emirlerini ve nehiyelerini bildirmiş. Yaratıyor, yaşatıyor, öldürüyor ve yine diriltecek, hesaba çekecek.

Bir Hadis-i kudsî'de buyurur ki:

"Benim cinlerle ve insanlarla önemli bir hadisem var! Ben yaratıyorum, benden başkasına ibadet ediliyor. Ben rızıklandırıyorum, benden başkasına şükrediliyor." (Taberânî)

Bu kadar ihsan-ı ilâhî'ye karşı zâlim ve câhil olan insan bunu yapıyor.

Âyet-i kerime'sinde ise şöyle buyuruyor:

"Çünkü insan çok zâlim ve çok câhildir." (Ahzâb: 72)

.

Rahman İsm-i şerif'i: Dünyada kendisine inananı inanmayanı, itaat edeni etmeyeniyi ayırdetmeden yarattığı bütün mahlûkatına sayısız ve bol nimetler bahşeder, onları korur.

Bu da Allah-u Teâlâ'ya mahsus bir isimdir. Fakat zât ismi değil, sıfat ismidir, **"Rahmeti büyük"** mânâsınadır.

"Rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır." (A'râf: 156)

İnanmayanlar da bu dünyada rızıklanırlar. Allah-u Teâlâ onlara mühlet verir, geçici bir zaman için bir servete, bir mevkiye nâil olabilirler. Fakat bu sadece geçici bir faydalanmadır. Süresi kısadır, sonu hüsrarla biter. Bu durum haklarındaki ilâhî azabın artmasına sebep olur.

"İman edip sâlih ameller işleyenler için, Rahman bir sevgi peyda edecektir." (Meryem: 96)

En güzel isimler Allah-u Teâlâ'nındır, o en güzel isimlerle O'na kulluk yapmak ve duâ etmek gerekiyor.

"Rabb'inize yalvara yakara gizlice duâ edin. Çünkü O, haddi aşanları sevmez." (A'râf: 55)

Duâ esnasında sesi fazla yükseltmemelidir.

"İslah olmuşken yeryüzünde bozgunculuk yapmayın." (A'râf: 56)

Allah-u Teâlâ dünyayı içindekilerle beraber insanların istifadesine sunmuş, bir vakte kadar insanoğluna karargâh kılmış, yeryüzünün ıslahından sonra üzerinde azgınlığa sapmamalarını emir buyurmuştur.

İnsanlar Allah-u Teâlâ'nın kurduğu düzeni ve dengeyi bozmaya kalkarlarsa, yaptıklarından sorumlu olmuş olurlar.

"Korkarak ve umarak O'na duâ edin. Muhakkak ki Allah'ın rahmeti muhsinlere yakındır." (A'râf: 56)

Böyle duâ edenler, duâda ihsan mertebesine ermiş muhsinlerden olurlar. Duânın güzelliği de kalbin bu istikameti iledir.

Korku hâlinde ümidi, ümit hâlinde korkuyu bırakmayarak, daima ikisinin denklik noktasını gözeterek duâ etmelidir.

Duânın kabul olunacağına samimi bir kalp ile inanmalı, Allah-u Teâlâ'dan dilediği şeyi kesin bir lisan ile istemelidir.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivâyet edildiğine göre Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Allah'a duânızın kabul edileceğine kesinlikle inanmış olarak duâ edin. Şunu da bilin ki Allah kendisinden gafil ve başka işlerle meşgul bir kalbin duâsını kabul etmez." (Tirmizî)

"Rahman"; rahmet kelimesinden türemiş olup son derece merhametli demektir. Allah-u Teâlâ'nın sıfat ismidir, rahmeti ezelden ebede sonsuzdur. O'nun bütün âlemleri, canlı cansız bütün varlıkları yaratması, canlılara rızık vermesi, her şeyi yerli yerinde nizama koyması, sonsuz rahmetinin bir neticesidir. Hatta bu rahmet o kadar umumî ve şümullüdür ki, hak edip etmemesine, lâıyk olup olmamasına bakmaz; mümin-kâfir, mûtî-âsî, âlim-câhil, çalışkan-tembel, haklı-haksız... ayırmadan rahmetini herkese her mahlûka şâmil kılmıştır.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyuruluyor:

"Eğer bütün insanlar (küfre meydedip) tek bir ümmet olma durumuna gelmeyecek olsaydı, Rahman olan Allah'ı inkar edenlerin evlerinin tavanlarını, çıkacakları merdivenleri, evlerinin kapılarını, üzerine yaslanacakları koltukları gümüşten yapar ve onları altın ziynetlere boğardık.

Bütün bunların hepsi sadece dünya hayatının geçimliğidir. Ahiret ise Rabb'inin katında, O'nun azabından sakınıp rahmetine sığınanlara mahsustur." (Zuhruf: 33-34-35)

Allah katında dünya malının hiçbir değeri yoktur. Altın ve gümüşün kıymet olarak bilinmesi insanlara göredir.

Sanmayın ki onları seviyor. Hayır! Verdiklerini sevmediğinden dolayı veriyor.

Resulullah Aleyhisselâm Tahrîm sûre-i şerif'inin ilk beş Âyet-i kerime'sinde beyan edilen hadise üzerine hanımlarını terkederek "*Meşrebe*" diye anılan çardakta bir ay kadar yalnız başına kalmıştı, sabah ve akşam yemeğini yalnız başına yedi.

Bu durumu öğrenen Ashâb-ı kiram telâşa kapıldılar, içlerinden bazıları Mescid'de mahzun mahzun oturuyor, küçük çakıl taşlarıyla oynayarak içlerindeki sıkıntıyı açığa vuruyorlardı, bazıları da ağlıyordu.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- izin alarak Resulullah Aleyhisselâm'ın huzuruna girdi. Beline bir ihram bağlayıp hurma lifinden yapılmış bir hasır üzerine uzanmış olduğunu gördü, selâm verdi. Vücudundaki hasır izlerini görünce dayanamadı, ağlamaya başladı.

Resulullah Aleyhisselâm: "**Niye ağlıyorsun yâ Ömer!**" diye sorduğunda: "**Yâ Resulellah! Ne diye ağlamayayım ki? Kısralar, Kayserler dünyanın zevk ve sefâsını sürerken, siz Allah katında en seçkin kul olduğunuz halde böyle bir hayat sürüyorsunuz!**" dedi.

Resulullah Aleyhisselâm buyurdu ki:

"Yâ Ömer! Dünya onların, ahiretin de bizim olmasına râzî değîl misin?"

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-: "**Râzıyım!**" diye cevap verdi.

İnsan dünyaya imrenir, fakat dünya imrenilecek gibi bir yer değildir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Andolsun ki ahiret senin için dünyadan daha hayırlıdır." buyuruyor. (Duhâ: 4)

Her şey orada, buraya imrenme!

.

Rahîm İsm-i şerif'i: Çok merhamet eden, inanıp sâlih ameller işleyenleri, verdiği nimetleri iyiye kullananları ahirette daha büyük ve ebedî nimetler vermek suretiyle mükâfatlandırır demektir.

Dünyada inananı-inanmayı, çalışanı-çalışmayı ayırdetmeden bütün mahlûkatına sayısız dünyevî nimetler bahşedip, onları korurken; âhirette de inananı, çalışanı ayırıp onları cennet ve Cemâlullah ile mükâfatlandırması, işte bu "**Rahîm**" sıfatının bir neticesidir.

"Ve O'nu sabah-akşam tesbih edin. Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için rahmet eden O'dur.

Melekleri de size duâ ederler. Allah müminlere karşı çok merhametlidir." (Ahzâb: 42-43)

Öyle bir "**Rahîm**" ki yalnız kendisine itaatkâr olanları sever, seçer ve onları ebedî saâdete nâil ve dâhil eder, tarifi mümkün olmayan bir saâdetin içine koyar, ebedî bir hayat içinde yaşatır.

Allah-u Teâlâ'nın "**Rahman**" oluşu başlangıcı olmayışı, "**Rahîm**" oluşu ise ölümsüzlüğe göredir. Bundan dolayıdır ki yaratıklar, Allah-u Teâlâ'nın Rahman olmasıyla başlangıçtaki rahmetinden, Rahîm olmasıyla da sonuçta meydana gelecek merhametinden doğan nimetler içinden büyürler. Hem müminlerin hem kâfirlerin Rahman'ı, fakat yalnız müminlerin Rahim'idir.

Celâl ve ikram sahibi olan Allah'a karşı nasıl bir kulluk lâzım geldiğini düşünmek gerekir. Bunca ihsana karşı bunca isyan yakışır mı?

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Hazretleri'nden şöyle rivayet edilmiştir:

"Bismillâhirrahmânirrahîm demek çeşitli ağrı ve hastalıklara şifâdır. Bismillah ile alınan ilaçlar şifâdır. Allah'ın rahman adı bütün varlıkları ihata eder, inananları korur. Rahim adıyla ameli sâlih işleyenleri âhiret nimetleriyle mükafatlandırır." (Tefsir-i Kur'an)

Eûzü Besmele İle:

Allah-u Teâlâ Kur'an-ı kerim okumak isteyen kimseye, ilk önce şeytanın şerrinden Zât-ı akdes'ine sığınmasını emretmektedir:

"Kur'an okuyacağın zaman kovulmuş şeytandan Allah'a sığın." (Nahl: 98)

Bu sığınma da:

"Euzü billâhi mineşşeytanirracîm.", "Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım!" demektir.

Kur'an-ı kerim tilâvetinden faydalanmak isteyenler "**Besmele**"den önce bu "**İstiâze**"yi okumak suretiyle bu tavsiye emrini yerine getirmektedirler.

İstiâze; sığınma, korunma, talep etme mânâlarına gelir. Şeytandan, kötülük ve şerlerden, haramlardan günahlardan, cehennemden... Allah-u Teâlâ'ya sığınmak, kulluğun en mühim hususiyetlerindendir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Allah'a sığın!.." buyuruyor. (Mümin: 56)

Hıfz-u himayesine sığınılacak, yardım istenecek, kapısına başvurulacak yegâne mâbud O'dur.

Şeytan kıyamete kadar insanları iğva edeceğine yemin ettiği için, insanın etrafını çevirmekten vesveseler vermekten bir an olsun boş bulunmamaktadır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde tekrar tekrar duâ edip yalvaran kişinin söyleyeceği lâfızlarla şeytanın iğvalarından, hile ve desiselerinden kendisine sığınmayı emir buyurmuştur:

"De ki: Rabb'im! Şeytanların vesveselerinden sana sığınırım. Rabb'im! Yanımda bulunmalarından da sana sığınırım." (Müminun: 97-98)

Her insan daha hayatta iken noksanlıklarını gidermeye çalışmalı, her zaman için şeytanın şerrinden Allah-u Teâlâ'ya sığınarak muvaffakiyet dilemelidir.

Ebu Hureyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Sizden herhangi birinize şeytan gelir de; (Şunu) böyle kim yarattı? (Şunu) böyle kim yarattı? En sonu; Rabb'ini kim yarattı? (diye vesvese verir) derse. Şeytanın vesvesesi Rabb'inize kadar erişince o vesveseli kişi hemen 'Euzü billâhi mineşşeytanirracîm' desin. Ve vesveseye son versin!" (Buhârî; 1353)

Süleyman ibn-i Surad -radiyallahu anh- rivayete göre şöyle demiştir:

"Bir keresinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile beraber oturmakta idim. O sırada iki kişi sövüştüler. Bunlardan birinin (şiddet ve gazabından) yüzü kızarmış ve şah damarları şişmişti. Bunun üzerine Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-;

"Ben bir kelime bilirim ki; eğer şu kişi o kelimeyi söylesin kendisinde bulunan gazap hali muhakkak gider. O kişi 'Euzü billâhi mineşşeytan', dese kendisinde bulunan bu hâl gider." buyurdu.

Orada bulunan ashâb o kişiye; 'Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şeytandan Allah'a sığın! buyurdu' dediler. O da; 'Vay, bende delilik mi var?' diye itiraz etti." (Buhârî; 1356)

Rivayete göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Güzel rüyâ Allah'tandır. Fena rüyâ da şeytandandır. Biriniz korkunç yani karışık rüyâ gördüğünde hemen sol tarafına tükürüp üflesin ve o rüyânın şerrinden Allah'a sığınsın. (Euzü billâhi mineşşeytanirracîm, desin) Bu suretle o rüyâ, gören kimseye zarar vermez." (Buhârî; 1358)

İstiâze; Allah-u Teâlâ'ya yaklaşanların vasıtası, O'ndan korkanların sarıldığı ip, suçluların barınacakları çare, musibete uğrayanların merciidir. Kalp ve ruhu şeytanın istilâsından kurtarmaya ve Allah-u Teâlâ'nın hıfz-u himâyesi altına girmeye vesiledir.

İstiâze "**Firâr-ı ilâllah**" makamıdır. Şirkten Tevhid'e, küfürden imana, zulümden adalete, nifaktan sadakate, riyâdan ihlâsa, kibirden tevâzuya, cimrilikten cömertliğe, israftan kanaate, adâvetten muhabbete, tefrikadan ittifaka, kötülükten iyiliğe, gûnahtan sevaba... kaçıp sığınmaktır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Allah'a kaçınız.!" buyuruyor. (Zâriyat: 50)

O'nun Zât-ı ulûhiyetine ilticâ edin, her işinizde O'na itimat ve teslimiyette bulunun.

Bir Âyet-i kerime'sinde ise şöyle buyuruyor:

"Allah, rızâsını arayanları onunla kurtuluş yollarına eriştirir ve onları izni ile karanlıklardan aydınlığa çıkarır, onları dosdoğru bir yola iletir." (Mâide: 16)

Allah-u Teâlâ'nın ism-i şerif'lerinden birisi de "**Mü'min**"dir. İmanı ihсан buyuran, emniyet bahşeden, kendisine iltica edip sığınanları hususi himayesine alıp muhafaza eden ve huzura erdiren demektir. Emniyet ve eman kaynağı O'dur, her şey her an O'na yönelip sığınmaya muhtaçtır.

Başta Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz olmak üzere, Allah dostları bütün ibtilâlara, meşakkatlere, ezâ ve cefâlara karşı Hazret-i Allah'a tevekkül etmişler, huzuru O'na sığınmakta bulmuşlardır.

Nuh Aleyhisselâm cehalet ve bilgisizlikten, sebeplere bağlanmaktan Allah-u Teâlâ'ya sığınarak ilticâda bulunmuştur.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"De ki: Ey Rabb'im! Bilmediğim bir şeyi senden istemekten sana sığınırım. Eğer beni başışlamaz ve bana merhamet etmezsen ziyan edenlerden olurum." (Hud: 47)

Onun bu sığınışı sayesinde Allah-u Teâlâ da kendisine emniyet vermiş, hem kendisini, hem de beraberinde olanları denizin şiddetli dalgalarından kurtarmıştır.

•

Yusuf Aleyhisselâm Züleyha'nın kendisine musallat olup zinaya düşürmesinden endişeli olduğu bir zamanda huzur içinde:

"Allah'a sığınırım." dedi. (Yusuf: 23)

Bu gönülden gelen istiâze sayesinde Allah-u Teâlâ onu böyle bir felâkete düşmekten korumuş hem de Mısır'a vezir yapmış, din ve dünya şerefine ulaştırmıştır.

•

Musa Aleyhisselâm, Firavun'un kendisini öldürmek için teşebbüs ettiğini duyunca, görünüşte Firavun ve hanedanına karşı çok zayıf görüldüğü halde, sebepleri yürüten Allah-u Teâlâ'ya sığındı.

Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

"Musa dedi ki:

Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabb'im sizin de Rabb'iniz olan Allah'a sığınırım." (Mümin: 27)

Musa Aleyhisselâm'ın bu yüksek beyanatı gösteriyor ki, her mümin her zaman her hususta Allah-u Teâlâ'ya sığınmalı, daima O'nun hıfz-u himayesine iltica etmelidir.

•

Allah-u Teâlâ Felâk ve Nas Sûre-i şeriflerinde kendisine sığınmayı emir ve tavsiye buyurmaktadır.

Besmeleye Saygı ve Hürmet:

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri şöyle buyuruyorlar:

"Sen sen ol, Hakk ile kulun arasına girme. Çünkü bilmezsin. 'İyi!' de, 'Allah rahmet eylesin!' de geç. İyiye iyi, kötüye kötü. Bişri Hafi -kuddise sırruh- Hazretleri çok sarhoş bir haldeyken yerde bir kâğıt buluyor, bakıyor ki üzerinde Allah yazıyor. Alıyor onu, öpüyor, tozunu-toprağını siliyor ve duvara asıyor. Allah-u Teâlâ ona hidayet ediyor.

Onun içindir ki sakın karışma! Çünkü iyi zannınla kaybetmezsin, belki iyiye kötü zannınla kaybedersin. Ne gerek sana! Gidiyoruz işte."

Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Kim kirlenmemesi için, yerden, üzerinde 'Bismillâhirrahmânirrahîm' yazılı bir kâğıdı saygıyla kaldırırsa, Allah katında siddıklardan olur, müşrik bile olsalar ana-babasının kabir azabı hafifletilir."

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Miraç gecesi bütün cennetler bana gösterildi. Cennette dört nehir gördüm:

Biri, su; biri, sût; biri, cennet şarabı ve biri de bal nehri idi.

Cebrail Aleyhisselâm'a: 'Bu nehirler nereden gelip nereye dökülür?' diye sordum.

Cebrail Aleyhisselâm: 'Kevser havuzuna dökülüyor. Ancak nereden geldiğini bilmiyorum. Allah'a duâ et, sana bildirir yahut gösterir' dedi."

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Rabb'ine duâ etti.

Bir melek gelip Peygamber Aleyhisselâm'a selâm verdi ve **"Ey Muhammed! Gözlerini kapat!"** dedi.

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- devam ederek şöyle buyurdu:

"Gözlerimi kapattım, sonra o melek: 'Gözlerini aç!' deyince açtım, kendimi bir ağaç altında buldum. Orada kapısı kırmızı altın, kendisi beyaz inciden büyük bir kubbe gördüm. Dünyadaki insan ve cinlerin hepsi bu kubbe üzerine konulsa, bir dağ üzerine oturmuş bir kuş gibi kalırdı.

Nehirlerin bu kubbenin altından aktığını gördüm. Dönmek isteyince melek bana:

'Neden o kubbeye girmiyorsun?' dedi.

'Nasıl gireyim, kapısı kilitli ve bende anahtarı yok?' dedim.

Melek: 'O kapının anahtarı 'Bismillâhirrahmânirrahîm'dir' dedi. Kilidi tutup, 'Bismillâhirrahmânirrahîm' deyince kilit açıldı. Kubbeye girdim. O dört nehrin, kubbenin dört direğinden aktığını gördüm. Dört direk üzerinde de 'Bismillâhirrahmânirrahîm' yazılı idi. Öyle ki; su nehrinin 'Bismi'nin 'mim' harfinden, sût nehrinin 'Allah'ın 'he' sinden, cennet şarabının 'Rahman'ın 'mim'inden ve bal nehrinin de 'Rahim'in 'mim'inden çıktığını gördüm. Anladım ki, dört nehrin aslı, Besmele-i Şerif'edendir.

O esnada Allah-u Teâlâ buyurdu ki;

'Ey Muhammed! Ümmetinden her kim kalbi riyâdan halis bir şekilde, beni bu isimlerle zikreder, 'Bismillâhirrahmânirrahîm' derse, o kimseyi bu nehirlerden sularım.'"

Besmele İle İlgili Ashâb-ı Kirâm'dan Hatıralar:

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-, Amr bin As'ı Mısır'a vali olarak gönderdiğinde, Amr bin As -radiyallahu anh- o sene Nil nehrinin yükselmediğini gördü. Sebebini sorduğunda Mısırlılar şu cevabı verdi:

"Her sene Nil'in kabarması, verimli hale gelmesi için ailesinin müsadeseyle bakire bir kız kurbanlık olarak Nil'e atılır. Ve ancak o zaman Nil kabarmaya başlar."

Amir bin As -radiyallahu anh- buna engel oldu ve **"Bu ancak cahiliye devri adetidir."** dedi. Durumu bir mektupla halife Ömer -radiyallahu anh-e bildirdi. Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- ona şu yazıyı hazırlatıp gönderdi ve nehre atmasını istedi:

"Bismillâhirrahmânirrahîm..."

Ey Nil! Eğer sen emirsiz akıp gidiyorsan bizim sana hiçbir ihtiyacımız yoktur. Değilse Allah'ın izniyle akıp yoluna devam et..."

Amr bin As -radiyallahu anh- bu yazılı kâğıdı Nil'e atınca Nil kabardı ve çok verimli bir duruma geldi. Böylece o kötü âdet de kökünden yıkılıp hükümsüz kaldı.

•

Bizans İmparatoru Kayser, Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-e mektup yazıp;

"Bende hiç dinmeyen bir baş ağrısı var, doktorlar ilaç bulmaktan aciz kaldılar. Eğer bildiğin bir ilaç varsa gönder" dedi.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- ona bir takke gönderdi. Kayser, bu takkeyi başına koyduğunda başı ağrıyamıyor, başından çıkardığı zaman yine ağrımaya başlıyordu. Kayser, bu hale şaşırıp merakla takkeyi kontrol ettiğinde, içinde üzerine Besmele yazılmış bir kâğıt olduğunu gördü.

•

Halid bin Velid -radiyallahu anh-, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in nübüvvetinin hak olduğunu ispat edebilmek için, kâfirlerin kibir ve inatçılığına karşı, kâmil bir iman ve kalp kuvveti ile okuduğu Besmele-i şerife'nin ardından hiç tereddüt etmeden bir kâse zehir içtiği halde hiç tesir etmemiştir. (Taberânî)

Besmele ve Süleyman Aleyhisselâm:

Süleyman Aleyhisselâm'ın Sebe Melikesi Belkıs'a yazdığı mektup da Besmele ile başlamaktadır:

"Mektup Süleyman'dandır ve o: 'Bismillâhirrahmânirrahîm.' (ile başlamakta)dır." (Neml: 30)

Bütün peygamberler hidayet rehberleridirler. Bize ölçü bırakmışlardır. Resulullah Aleyhisselâm da mektuplarına besmele ile başladı.

"O peygamberler Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. O halde sen de onların gittiği doğru yolu tutup onlara uy, o yoldan yürü." (En'am: 90)

Besmele ve Nuh Aleyhisselâm:

Nuh Aleyhisselâm gemiyi hazırladıktan sonra, beraberinde taşımakla emrolunduğu kimselere **"Gemiye binin!"** dedikten sonra **"Bismillah"** ile başlayan şu duâyı okudu:

"Onun akması da durması da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz ki Rabb'im çok bağışlayandır, çok merhametlidir." (Hûd: 41)

Çünkü gemi kurtuluş için bir sebep olmakla beraber tek sebep değildi.

Gemiyi yürüten de durduran da O'dur. Bu bakımdan gönülleri Allah'a yöneltmek gerekiyordu.

Onlar ise geminin hareket etmeye başlaması sırasında ve sonunda Allah-u Teâlâ'yı zikrettiler, kendilerini boğulmaktan kurtardığı için şükranlarını arzettiler, bu ilâhî lütfa hamdettiler.

Fahredden-i Râzi Hazretleri;

"Nuh Aleyhisselâm gemiye bindiği zaman Hûd suresinin 41. Âyet-i kerime'sini okuyunca Besmele'nin yarısına gelince umulan kurtuluşu elde etti. Ömür boyu bu kelimeye devam eden kimse kurtulştan nasıl mahrum kalır.

Bunun gibi Hazret-i Süleyman da Neml suresinin 30. Âyet-i kerime'sinde geçen sözüyle dünya ve ahiret mülkünü elde etti. Kulun bu Besmele ile dünya ve ahiret mülküne ulaşacağı umulur." buyuruyorlar.

Yazı ve Besmele:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"Siz bir yazı yazdığınızda; "Bismillâhirrahmânirrahîm"i belirtmeyi güzelce yapın. Hacetleriniz yerine gelir. Rahman'ın rızası olur." (Ramuz el-Ehadis)

Enes bin Mâlik Hazretleri'nden rivayetle Resulullah Aleyhisselâm:

"Besmele'yi özenerek yazan kişi affedilir." buyurduğu rivayet edilmiştir.

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Hazretleri Besmele'yi yazan bir adama bakıp;

"Besmele'yi güzelce yaz. Çünkü onu güzelce yazan bağışlanır." buyurmuşlardır.

Ömer bin Abdülaziz -rahmetullahi aleyh- katiplerine şöyle derdi:

"Allah'ın kitabını tazim için Be harfini uzatın. Sin harfini iyice belirtin. Mim harfini iyice yuvarlak yapın."

Çok Kıymetli Bir Duâ:

"Allah'ım! Eüzü Besmele'nin yüzü suyu hürmetine;

Allah'ım! Fâtiha-i şerif ve İhlâs-ı şerif yüzü suyu hürmetine;

Allah'ım! Tâhâ ve Yâsin-i şerif yüzü suyu hürmetine;

Allah'ım! Kelâm-ı kadîm'in yüzü suyu hürmetine; ululuğun hakkı için, azâmetin hakkı için; Nur'undan Nur'unu yarattın, kâinâtı da o Nur'la donattın, o Nur'un yüzü suyu hürmetine ve o Nur'dan halkettiklerinin yüzü suyu hürmetine;

Allah'ım! Bütün peygamberlerinin, Âdem Aleyhisselâm'ın, Nuh Aleyhisselâm'ın, İbrahim Aleyhisselâm'ın, Musa Aleyhisselâm'ın, İsa Aleyhisselâm'ın yüzü suyu hürmetine;

Allah'ım! Ashâb-ı kehf'in ve Ashâb-ı kiram'ın yüzü suyu hürmetine;

Allah'ım! Şühedâ'nın, Pîrân-ı izâm'ın yüzü suyu hürmetine;

Allah'ım! Mübarek beldelerin, gün ve gecelerin yüzü suyu hürmetine;

Allah'ım! Seçkin meleklerin Cebrâil Aleyhisselâm'ın, Mikâil Aleyhisselâm'ın, İsrâfil Aleyhisselâm'ın, Azrâil Aleyhisselâm'ın ve diğer meleklerin yüzü suyu hürmetine;

İstemem icap ettiği halde istemesini bilmediğim, fakat senin bildiğin şeyleri ihsan ve ikram buyur! Habib'in ne istemiş ise onu istiyorum, onun yüzü suyu hürmetine bize de ihsan buyur!

Zât'ına neden sığınmışsa, ben de ondan sana sığınyorum. Bilmediğim tehlikelerden de beni muhafaza buyur!" (Ömer Öngüt -kuddise sirruh-)

Besmele Berektir:

Besmele, bunca sayısız nimetlerin Sahib'inin, ikram edicisinin ve nimetlerden istifade etmek için sıhhat verenin Hazret-i Allah olduğunu bilmek, şükür etmek ve sahib-i Hakiki'yi zikretmektir. Yemekten evvel **"Bismillah ya hayrur razikîn"** denilir. Besmele o kadar mühimdir ki; Hadis-i şerif'te beyan buyurulduğu üzere yemeğe başlarken Besmele unutulduğu takdirde, hatırlandığı zaman **"Bismillahi fi evvelihî ve âhirihi = Başında da sonunda da Allah'ın adıyla"** demek gerekir. (Ebu Dâvud: 3767 - Tirmizi: 1859)

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'den rivâyet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, Ashab'ından altı kişi içerisinde yemek yiyordu. Derken bir bedevî geldi. Besmele çekmeksizin yemeği iki lokmada yutuverdi.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Eğer bu adam Besmele çekseydi yemek hepimize yeterdi." buyurdu. (Tirmizî)

Besmele-i şerife, yemeğe bereket katmakta, yiyenlerin doyunmalarına katkıda bulunmaktadır.

Besmele çekilmeyince yemeğe şeytan da ortak olmakta, yemeğin bereketini kaçırmaktadır.

Ashab-ı kiram'dan bazıları bir defasında **"Yâ Resulellah! Biz yiyoruz, fakat bir türlü doymuyoruz."** demişlerdi. Bunun üzerine onlara **"Siz ayrı ayrı yemekte olmayasınız?"** diye sordu. **"Evet!"** diye cevap verdiler.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurdu ki:

"Öyleyse yemeğinizde toplanın. (Bir sofraya kurarak hep beraber yiyin.) Yemeğe Allah'ın ismini zikrederek başlayın. Böyle yaparsanız yemeğiniz hakkınızda mübarek kılınır." (Ebu Dâvud: 3764 - İbn-i Mâce: 3284)

Yemek, imkân dahilinde topluluk halinde yenmelidir. Âile fertleri yemekte bir araya gelmeli, bu Sünnet-i seniyye şuurla ihyâ edilmelidir.

Rivayete göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"(Güneş batıp) gece karanlığı, yâhut gecenin bir kısmı hâsıl olduğu zaman, çocuklarınızı (dışarı çıkmaktan) men ediniz! Çünkü şeytanlar o sırada dağılır, (faaliyete geçer)ler. Yatsıdan bir saat geçince de (dışarıdaki) çocuklarınızı (meskeninize) koyunuz! Ey mümin, o zaman Allah'ın ismini anarak (Bismillâhirrahmânirrahîm diyerek) kapını kapa! Besmele ile kandilini söndür! Su kirbasının ağızını Besmele ile bağla! Yine Besmele ile kap-kacağını kapat! Vele ki o kap üzerine enine (tahta parçası gibi) bir şey koysun!" (Buhârî; 1355)

Ebu Hureyre -radiyallahu anh-den rivayet edilmiştir:

"Birgün mümin bir kimsenin şeytanı ile kâfirin şeytanı karşılaşmışlar. Kâfirin şeytanı yağlı, semiz, parlak ve temizdir. Müminin şeytanı zayıf, pis, kirli ve çıplaktır. Kâfirin şeytanı sorar; "Bu ne hâl?" Müminin şeytanı şöyle cevap verir; "Ne yapayım. Bir adama düştüm ki, adam yiyeceği zaman Besmele okur, aç kalırım, içeceği zaman Besmele okur, susuz kalırım, giydiği zaman"

Besmele okur, çıplak kalırım, temizlendiği zaman Besmele ile temizlenir, ben de pis kalırım." dedi. Kâfirin şeytanı da; "Ben öyle bir adamla arkadaşım ki hiç 'Besmele' çekmez, ben de ona ortak olurum." dedi. (İhyâu Ulûmi'd-Dîn)

Eve girerken ve yemeğe başlarken çekilen Besmele-i şerife şeytanın evdeki nasibini kesmekte ve gecelemeğini önlemektedir.

Câbir -radiyallahu anh-den rivâyet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Kişi evine döndüğü zaman içeri girerken ve yemek yerken Allah'ın adını zikrederse, şeytan (avanelerine) 'Size burada geceleme de yok, akşam yemeği de yok.' der. Amma evine girerken Allah'ı zikretmezse şeytan 'Burada gecelemeye yetiştiniz.' der. Kişi yemeğine başlarken 'Bismillah' diyerek Allah'ı zikretmezse şeytan 'Yemeğe de yetiştiniz yatmaya da!' der." (Müslim: 2018)

Diğer bir Hadis-i şeriflerinde ise şöyle buyuruyorlar:

"Sizden bir kimse evine girmek isteyince bir şeytan o hâneye girmek için kendisini takip eder. Lâkin hâneye girerken Besmele-i şerife'yi okur ise şeytan 'Benim için bu hâneye girecek yer yoktur' diye ümitsiz olarak geri döner." (Müslim)

Ebu Mâlik el-Eş'arî -radiyallahu anh-den rivayete göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyururlar ki:

"Bir kimse evine girdiğinde şöyle söylesin:

(Allahümme innî es'elüke hayral-mevleci ve hayral mahreci bismilâhi velecnâ ve bismillâhi haracnâ ve alâllahi tevekkelnâ)

"Allah'ım! Senden giriş ve çıkışların hayrını dileriz. Allah'ın adıyla girdik, Allah'ın adıyla çıktık. İşlerimizde Allah'a tevekkül ettik."

Bu duâyı okuduktan sonra âilesine selâm versin." (Ebu Dâvud)

Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-den rivayete göre; Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- evden çıkarken şu duânın okunmasını tavsiye buyurmuşlardır:

(Bismillâh tevekkeltü alellâh velâ havle velâ kuvvete illâ billâh)

"Allah'ın adıyla çıkıyorum. İşlerimde ona tevekkül ettim. Güç ve kuvvet ancak Allah'tandır." (Ebu Dâvud)

İbn-i Abbas -radiyallahu anh- anlatıyor:

Ebu Bekir -radiyallahu anh- günün sıcak bir vaktinde mescide gitmişti. Ömer -radiyallahu anh- in şöyle dediğini duydu:

"Yâ Ebu Bekir! Bu saatte niçin dışarıya çıktın?" O ise bu saatte kendisini dışarıya çıkmaya mecbur eden sebebin açlık olduğunu söyledi. Ömer -radiyallahu anh- de "Benim çıkmama sebep de vallahi bundan başka bir şey değildir." dedi.

Bu şekilde dertleşirlerken birden Resulullah Aleyhisselâm çıkageldi ve kendilerine bu saatte niçin çıktıklarını sordu. Onlar da şiddetli açlıktan dolayı çıktıklarını söylediler.

Bunun üzerine Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, beni de dışarı çıkararak şiddetli açlıktan başka bir şey değildir. Kalkın benimle birlikte gelin." *buyurdu.*

Yürüyüp Ebu Eyyub el-Ensârî -radiyallahu anh-in kapısına geldiler. Ebu Eyyub, Resulullah Aleyhisselâm'a her gün yemek veya süt ayırırdı. O gün Resulullah Aleyhisselâm geç kaldığından, ayırdığını çocuklarına yedirmiş, kendisi de hurmalığa çalışmaya gitmişti. Kapıya geldiklerinde dışarıya hanımı çıkı. Resulullah Aleyhisselâm'a ve yanındakilere:

"Hoş geldiniz!" dedi. Resulullah Aleyhisselâm "Ebu Eyyub nerede?" diye sordu. Bu sırada Ebu Eyyub ise hurmalığında çalışırken Resulullah Aleyhisselâm'ın geldiğini duydu ve koşarak geldi. O da "Hoş geldiniz!" dedikten sonra "Yâ Resulellah! Bu zaman sizin gelme vaktiniz değil!" dedi. Resulullah Aleyhisselâm "Doğru söyledin." diye mukabele etti. Ebu Eyyub -radiyallahu anh-gidip üzerinde kuru, olgunu ve tazesini bulunan bir hurma salkımı getirdi.

Resulullah Aleyhisselâm "Ben bunu istemedim, bize kuru hurma topla." deyince, Ebu Eyyub -radiyallahu anh- "Yâ Resulellah! İstedim ki hem kuru, hem olgun, hem de tazesinden yiyebilirsiniz. Değil kuru hurma, ben size bununla beraber bir hayvan da kesebilirim." dedi. Resulullah Aleyhisselâm Ebu Eyyub'a kesecek olursa sağılanını kesmemesini söyledi. Bunun üzerine tutup bir oğlak kestii ve hanımına "Sen de bize hamur yoğurup ekmek yap! Sen iyi ekmek yaparsın." dedi. Oğlağın yarısını alıp haşladı, yarısını da kızarttı. Yemek pişip de Resulullah Aleyhisselâm ve Ashâb'ının önüne getirilince, Resulullah Aleyhisselâm oğlaktan biraz alıp bir ekmeğin içine koydu ve Ebu Eyyub'a "Bunu Fâtıma'ya götür. Zira günlerdir o böyle yemek görmedi." dedi. O da derhal alıp Fâtıma -radiyallahu anhâ-ya gitti.

Yemeği yiyip doyduklarında Resulullah Aleyhisselâm "Ekmek, et, kuru, taze ve olgun hurma!" dedi ve gözleri yaşararak ilâve etti:

"Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, işte bunlar kıyamet gününde hesabını vereceğiniz nimetlerdir."

Bu söz Ashab'a ağır geldi. O zaman Resulullah Aleyhisselâm şöyle buyurdu:

"Şu kadar var ki, böyle nimetlere kavuşup onları yerken 'Bismillâh' deyiniz. Doyduğunuz vakit de 'Bizi doyuran, bize nimetler veren ve iyilik eden Allah'a hamdolsun.' deyin. Zira ancak hamd ile bu nimetlere mukabele edilir." (Kenzül-ummâl: 4/40)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz hayırlı bir evlada mâlik olmak için dahi mukarenetten evvel **"Bismillâh"** demeyi tavsiye buyurdular.

Abdullah bin Abbas -radiyallahu anhümâ-dan rivayete göre, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

"Sizden bir kimse eşine temas etmek isteyince:

(Bismillâhi Allahümme cennibneş-şeytâne ve cennibiş-şeytâne mâ razektenâ)

"Bismillâh. Ey Allah'm! Bizi şeytandan uzaklaştır. Şeytanı da, bize ihsan ettiğin çocuktan uzak kıl!" derse ve o birleşmeden bir çocuk takdir olunursa, şeytan ona hiçbir zaman zarar veremez." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1812)

Hayvan Kesimi ve Besmele:

Helâl lokma yiyebilmek için bugün müslümanların üzerinde durması gereken mühim meselelerden birisi de, hayvan kesiminde "**Besmele**" ve "**Etleri yenilip yenilmeyen hayvanların bilinmesi**" hususudur.

1– En'am Sûresi 145. Âyet-i kerime'sine göre; "**Kendiliğinden ölmüş hayvan leşi, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilmiş hayvanlar**" olmak üzere haram yiyecekler dört sınıftır.

Mâide Sûresi 3. Âyet-i kerime'sinde ise; "**Boğulmuş, bir yerine taş veya sopa vurularak öldürülmüş, düşüp yuvarlanmış, başka bir hayvan tarafından süsülmüş, yırtıcı hayvanlar tarafından parçalanmış, putlar adına boğazlanmış hayvanları yemenin ve fal okları ile kismet aramanın haram olduğu**" bildirilmektedir.

Boğulmak, başına tokmak vurulmak, bir yerden yuvarlanmak, süsüşmek, yırtıcı hayvan tarafından yaralanmak... gibi bir sebeple ölmek üzere bulunan hayvan yetişilerek kesilirse eti yenir.

2– Hayvanı keserken Allah'ın ismini anmak vâciptir. "**Bismillahi Allahu Ekber**" demek ise müstehaptır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyuruyor:

"Allah'ın âyetlerine inanan müminler iseniz, üzerlerine Allah'ın ismi anılmış (Besmele ile kesilmiş) hayvanlardan yiyin." (En'âm: 118)

"Kesilirken Allah'ın adı anılmayan hayvanlardan yemeyin. Çünkü onu yemek muhakkak ki bir fısktır, Allah'ın yolundan çıkmaktır." (En'âm: 121)

Hayvanı kesecek olanın boğazlamaya ehliyetli olması lâzımdır. Müslüman bir erkek ve kadın kesebileceği gibi, kesmesini bilen ve "**Besmele**" çekebilen bir çocuk da kesebilir.

Tesmiyenin tam kesilme halinde bulunması şarttır. "**Besmele**" çektikten sonra bir şey yer içer, başkası ile konuşursa önce çektiği "**Besmele**" kifayet etmez, yeniden çekmesi gerekir.

"**Besmele**" unutulmuş olursa zararı olmaz.

Çünkü Hadis-i şerif'te "**Ümmetimden yanılma, unutma ve zorla yaptıklarının mesuliyeti kaldırılmıştır.**" buyuruluyor. (Buhârî)

Ancak kasten terk edenlerin kestikleri yenmez, haram olur.

3– Boğazlama; develerde boğazla göğsün birleştiği yere bıçak saplamak (nahr) suretiyle, diğer hayvanlarda ise boğazı kesmek (zebh) suretiyle yapılır. Bu sünnettir. Deveyi davar ve sığır gibi kesmek, davarı ve sığırı da deve gibi kesmek mekruhtur.

Eksiksiz bir boğazlamada, nefes ve yemek boruları ile bunun iki yanındaki iki atar damarın kesilmesi gerekmektedir.

Damarları ve boruları kesip kanı akıtabilen her çeşit âlet ile hayvan kesilebilir. (Bıçak, keskin kamış kabuğu, cam... vs.) Mühim olan âletin keskinliğidir. Yalnız, diş ve tırnakla kesmek yasaktır.

Şu kadar var ki bu âlet hayvana zahmet vermeyecek şekilde keskin olmalıdır. Hayvanı kör bıçakla boğazlamak, yere yatırdıktan sonra bıçak bilemek, ayağından çekip sürüklemek, boğazlarken hayvanın murdar iliğini hemen koparmak, kellesini kesip almak, daha ölmeden derisini yüzmeye başlamak mekruhtur.

Hayvan kuyuya veya bir yere ters vaziyette düşer veya yakalanamazsa herhangi bir yerinin kesilip kanının akıtılması boğazlama yerine geçer.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in de bulunduğu bir yerde, kaçan ve yakalanamayan bir deve okla vurularak öldürülmüştü. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bunu tasvip ettikleri gibi **"Böyle durumlarda aynı şeyi yapınız."** diye de emir buyurmuşlardır. (Buhârî – Müslim)

4– Kesilen bir hayvanın karnından diri olarak çıkan yavru boğazlanır ve yenir. Ölmüş olarak çıkarsa yenmez.

5– Hayvan şer'i usule göre kesilince, vücuttaki kanın büyük bir kısmı dışarıya akar, az bir kısmı da ince damarlarda kalır. Dışarıya akan bu kanı yemek-içmek haramdır. İnce damarların içinde, dalak, ciğer gibi uzuvlarda kalan kan ise akmış sayıldığından et ile birlikte yenir.

Hayvanın ödü, bezi, bevl torbası, husyeleri ve tenasül uzvu yenmemelidir, mekruhtur.

6– Bir misafir için **"Besmele"** ile kesilen bir hayvanın eti yenilir. Çünkü misafire ikram lâzımdır. Bu Allah rızâsı için kesilmiş olur. Besmele ile bile kesilmiş olsa, herhangi bir şahsa tazim için kesilen kurbanların eti haramdır, yenilemez. Çünkü kurban yalnız Allah için kesilir.

7– Diri olup olmadığı bilinemeyen bir hayvan kesilirken; harekette bulunursa, gözünü yumarsa, ayağını çekerse, tüyleri ürperip kalkarsa canlı hükmündedir ve eti yenir.

Şu kadar var ki, yalnız gözünü veya ağzını açması veya ayağını uzatması onun canlı olduğunu göstermez. Bu hayvan ölü hükmünde olup, eti murdardır.

8– Murdar ölen hayvanın etini yemek haram olmakla beraber derisinden, boynuz, kemik ve kılından faydalanmak mubahtır.

Hazret-i Meymune -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'in bir azatlısına sadaka olarak bir keçi verilmiş, o da ölmüştü.

Duruma muttali olan Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz **"Derisini niçin almadınız? Onu tabaklar, faydalanırdınız!"** diye ikazda bulundu. *"O murdar ölmüştü."* dediklerinde **"Onun sadece etinin yenmesi haram kılındı."** buyurdu. (Müslim)

Bir Hadis-i şerifte de **"Onu tabaklamak murdarlığını giderir."** buyurulmuştur. (Hâkim)

9– Vahşi tabiatlı olmayan, iğrenç görülmeven hayvanların etleri helâldir, yenilebilir.

Temiz olmayan şeyleri yemiş olan tavuk, koyun, sığır, deve gibi hayvanları bir müddet hapsedmeden hemen kesip yemek mekruhtur. Şayet yemedilerse veya etlerini kokutmayacak derecede az yemişlerse, hapsedilmeleri gerekmez.

Pislik yiyen tavuklar için hapis müddeti üç gün, koyunlar için dört gün, sığır ve develer için on gündür.

Av ve Besmele:

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri Âyet-i kerime'sinde:

"Resul'üm! Onlar sana kendileri için nelerin helâl kılındığını soruyorlar. De ki: Temiz olan şeyler size helâl kılındı. Allah'ın size öğrettiği üzere alıştırıp yetiştirerek öğrettiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttuklarını yiyin ve (ava salarken) üzerine Allah'ın adını anın. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir." buyuruyor. (Mâide: 4)

Dinimiz avlanmayı bazı kayıt ve şartlarla câiz ve helâl kılmıştır, fakat vâcip değildir. İnsanın kendi ihtiyârına bırakılmıştır. Bu mübah bir kazanç yoludur. Fakat diğer kazanç yolları bundan efdâldir.

Hele yemek ve faydalanmak niyeti olmadan sırf zevk için hayvan öldürmek ve bunu ifrâta götürmek hiç doğru değildir.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde:

"Bir kuşu boşuna öldürenler için kıyamet gününde o kuş bağıarak 'Yâ Rabb'i! Falan kişi, faydalanmak niyeti olmadan beni boşuna öldürdü' diye şikâyet edecektir." buyuruyorlar. (Nesâi)

Şer'an eti yenilebilen ve insanlardan kaçan vahşi hayvanlardan hangisi olursa olsun av hayvanıdır. Avlanmadan başka bir yolla boğazlama imkânının bulunmaması gereklidir. Av aletiyle yaralanan hayvana yetişildiği zaman halâ yaşıyorsa, veya canlı olarak tutulabildiyse, şer'î usûlüne göre boğazlanması lâzımdır. Boğazlanmadan ölürse eti yenmez.

Av ya ok, mızrak, kılıç, tüfek, tabanca gibi kesici, delici, içine işleyici aletlerle veya köpek, pars, doğan gibi hayvanlarla yapılır. Bu aletlerle öldürülen hayvan yenir.

Taş veya sopa gibi şeylerle vurularak öldürülen hayvan yenmez. Âletin vücuda girmesi, delmesi ve kesmesi gerekir.

Av hayvanlarının öğretilmiş, ava alıştırılmış olması, avı kendisi için değil sahibi için yakalaması ve yemeden getirmiş olması şarttır. Tuttuğu hayvanı yaralamadan boğarsa veya bir kısmını yerse, artık o av yenmez.

Gerek silâh ve gerekse hayvanla av yaparken Besmele çekmek de şarttır. Tetiği çekerken veya hayvanı av üzerine salarken kasten Besmele çekilmezse, o av hayvanının eti yenmez, haram olur. Besmele unutulursa helâldir.

Bir Besmele ile atılan mermi iki hayvana isabet ederse, her iki hayvan da helâl olur.

Besmele çekilerek gönderilen köpeğe avı yakalamakta besmelesiz salıverilen başka bir köpek yardım ederse, avlanan hayvanın eti yenmez. Öğretilmiş köpeğin ortaklığı da böyledir.

Besmele ve Merhamet:

Şefkat, acıyıp esirgemek demektir. Büyüklere saygı, küçüklere şefkat göstermek, emsallere karşı da müsamahalı davranmak dinimizin üzerinde durduğu ahlâki faziletlerdendir. **"Allah-u Teâlâ'nın emirlerine tâzim, mahlûkatına şefkat"** büyük bir esastır.

Müslümanların herhangi bir işe başlamak istemeleri hâlinde ilk önce **"Besmele"** ile, yani Allah-u Teâlâ'nın sonsuz merhamet sahibi olduğunu bildiren **"Rahman"** ve **"Rahim"** ismi ile başlamaları emredilmiştir. Her şey ilâhî rahmetin bir tecellisidir. Melâike-i kiram duâlarında şöyle söylerler:

"Ey Rabb'imiz! Rahmetin ve ilmin her şeyi içine almıştır." (Mümin: 7)

Müminlere duâlarında şöyle söylemeleri beyan buyuruluyor:

"De ki: Ey Rabb'im! Bağışla, merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın." (Müminûn: 118)

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"İnsanlara merhamet etmeyenlere Allah merhamet buyurmaz." (Buhârî)

Bir gün huzur-u saâdetlerine bir grup insan gelmişti. "*Siz çocuklarınızı öper misiniz ya Resulellah?*" dediler. "**Evet**" buyurunca "*Fakat biz vallahi öpmeyiz!*" dediler.

Buyurdular ki:

"Allah sizin kalplerinizden merhameti aldıysa ben verebilir miyim?" (Buhârî-Müslim)

Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"Rıfk ve şefkat; yâni halk ile mülâyemet ve lütuf ve merhamet eylemek akıl ve hikmetin başıdır."
(Camiüs-sağır)

"Şefkat, insan için uğurlu ve mes'ûd olduğu gibi aksi olan sertlik dahî uğursuzluk sebebidir."
(Münâvî)

•

Bütün mahlûkata şefkat ve merhamet nazarı ile bakmak gerekir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"İyilik yapın, çünkü Allah iyilik yapanları sever." (Bakara: 195)

Tanıdığına tanımadığına sırf Allah rızâsı için elinden gelen yardımı esirgememek onların şîârıdır. Bu insana olduğu gibi hayvana da şâmildir.

Diğer bir Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Müminlerden sana tâbi olanlara şefkat kanadını indir." (Şuarâ: 215)

Nitekim İbrahim Hakkı Erzurumî -kuddise sırruh- Hazretleri şöyle buyurmuşlardır:

"Allah-u Teâlâ'nın emir ve yasaklarına tam uyar ve bunları gayet yumuşak ve güzel bir dille halka telkin eder, öğretir.

Muhabbet ehlini sever, sevlmeyeceklere sevgisizlik gösterir. Gerek sevgisi gerekse kızması kendi nefsi için değil, sırf Allah içindir. Kalbinde kimseye kötülük beslemez. Kınayanların kınamasından korkmaz.

Bunun kahır lütfu ile, kızması hilmi ile, celâli cemâli ile karışık olduğundan; kızma halinde râzı olup, rızâ halinde kızma gösterir. Fakat her şeyi yerli yerinde yapar. Her halinde adalet üzere hareket eder." (Mârifetnâme)

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir gün:

"Bugün sizden kim oruçlu olarak sabahladı?" diye sordu. Ebu Bekir -radiyallahu anh-: "**Ben!**" dedi. Aynı şekilde arka arkaya: "**Bugün kim bir cenazeye katıldı?"**, "**Bugün kim bir fakire yedirdi?"**, "**Bugün kim bir hastayı ziyaret etti?"** buyurdu. Ebu Bekir -radiyallahu anh- her defasında: "**Ben!**" diye cevap verdi.

Bunun üzerine Resulullah Aleyhisselâm:

"Bu hasletler bir kimsede bir araya geldi mi, o kimse mutlaka cennete girer." buyurdu. (Müslim: 1028)

Besmele'deki Sır:

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'ne Besmele'nin "Be"sindeki sır hakkında bir soru sordular. Efendi Hazretleri soruyu sorana şöyle cevap verdiler:

Cenâb-ı Hakk Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Ben cinleri ve insanları ancak (beni bilsinler) bana ibadet etsinler diye yarattım." (Zâriyat: 56)

Fakir hemen buraya döner der ki;

"O'nu bil de ibadet et!" O'nu bilip ibadet edersen küçücük bir ibadetin dağlar kadar büyük olur. Çok ibadet eder amma O'nu lâıyk-ı vechile bilmeden hiçbir şey olmaz. Bil de ibadet et!

Amma madem ki bilerek soruyorsun, cevabını aldığın zaman amel etmek zorundasın. Demek ki, her şeyden evvel Yaratan'ı bilmekmiş,

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Nefsini bilen Rabb'ini bilir." (K. Hafâ)

Demek ki, her şeyden evvel Yaratan'ı bilmekmiş,

Yaratılışını bir düşün. Aslın bir zerre. Buna ayân-ı sabite denir. Bir zerreyi kerih suyla karıştırıyor, ana rahminde yumurtayı deliyor, teşekkül ettiriyor. O hâlden bu hâle getiren kim? Onu bu hâle getirene ibadet et be kardeşim? Nefsine, dünyaya tapmaya gerekir mi? Sen Yaratan'ı bırak, zıddı olana bak! Burada bir Hadis-i kudsî var çok mühim:

"Benim cinlerle ve insanlarla önemli bir hadisem var! Ben yaratıyorum, benden başkasına ibadet ediliyor! Ben rızıklandırıyorum, benden başkasına şükrediliyor!" (Taberâni)

Yani;

"Onu ben yaratıyorum, şeytana ibadet ediliyor. Ben rızıklandırıyorum, şeytana şükrediliyor."

Bu Allah-u Teâlâ'nın bir kulu olabilir mi? Şeytanın kulu, şeytanla beraber gidecek. Fakat Hazret-i Allah demek ki **"Be"**ye çok büyük mana vermiş. Şimdi **"Be"**nin üzerinde ömür boyunca çalış. Madem ki soruyorsun onun üzerinde çalış. Nasıl bileyim? Bilenlerin bildirmesiyle yavaş yavaş imanının kemâlleşmesiyle olur. Bilmek bir ömre kâfi değil. Öğrendiğin kadar nasibin kadar alırsın.

•

Hazret-i Ali -kerremallahu veche- Efendimiz buyururlar ki:

"Devân sendedir bilmezsin.

Derdin de sendendir görmezsin.

Sen kendini küçücük bir cirim zannedersin,

Halbuki bütün âlemler sende dürülmüştür (de bilmezsin)"

O bunu gördü, bildi ve söyledi. Ah bunu görmek ne güzeldir, amma sen görmüyorsun ve bilmiyorsun! Çünkü çekirdekte kaldın. Halbuki sende ne yarattıysa âlemde o var. Ama sen dürülü kaldın. Âyân-ı

sabiten bu sahada istidat gösteremediği için çekirdekte kaldın. Her şeyi ayrı ayrı görüyorsun da Hazret-i Allah'ın her şeyde var olduğunu ve her şeyden her şeye yakın olduğunu görmüyorsun.

İşte Âyet-i kerime:

"Biz ona sizden daha yakınız, fakat siz görmezsiniz." (Vâkıa: 85)

Bu Âyet-i kerime senin her şeyde O'nu görmediğini beyan ediyor. Bu Âyet-i kerime'den anlaşılıyor ki, Hazret-i Allah her şeyden her şeye yakın. Amma sen dürülü kaldığın için bazı şeyleri görüyorsun da O'nu görmüyorsun. Neden? Hakikata kör olduğun için O'nu göremedin ve bilemedin. Zira hakikata varamadığın için de ilmin zandan öteye geçmedi. Ya ilmîl-yakîn'de veya en çok aynel-yakîn'de kaldın. Bunun için her şeyi kendi zannın ile ölçüyorsun, zan ise hakikatin karşısında hükümsüzdür.

İnsanın yaratılışında sayılamayacak kadar çok ince sanatlar, garip hikmetler, çeşit çeşit ziynetler vardır.

Mühim olan ise, insanın Allah-u Teâlâ tarafından verilen fazilet ve meziyetini koruması, Rabb'inin kendisine bir lütuf olarak başısladığı eşsiz emsalsiz nimetlerine karşı O'na nankörlük etmemesi; bedeninin, organlarının, akıl ve zekâsının hikmet ve değerini bilip, her birini en güzel bir şekilde kullanmaya ihtimam göstermesidir.

Niçin? Cenâb-ı Hakk'ın tecelliyatına mazhar olduğu için.

"Bu harmanda bir tek dâneyim,

Âlem bendendir."

O gerçekte bir dâne. Ama O tecelli ettiği zaman bir kâinât. Hazret-i Allah dilediği yerde tecelli eder.

Musa Aleyhisselâm'a ağaç konuştu. Ama konuşan ağaç değildi. Hazret-i Allah ağaca tecelli etmişti.

Hazret-i Ali -kerremallahu veche- Efendimiz'in bu beyanını açalım:

1. **"Devâ sendedir bilmezsin."**

Bunun mânâsı iman etmek, amel-i sâlihada bulunmak, Hakk'ı bilmek, Hakk'ta sabretmek. Asr Sûre-i şerif'ine bakarsanız bunu görürsünüz.

Bunların gönülleri Allah-u Teâlâ'nın nuru ile dolar, inşirah bulur. Hazret-i Allah'a ve Resulullah Aleyhisselâm'a iman etmiştir, bütün iş ve icraatını ahkâma uydurmuştur.

Bunlar Hazret-i Allah ve Resulullah Aleyhisselâm ile olanlardır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bunların hakkında buyururlar ki;

"Dünyada da muhakkak bir cennet vardır, onu bulan kimsede cennet arzusu kalmaz. O cennet marifetullahtır."

Biz bunu gönül cenneti diye vasıflandırıyoruz. İşte devâyı bulan bunlardır.

2- **"Derdin de sendendir görmezsin."**

Ruhu ölmüş, canlı cenaze olanların gönlü huzursuzdur. Neden olduğunu bilmez. Süflî hayatta olduğu için günahlar kalbinin üzerine baskı yapar. O ise bunu gidermek için süflî hayatta arar. Yemede içmede, zevk ve safâsında arar ve fakat aslâ bulamaz. Onlar dünyada rahat ve emniyette değildirler. Ahirette ise isyankârların ilk cezası kaynar suya atılmak ve sonra ebedi olarak cehennemde yanmaktır.

İşte derdin senden oldu. Derde uğrayanlar kendinden uğradılar. Devâ bulanlar başka.

3- **"Sen kendini küçücük bir cirim zannedersin."**

Âlemlere bakarak âlemlerin içinde kendini küçücük bir cirim görüyorsun.

4- Ve fakat Allah-u Teâlâ kendi nurundan Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-inin nurunu, o nurdan kâinatı donattı. Kâinatta ne varsa sende mevcuttur.

"Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık." (Tin: 4)

Âyet-i kerime'sinin beyanı da bunu teyid eder ve fakat bunu da göremez. Oysa âlemleri sende dürmüştür de bilmezsin.

Ve fakat nankör ve cahil olan bunları benimsedi, nefesine mâletti. Bir tek kıla dahi sahip olmadığı halde **"Benim!"** dedi. Zâlim nefesine zulmetti, Yaratan'a karşı hasım kesildi.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"İnsan bizim kendisini kerih bir nutfeden yarattığımızı görmez mi ki, şimdi o apaçık bir hasım kesilmektedir." (Yâsin: 77)

Apaçık hasım kesildi, Yaratan'ını da inkâr etti ve karşı geldi. Oysa imtihan sahnesinde idi, imtihanını böylece verdi.

Bazı Zevât-ı Kiram'ın Bu Husustaki Beyanları:

Abdulkerim-i Cili -kuddise sırruh- Hazretleri şöyle buyuruyor:

"Semâvi kitaplardaki ne varsa Kur'an-ı kerim'de, Kur'an-ı kerim'de ne varsa hepsi Fatihâ-i şerif'te mevcuttur. Fatihâ-i şerif'te ne varsa hepsi 'Bismillâhirrahmânirrahîm' de vardır. Besmele-i şerif'te ne varsa Be'nin altındaki noktadır.

Bu nokta insanın kendini bilmesidir ki Hazret-i Allah orada tecelli eder. "Nefsini bilen Rabb'ini bilir." sırrıdır. Mahviyyettir. Be'nin altındaki nokta Cenâb-ı Hakk'ın yüce kitabının her sûresinde mevcuttur. Her harf aslında noktadan mürekkeptir. Nokta her harfe zaruri ve mevcut olduğu gibi her surede Be'nin tecelliyatını müşahade edersiniz." (El Kehf Verakiym fi Şerhi)

Hazret bu noktada tevhidi kast ediyor.

Niyazi Mısrî -kuddise sırruh- Hazretleri bir gazelinde şöyle buyuruyorlar:

"Sen seni bilmektir ancak Pir'e ülfetten garaz,

Noktayı fehm eylemektir ilm-ü irfandan garaz.

Hakkı bunca Enbiyâ kim geldi davet eyledi,

Vahdetin sırrı bilinmektir o davetten garaz."

Niyazi Mısrî Hazretleri şiiri şöyle bitiyor:

"Nefsini bilen erermiş bir tükenmez devlete,

Fakr-ü Fahri'dir Niyazi bil ol devletten garaz."

Emir Sultan -kuddise sırruh- Hazretleri de bu hususta şöyle buyuruyorlar:

"Bunca kesret kim zuhur eder bir noktadır.

Devredip ol nokta âhir buldu Adem'de sebat." (Yâsin-i Şerif Şerhi)

Hüner; noktayı anlamaktır, zerreyi bilip hiçliğe ulaşmaktır.

Hasan Sezâî -kuddise sırruh- Hazretleri bir Gazelinde şöyle bahsediyor:

"Aşkına bir noktanın bir devr ider devvarı çarh

Pertevinden zâhir oldu noktanın envâr-ı çarh."

Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri de "Ankâ-i Muğrib Fî Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ ve Şemsü'l-Mağrib" kitabında şöyle buyurmuşlardır:

"Sırlı fikirler ile cismânî âlemde sırrı yazana yolculuk başlayıp, ilâhî hükümrânlığın dehâsı kalbimin üzerini kaplayınca, nûrun ateşi ve kararsızlığı zuhûr etti. İşte Hâkim-i Mutlak ile hakkın tanzimi husûsunda bu sıfattan arınınca, makâmın hissesiyle halkın tümüne sırt çevirip, bu hali üzerine galip olursa bu şekilde cismâniyetten korunur, vehimlerden kurtulur ve tam olarak selâmet bulur. O zaman kalbine bir nokta konur, bu da onu, Rabb'ini ve O'nun Zât'ını bilmeye sevk eder. İşte bu hikmet nedeniyle ondan yüz çevirdim ve kendisi hakkında bilmesi gerekli olan şeylerin bir kısmından bahsedip onu sâbitledim. Hiç şüphesiz sülûk, Hakk'a doğru kuvvetle çekilmek ve O'nun dâvetine icâbet etmektir. Sübhân olan Allâh'ın kulu üzerinde irâdesini yürütmesi ve O'nda tahakkuk etmesi; onu mânen uyandırıp koruyarak fiillerini icrâ etmesidir."

Fahreddin-i Râzî -kuddise sırruh- Hazretleri Fâtiha-i şerif'i tefsir ederken bu hususta Tefsir-i Kebir'inde şöyle buyurur:

"Denildiki bütün ilimler dört kitapta toplanmıştır. Bu dört kitabın ilmi de Kur'an-ı kerim'dedir. Kur'an ilmi Fatihâ sûresinde, Fatihâ'nın ilmi de Besmele'de, bu Besmele ilmi de sözündeki Be harfindedir. Ben de derim ki, bu doğrudur. Bütün ilimlerin gayesi kulu Rabb'ine ulaştırmaktır. İşte bu Be harfi de "İlsak ba"sıdır ki bu kulu Rabb'ine vasıl eder. Bu gayelerin en yücesidir." (Bâ-i ilsak: Bâ harfi cerri, iki şeyin birbirine alâkasını beyan eder, bağlar.)

Elmalılı Hamdi Yazır Efendi de Hakk Dini Kur'an Dili isimli tefsirinde şöyle buyuruyorlar:

"Anladık ki besmelenin terkibi kelâmîsinde en ziyade âmil olan nokta baştaki «ba» harfidir. Bu sayededir ki biz ismullah ile visâl peyda ediyoruz. Bütün vücudun ve terakkiyatı vücudun mebdei evveli ve matlubi mutlâki olan «Allahi rahmanı rahimin ismini» kalbimizde niyyet ettiğimiz ve henüz vücudunu görmediğimiz iradî fiilimize rapt ederek lefzi veciz, manası cihanşumul bir kelâmî belîği söyleyebilmemize vesile olan ancak bu «ba»dır. Bizim işimizde ne kadar faili muhtar olursak olalım efalimizin illeti tammesi olmadığımız muhakkaktır. Çünkü bizim iradelerimiz, vücud silsilesinin kat'î bir haddi evveli değil, onun cereyanı içinde bir lahzai tahavvüldür. Ve bunun için biz bütün iradelerimizin bilâarıza ve bilâmüzahim file çıkmadığını görüyoruz. Dimek muvaffakiyetlerimiz, illeti ulâ ile iradelerimiz arasındaki nisbetin feyzine tabidir ki bu feyz iptidaen rahmanî, intihaen rahimidir.

Biz gerek bilelim ve gerek bilmiyelim kâinatta bu nisbet, bu izafet, bu taallûk, bu ittisal bir kanunı küldür. Ve vücudî eşya bu kanunun inkişafıdır. İşte besmele basile bizde bu kanunu şuurlaştiren bir âmilî lefzîdir. Ve bu lemhai şuur ondan maksudî aksa olan bu nokta-i vucuttur. Ve bu cihetle besmelenin mihveri tefsiri "ba"dır ve buna binaen besmelenin manâsı "ba"dadır. "Ba'nın sırrı, noktasındadır denilir." (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, sh: 42)

"Vahdeti vücüt mülâhazasına raci bir "Fenâfillâh" halidir ki ancak risalet, vilâyet, hakimiyet, tasarruf gibi makamatı mahsusada cari olur." (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, sh: 43)

Hazret-i Allah'ın ilim, hilim verdiği kimseler Besmele-i şerif'in esrâr-ı hakikatine vakıftırlar. Zira onlar Hazret-i Allah'ı anmakla öyle kendilerinden geçmişlerdir ki nihayetinde murad-ı ilâhi ile Hakk'ta fâni olurlar.

Varlığı atmış, benliklerinden geçmiş, Hazret-i Allah'a vasıl olmuş. Fenâbillah'a ermişlerdir. Hakk'ta fâni olan bir kul zaten artık Hakk'ın emrindedir, iradesi elinde değildir. Artık o Hakk'la bâki olmuştur.

Öyle olunca Besmele'de, O'nu zikreden de O olmuş olur. Niçin? Hazret-i Allah ile mülâkat yaptığı, Hazret-i Allah ile konuştuğu, yürüdüğü, baktığı için...

Besmele'nin Faziletleri:

Bu mevzu **Abdülkadir Geylânî** -kuddise sırruh- Hazretleri'nin **"Gunyet'üt-Tâlibin"** isimli eserinden teberrüken alınmıştır:

Allah adını şöyle oku;

Bismillah (Allah'ın adı ile) O, zıtları olmaktan yana şanı yücedir.

Bismillah (Allah'ın adı ile) O, dengi olmaktan yana münezzehtir.

Bismillah (Allah'ın adı ile) O, çocuk sahibi olmaktan yana mukaddestir.

Bismillah (Allah'ın adı ile) O, nurları nur eden Zât'tır.

Bismillah (Allah'ın adı ile) O, iyilere ikram eden yüce Zât'tır.

Bismillah (Allah'ın adı ile) O, kaderi takdir eden, kalpleri ve basiretleri nurlandırandır.

Bismillah (Allah'ın adı ile) O, seher vakitlerinde ebrar zâtların kalplerine tecelli eder.

Bismillah (Allah'ın adı ile) O, ahbabı ve sırları bilir. Sonra onları nurlarla aydınlattı; sırlarını ahbaba tevdi etti. Onları tehlikelerden korudu; yabancılarla bağlanmaktan aldı. Bu halde onlardan ağırlığı, yükü, hataları ve günahları sildi.

O yüce Zât ki, ta ezelden beri ihsan etmek ve fazilet vermekle sıfatlanmıştı; istiğfar edenlerin de günahlarını bağışlar.

Daima;

Bismillah (Allah'ın adı ile) diye oku. O öyle bir isimdir ki; ırmaklar onunla akar; ağaçlar onunla biter.

O öyle yüce Zât'ın ismidir ki; kullardan taat ehli kimselerin taati ile beldeleri mamur eyler.

Beldelerin, dağlar gibi sütunları vardır. Yer, onlar sayesinde üzerinde onlanlara beşik gibi yayılmıştır. İşte bunları yapan o ismin sahibidir.

Bu yerin dağlar gibi sahipleri hayırlı kırklar olup bedeller arasından seçilmiştir.

Bunlar, yüce Rabb'i daima tenzih ederler; ortakları ve benzeri bulunmaktan.

Onlar, dünyada iken sultandırlar, ahirette ise, kullara şefaatchi olacaklardır.

Allah-u Teâlâ onları, âleme fayda, kullara rahmet için yaşatmıştır.

Allah adı (Bismillah); zikredenlere bir azık, güçlülere izzet, zayıflara sığınak, sevenlere nur, müştaklara sürurdur.

Allah adı ile ruhtar rahata kavuşur.

Allah adı ile bedenler necat bulur.

Allah adı ile gönüllere nur dolar.

Allah adı ile tüm işler düzene girer.

Allah adı, Allah'a güvenenlerin başında bir taçtır.

Allah adı, Allah'a ulaşanların kandilidir.

Allah adı, âşıkların tesbihidir.

Allah adını (Bismillah'ı) harf harf oku; bin bin ecir al. Sel gibi günahlar üzerinden akar gider.

Bir kimse, dili ile besmele okur ise, dünya onun için şahit olur.

Bir kimse, kalbi ile besmele okur ise, ahiret onun için şahit olur.

Bir kimse, içten içe sır dili ile besmele okur ise, onun şahidi yüce Mevlâ olur.

Allah adı, (Bismillah) öyle bir kelimedir ki; dillere onun tadı gelir.

Allah adı öyle bir kelimedir ki; O'nun olduğu yerde gam olmaz.

Allah adı öyle bir kelimedir ki; O'nunla nimetler tamamlanır.

Allah adı öyle bir kelimedir ki; O'nunla sıkıntılar açılır.

Allah adı öyle bir kelimedir ki; yalnız bu ümmete mahsustur.

Bismillâh Her Hayrın Başıdır:

Sâid Nursî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin Besmele hakkındaki beyanlarını hülâsa olarak alıyoruz:

"Bismillâh her hayrın başıdır. Biz dahi başta ona başlarız. Bil ey nefsim! Şu mübârek kelime İslâm nişanı olduğu gibi, bütün mevcudâtın lisân-ı haliyle vird-i zebânıdır. Bismillâh ne büyük tükenmez bir kuvvet, ne çok bitmez bir bereket olduğunu anlamak istersen, şu temsîlî hikâyeciğe bak, dinle.

Şöyle ki:

Bedevî Arab çöllerinde seyahat eden adama gerektir ki, bir kabîle reisinin ismini alsın ve himâyesine girsin -tâ şakîlerin şerrinden kurtulup, hâcâtını tedârik edebilsin. Yoksa, tek başıyla, hadsiz düşman ve ihtiyacâtına karşı perişan olacaktır.

İşte böyle bir seyahat için iki adam sahrâya çıkıp gidiyorlar. Onlardan birisi mütevâzi idi; diğeri mağrur. Mütevâzii, bir reisin ismini aldı; mağrur almadı. Alanı her yerde selâmetle gezdi. Bir kâtü't-tarîka rast gelse, der: "Ben filân reisin ismiyle gezerim." Şakî def olur, ilişemez. Bir çadıra girse, o nâm ile hürmet görür. Öteki mağrur, bütün seyahatinde öyle belâlar çeker ki, tarif edilmez. Dâimâ titrer, dâimâ dilencilik ederdi. Hem zelif, hem rezil oldu.

İşte, ey mağrur nefsim, sen o seyyahsın. Şu dünya ise bir çöldür. Aczin ve fakrın hadsizdir. Düşmanın, hâcâtın nihayetsizdir. Mâdem öyledir, şu sahrânın Mâlik-i Ebedîsi ve Hâkim-i Ezelî'sinin ismini al. Tâ bütün kâinatın dilencilüğünden ve her hâdisâtın karşısında titremeden kurtulasın.

Evet, bu kelime öyle mübârek bir defînedir ki, senin nihayetsiz aczin ve fakrın, seni nihayetsiz kudrete, rahmete rabt edip, Kadîr-i Rahîm'in dergâhında aczi, fakrı en makbul bir şefaâtçi yapar. Evet, bu kelime ile hareket eden, o adama benzer ki: Askere kaydolur. Devlet nâmına hareket eder. Hiçbir kimseden pervâsı kalmaz. Kanun nâmına, devlet nâmına der. Her işi yapar, her şeye karşı dayanır.

Başta demiştik: "Bütün mevcudât lisân-ı hal ile, "Bismillâh" der." Öyle mi?

Evet. Nasıl ki, görsen; bir tek adam geldi, bütün şehir ahalisini cebren bir yere sevk etti ve cebren işlerde çalıştırdı. Yakînen bilirsin, o adam kendi nâmiyle, kendi kuvvetiyle hareket etmiyor. Belki o bir askerdir, devlet nâmına hareket eder, bir padişah kuvvetine istinad eder.

Öyle de, her şey Cenâb-ı Hakk'ın nâmına hareket eder ki, zerrecikler gibi tohumlar, çekirdekler, başlarında koca ağaçları taşıyor, dağ gibi yükleri kaldırıyorlar...

Mâdem her şey mânen, "Bismillâh" der, Allah nâmına Allah'ın nimetlerini getirip bizlere veriyorlar. Biz dahi, "Bismillâh" demeliyiz. Allah nâmına vermeliyiz. Allah nâmına almalıyız."
(Birinci Söz)

Zerre Olduğunu Bilmek:

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin bu husustaki beyanları şöyledir:

"Tasavvuf nedir?

Bir ilim-irfan mektebidir. Alınmakla girilir.

Hülâsa mânası nedir?

Koca bir adam olarak girdim, zerre hakir olduğumu bildim."

Onun için insanın hiç olduğunu bilmesi lâzım. Değer ancak Hazret-i Allah'ındır. Kendi yaratılışımı düşünüyorum beni bir zerreden halkeden Allah'a secde olarak secde ederim. Secde olarak deyince biz tam o zerreye düşeriz. Kelime manası ile değil o zerreye düşeriz ondan sonra secde ederiz. Ve secde de azâmetini ikrar, acizliğimi, değersizliğimi, günahımı itiraf ederim. Ondandır sonra niyaz ederim.

Çünkü insan dediğin bir zerrecik. Hükümsüz, mahlûk her şey O'nun ve O'ndan. Ben bunun Sahib'imini olduğunu biliyorum ve itiraf ediyorum.

"Allah göklerin ve yerin nûrudur." (Nûr: 35)

Bu Âyet-i kerime'yi bilen O'nu görür.

Yerin de nuru O, göğün de nuru O, arşın da nuru O, amma sen perdede kaldın. Perdeleri kaldır O var. O'ndan başka hiçbir mevcut yok. Amma bunu diyebilmek için evvelâ kendini inkâr etmen lâzım. "**Lâ**" deyince evvelâ kendini ve bütün yaratılanları yok bileceksin ki Var olanı göreceksin...

Bu Hadis-i şerif ile bu Âyet-i kerime'yi yan yana getirdiğin zaman Allah'tan başka bir şey olmadığını gözünle göreceksin. Ama gözünle görebilmen için gözünü kaybetmen lâzım, kendini de kaybetmen lâzım, O'nun nuru ile O'nu görebilirsin. Kendi varlığın O'nu görmeye manidir. Kalbin ukba kapısını aç, dünya kapısını kapa.

Hazret-i Allah'ı bilmek ayrı, bulmak ayrıdır. Bilmek biliyorsun O'na doğru gidiyorsun. Buluyorsun kendini kaybettiğin zaman O kendiliğinden meydana çıkar. Çünkü O'ndan başka bir mevcut yok. Senin varlığın O'nu bilmene perdedir. İnsanlar Hazret-i Allah'ı mahşerde görecek. İnsanoğlu zanneder ki şöyle görecek. Hayır! Kendisini kaybettiği zaman O'ndan başkası yok.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri Âyet-i kerime'lerinde buyurur ki:

"De ki: Allah bir tektir." (İhlâs: 1)

O "**Ehad**"dır. O'ndan başka hiçbir mevcut yoktur.

"Allah Samed'dir." (İhlâs: 2)

Yarattığı her şey O'na muhtaç, yani Yaratıcı O, O'ndan başka bir mevcut yok. Her şey O'na muhtaç. Hem nasıl muhtaç? Ne kadar muhtaç olduğunu bile bilemez. Bir an nefesini kesse, yoksun. Hani sen vardın? Bütün kâinat da böyledir. Her an onu tutuyor. Bir an ilgisini çekse her şey mahvolur. Yer de öyle, gök de öyle, arş da öyle. O'nunla kâim olduğu için O ilgisini çektiği zaman her şey mahvolur.

Olanlar "**O!**" diyor oluyor, "**Ö!**" diyor ölüyor. Hani sen vardın?

O yaratıyor. O yarattığı için O'na hiçbir şey de benzemiyor. Şimdi burada Allah'tan başka bir şey var mı? İhlâs-ı şerif'in manasının özüdür. İhlâs okumak demek Hazret-i Allah'ı okumak demektir. Ama o noktaya gelmek lâzım.

Şimdi yaratıkların burada hiçbir hükmü kaldı mı? Ama akıl yatmıyor şimdi. O zaten "**Ehad**", yaratıklar "**O!**" diyor oluyor. O'nunla kâim olduğu için O'na muhtaç. Ama yaratılanlar bu kadar hükümsüz. O'ndan başka zaten Allah yok. Onu tutacak O'ndan başka bir şey de yok.

"Ehad" diyorsun ama kendi varlığın duruyor, bu halde kime "**Ehad**" diyorsun? Sen de "**Ehad**", O da "**Ehad**". Bunun sırrına erersen, ömür boyu istiğfar etsen o "**Ehad**"e istiğfar edemezsin. Madem ki "**Ehad**" diyorsun senin ne işin var orada? Madem ki O "**Ehad**", senin yok olman lâzım.

Denize düşen bir kar tanesinin ne hükmü var? Hiç. İşte o hiçlikte O tecelli eder. Burada çok gizli noktalar var. Burayı izah etmek mümkün değildir; "**Elhamdülillâhi rabbil âlemin**"i okuyabilen, "**Kul hüvallahü ehad**"ı okuyan bunu anlar.

Bunun biraz daha ötesi; Yunus Emre Hazretleri'nin "**Elif'i okudum ötürü.**" beyanıdır. İşte O'ndan başka bir mevcut yok. Sen O mevcutta yok olduğun zaman O kalır. Ama erimek lâzım. İşte bu sırta erenlere Hazret-i Allah baktığı zaman kendisini görür.

Diğer bir Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Göğün boşluğunda O'nun emrine boyun eğdirilmiş olan kuşları görmüyorlar mı?

Onları havada tutan Allah'tan başkası değildir." (Nahl: 79)

Seni de tutan O, âlemleri de tutan O.

Çünkü O'nunla kâim değil misin? Demek ki O'ndan başka ne Allah var, ne mevcut var, hiçbir şey yok.

Bir buğday tanesinin kabuğu daneye ne kadar muhtaçsa, kâinat da O'na o kadar muhtaçtır.

O her şeyi kuşatmıştır.

"Allah her şeyi çepeçevre kuşatandır." (Nisâ: 126)

Dolayısıyla kabuğu da Allah'tan gayri sanma. Yalnız **"O!"** demekle kabuk olmuştur. Kabuk görünüyor O görünmüyor. Ama O ise her şeyi çepeçevre çevirendir. Onu Allah'tan gayri sanma, O'nunla var.

"O'nun Kürsü'sü gökleri ve yeri kuşatmıştır." (Bakara: 255)

İlâhî iktidarın tecellî yeri olan Kürsü, emrin ve nehyin geçerli olduğu mahaldir.

Göklerde ve yerdeki bütün varlıklar, içinden ve dışından bu Kürsü ile kuşatılmıştır. Bu arada hiçbir zerre bulunmaz ki, orada Allah-u Teâlâ'nın hükmünün tecellî yeri olan Kürsü'sünün hükmü geçerli olmasın.

Hiçbir şey O'nun kudret ve hakimiyetinden hariç kalmaz.

Gökler ve yer Kürsü'nün içinde, Kürsü ise Arş'ın altındadır. Kürsü'nün kürsü olması, sırf cisim olmasından dolayı değil, mânevî kuvvetlerin tecellisine sahne olmasındandır. Kürsü'nün cisimle ilgili olması, Allah-u Teâlâ'ya cisimlik isnadını gerekli kılmaz. Çünkü bu bir **"Oturma nispeti"** olmayıp **"Rabb'lik nispeti"**dir. Bu bakımdan ne Kürsü'nün ne de Arş'ın Allah-u Teâlâ ile ilgisi, bir yer tutma şeklinde değildir.

O kürsüsünü kurmuş. Şimdi bir kürsüde iki kişi oturur mu? Bütün kâinata kürsüyü O kurmuş. O'ndan başka bir şey yok ki, oturan da yok, yer de O'nun, gök de O'nun, arş da O'nun, levh de O'nun. Hep O. Kürsüye oturmuş. O bütün yarattığının kürsüsüne oturmuş. O'ndan başka hiçbir şey yok.

Kürsü O'nundur. Yerde de, gökte de O'ndan başka oturan yok. Hükmeden yok. Ama O'nu görmüyorsun, her şey O'na perde.

Yer de öyle, gök de öyle, içindekiler de öyle. O var, başka bir şey yok. Kürsü'de O oturuyor, mevcudiyet O.

Nasıl ki;

"İçinizde... Görmüyor musunuz?" (Zâriyât: 21)

Buyuruyorsa, kâinata da böyle buyuruyor. Yerlerde, göklerde, kürsüde başka hâkim yok. **"Hepsinin içinde ben varım!"** buyuruyor.

Ama sen perdede başkasını görüyorsun.

Cenâb-ı Hakk'ın göstermesiyle, âlemlerde O'ndan başka bir şey görmüyorum. İnsan da kendisini müstakil sanıyor. Allah-u Teâlâ'nın ihsanı ile biz âlemleri bir kabuk olarak görürüz, âlemlerin içinde de O'nu görürüz.

Onun için bu Âyet-i kerime bütün âlemlere, bütün yaratıklara şamildir.

Allah-u Teâlâ'nın yaratmadığı hiçbir şey yok. Onun için hiçbir varlık ilâh olamaz. Ne insan, ne yerler, ne gökler, ne arş, hükmü de yok. Çünkü bunların hükmü **"Lâ"**dan ibaret. Bunları gerçek manada atmadıkça hükümsüz olduğunu bilmedikçe hüküm sahibini tanıman mümkün değil.

"Lâ ilâhe illallah" derken, **"Lâ"** deyince bütün mevcudatın ölü olduğunu, kendisinin de ölü olduğunu, **"İllallah"** deyince mevcudat da ölü ben de ölüyüm, Allah varlığı ile diriyim. Şu halde Allah'tan başka mevcut yok. Allah'tan başka kalpte muhabbet olmayacak, ölü olduğumuzu bileceğiz. Allah-u Teâlâ'nın varlığı ile yaşadığımızı bileceğiz.

Kelime-i tevhid'de **"Lâ"** dediğimiz zaman kâinatı bir bez gibi, bir paçavra gibi atıyoruz. Çünkü O'ndan başka hiçbir şey yok.

Yaratılan hiçbir şey Allah değildir. Fakat sen Yaratan'ı görmeyip de yaratılanlarda kalırsan **"Lâ"** da kaldın, **"İllallah"**a inemedin demektir. Bu o kadar esrarlı bir kelimedir ki...

Ağızdan söylemek kolaymış ama kalpten söylemek zormuş, aynı zamanda talimi de lâzımmış. Çünkü evvelâ biz kendimizin ölü olduğunu görmüyoruz ki söyleyelim, bilmiyoruz ki söyleyelim. Fakat bunu gören insan, göre göre bilir.

Ruh alındı hani sen vardın? Çöp haline döndün, çöp bile değil. Şu halde senin varlığın Allah-u Teâlâ'nın varlığı ile kâim. Bunu bilmemiz lâzım.

O öyle bir Allah ki, Allah'tan başka ne bir Allah vardır, ne de bir mevcut vardır. Her şeye hayat veren O'dur, her şey O'nunla kâimdir.

Şimdi siz bunu okurken anlarsınız. **"O'ndan başka ilâh yoktur."** deyince, sanki O'ndan başka bir Allah varmış sanırsınız. "Allah yok" deyince O'ndan başka bir mevcut yok diye anlayacaksınız. **"Lâ"**lar perdedir, O'nu örten bir perde. Bütün kâinat da böyledir, kendisini örten perde.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Allah o Allah'tır ki, kendisinden başka hiçbir ilâh yoktur." (Bakara: 255 - Âl-i imrân: 2)

Allah-u Teâlâ **"Hu"**yu yarattı, bütün yarattığı mevcudat **"Hu"** esma-i şerif'inden ibarettir. **"Hu"** İsm-i azam'dır aynı zamanda.

"O Hayy ve Kayyûm'dur. (Ezelî ve ebedî hayat ile bâkidir. Zât ve kemâl sıfatları ile her şeyde hâkim olup, bütün varlıklar O'nunla kâimdir)." (Bakara: 255 - Âl-i imrân: 2)

Ben yaratıyorum, yaratılmışlar benimle kâim diyor. Bunu kavransanız ilmin özünü kavramış olursunuz. Bu anahtarla her kapıyı açarsınız.

Kâinat O'nunla kaim, sen de O'nunla kâimsin. Âlemleri O'nun nurundan yarattığı için sen aynı zamanda Muhammed Aleyhisselâm ile kâimsin. Hatem-i veli'de de tecelli ettiği için âlem onunla kâim. O var, yarattığı şeyler O'nunla kâimdir. O'nunla kâim olan zerreyi de attığın zaman O var.

"Hu" dediğimiz bütün kâinat **"Hu"** ism-i şerif'inin tecelliyatıdır, mazharıdır, maskesidir. Kâinat maskedir.

Bunun için demişizdir ki; "Büyük arş, büyük Allah'ın maskesidir."

•

Her fırsatta şunu söylerim. İnanın ve inanın, hükümsüz ve değersiz bir mahlûk olduğumu gözümle görüyorum. Gözümle gördüğüm için o kadar rahat konuşuyorum ki... Ve Sahibim'den, Habib-i Ekrem'inin yüzü suyu hürmetine beni burada tutmasını niyaz ediyorum, secdeye de öylece varıyorum.

"Allah'ım! Azabından affına, gadabından rahmetine, rızâna, Zât'ından Zât'ına sığınıyorum. Öyle bir Allah'sın ki, yalnız kendi kendini bilir ve kendi kendini methedersin."

Secdede tekrar tekrar bu münâcaatı yaparım, hiçliğimi ortaya koyarım, kendimde bir pul kadar varlık görmem. Bazan pula indirirler ve itimad edin o pulu da görüyorum.

Hiçbir varlığa sahip değilim. Hüküm Hazret-i Allah'a aittir, hükmü verecek de O'dur. Mahlukun hiçbir hükmü olmadığına göre, bu söylediğim beyanlara dikkat edin, varlık taslayanlardan şiddetle kaçının, kurtulmak için.

Allah-u Teâlâ bir kulu desteklemeyi murad ederse, ilk lütuf olarak o kuldaki varlığı çeker. Hazret-i Allah'ı gören elbet ki kendini göremez. Fakat kendini gören hiçbir zaman Hazret-i Allah'ı göremez. Çünkü onun varlığı Var'ı görmeye mânidir.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Kevser Sûre-i Şerif'i (3)

Namaz ve Kurban

Şükür Nişanesi, Namaz ve Kurban:

Allah-u Teâlâ Resulullah Aleyhisselâm'dan kendisine bahşedilen hayırlar, tükenmeyen nimetler karşılığında, şükür nişanesi olarak namaz ve kurban ibadetlerini yerine getirmesini istemekte ve şöyle buyurmaktadır:

"Öyleyse Rabb'in için namaz kıl, kurban kes!" (Kevser: 2)

Sana Kevser'i bahşeden kerim Rabb'ine o nispette şükretmek üzere ihlâslı olarak kullukla meşgul ol, sadece O'na yönel! Müşriklerin sözlerine aldırış etme! Namaz kılmakla beraber Rabb'inin adına kurban da kes!

Sana kin bağlayanların sonunun ne olacağını biz daha iyi biliriz.

Müşrikler ıslık çalıp el çırparak ibadet ediyorlar ve putlara kurban kesiyorlardı.

Bunun için Allah-u Teâlâ Resulullah Aleyhisselâm'a sırf Zât-ı akdes'i için namaz kılmasını ve kurban kesmesini emir buyurdu.

Her ikisinin de şöhret için değil, Allah için halis niyetle yapılması gerekmektedir.

Allah için kılınmayan namaz, namaz olmayacağı gibi; Allah için kesilmeyen kurban da kurban olmaz.

Namaz şükürün bütün kısımlarını içine alan bir ibadettir, dinin direğidir.

Kurban ise, Allah-u Teâlâ'nın teşrî buyurduğu dinin nişanelerinden, yani belirgin işaretlerindedir.

Asıl Soyu Kesikler:

Allah-u Teâlâ Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- ini teselli etmek üzere beşeriyete şöyle ferman buyurmaktadır:

"Doğrusu adı sanı ortadan kalkacak olan, sana kin tutan dil uzatan kimsedir." (Kevser: 3)

Habib'im! Hakkında söyledikleri aşağılayıcı sözler için üzülme, söylediklerine lâyık olanlar kendileridir, sen değil!

O iğrenç sözleri söyleyenlerin, ona karşı çıkararak yolunu kestiklerini zannedenlerin, onu sevmeyenlerin gerçekten de zürriyetleri kesilmiş, defterleri dürülmüştür. Şimdi kim anıyor onları? Bugün dünyanın hiçbir yerinde isim olarak Ebu Cehil, Ebu Leheb kullanılmaz. Tarihen sabittir ki asıl ebter İslâm düşmanları olmuştur. Soyu kesik olan, köksüz olan küfür ve şirk.

Fakat Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in nam ve şâni, eşsiz hatırası bâki kalmıştır. Allah-u Teâlâ onu müminlerin babası yapmıştır. Nesl-i pâki, sülâle-i tâhiresi ise kerimesi Hazret-i Fâtıma -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz ile devam ettiği gibi, mânevî evlâdı mesabesinde olan ümmet-i muhteremesi Asr-ı saâdet'ten bugüne kadar asırlar boyu fevkalâde büyük sayılara ulaşmıştır. Kıyamete kadar da sürüp gidecek, getirdiği din ebediyen pâyidâr olacaktır. Yolunda ve izinde olanlar ahirette anlatılmayacak kadar büyük bir mükâfâtlara ereceklerdir.

Bu hitap bütün Ümmet-i Muhammed'e şâmidir. Allah'a dâvet edenin aslâ soyu kesik olmaz. Allah-u Teâlâ dilediğini saâdete erdirir, dilediğini dalâlette bırakır.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

HAZRET-İ MUHAMMED Aleyhisselâm

-Hicretin Üçüncü Yılı-

UHUD SAVAŞI (16)

Şehitlik:

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde Allah yolunda hayatlarını fedâ eden muhterem şehitlerin yüksek mertebelerini, onların ne kadar ruhanî bir neşe içinde ebedî bir hayat ile yaşamakta olduklarını beyan buyurmaktadır:

"Allah yolunda öldürülenleri sakın ölümler sanmayın." (Âl-i imrân: 169)

Çünkü onlar Allah yolunda hayatlarını cömertçe fedâ ettiler. Onların diğer ölenler gibi olmadıkları apaçık ortadadır.

Diğer bir Âyet-i kerime'de ise:

"Allah yolunda öldürülenlere ölümler demeyin." (Bakara: 154)

Buyurularak onlara **"Ölü"** demek yasaklanmıştır. Şu kadar var ki, bu diriliğin keyfiyetini Allah'tan başka kimse bilemez.

"Onlar diridirler, fakat siz farkında değilsiniz." (Bakara: 154)

Onlar fâni hayatı terk ederek ebedî bir hayata ermişlerdir. Kendilerine tahsis edilen yüksek makamlarda rızıklanmaktadır.

"Bilâkis, onlar diridirler, Rabb'leri katında rızıklanmaktadır." (Âl-i imrân: 169)

Yerler, içerler, hurilerle evlenirler, dünyadaki hayatın kat kat fevkinde bir hayat yaşarlar.

Mikdam -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Allah katında şehit için altı haslet vardır:

Dökülen ilk kanı ile beraber günahları bağışlanır.

Cennetteki mevkisi kendisine gösterilir.

Kabir azabından korunur.

En büyük korkudan emîn olur.

İman elbisesi kendisine giydirilir.

Hûr'ül-ıyn ile evlendirilir.

Ve akrabalarından yetmiş (müslüman) insan hakkında şefaât etmesi kabul olunur." (İbn-i Mâce: 2799)

Abdullah bin Abbas -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Uhud savaşında kardeşlerimiz şehit olunca Allah onların ruhlarını yeşil kuşların içine yerleştirdi. Onlar cennet nehirlerinden içerler, meyvelerinden yerler ve Arş'ın gölgesi altında asılı bulunan altın kandillere konarlar.

Onlar yiyecek ve içeceklerinin tadını, eğlenip dinlendikleri yerin güzelliğini görünce de: 'Kardeşlerimizin cihaddan uzak durmamaları ve savaştan yüz çevirmemeleri için, bizim cennette rızıklandırıldığımızı onlara kim bildirecek?' dediler.

Allah-u Teâlâ: 'Sizin arzunuzu onlara ben duyururum.' buyurdu. Bunun üzerine bu âyetler indi."
(Müslim - Ebu Dâvud)

Allah-u Teâlâ yine haber veriyor ki, onlar hayatın diğer bir hususiyetine de nâil olmuşlardır.

"Allah'ın kendilerine verdiği ihsanlardan dolayı sevinç içindedirler." (Âl-i imrân: 170)

Onlara bağışlanan böyle bir kurbiyetten, böyle bir hayatta olmaktan, Rabb'lerinin kendilerini şehitlik gibi bir mertebeye muvaffak kılmasından dolayı sevinirler.

Allah-u Teâlâ'nın rızâsının bulunduğu bir nimet ve rızıktan daha çok hangi şey onları sevindirebilirdi?

"Arkalarından henüz kendilerine katılmayan kimselere de hiçbir korku olmayacağını ve üzülmeceklerini müjdelemek isterler." (Âl-i imrân: 170)

Onlar diri oldukları gibi, dirilerle de beraberdirler. Kardeşlerinden alâkalarını kesmemişler, onlarla olan bağlarını koparmamışlardır.

Cihadda henüz öldürülmemiş olan mücâhid kardeşlerinin, şehit oldukları takdirde, ölümden sonra mazhar olacakları nimetler sebebiyle, hem kendileri adına hem de arkada bıraktıkları kardeşleri adına sevinirler. Çünkü ahirette kardeşlerinin herhangi bir korkuları olmayacaktır ve dünyadan ayrılmalarına da üzülmeceklerdir.

"Onlar Allah'tan olan nimet ve keremin; Allah'ın müminlerin ecrini zâyi etmeyeceği müjdesinin sevinci içindedirler." (Âl-i imrân: 171)

Allah-u Teâlâ sevinçle ilgili olan nimet ve lütfu hatırlatmak için onların sevinçlerini ikinci defa anmıştır.

Câbir bin Abdullah -radiyallahu anhümâ- der ki:

"Bir defasında üzgün bir halde bulunurken Resulullah Aleyhisselâm'la karşılaştık.

Bana:

'Seni niye böyle üzgün görüyorum?' diye sordu.

'Babam Uhud'da şehit düştü. Geriye bakıma muhtaç bir ıyâl ve bir de borç bıraktı.' dedim.

Bunun üzerine:

'Allah'ın babana hazırladığı nimeti sana müjde edeyim mi?' buyurdu.

'Evet!' deyince devam etti:

'Allah hiç kimse ile yüz yüze konuşmuş değildir, daima perde gerisinden konuşur. Ancak babanı ihya etti ve perdesiz konuştu. 'Ey kulum! Ne dilersen benden iste vereyim!' dedi. Baban: 'Ey Rabb'im!' Beni dirilt, senin yolunda ikinci sefer bir daha öldürüleyim!' isteğinde bulundu. Allah-u Teâlâ: 'Fakat ben daha önce ölenlerin artık geri dönmeyeceklerine dair hüküm koymuştum.' buyurdu.

Bunun üzerine Âl-i imran sûresinin 169. Âyet-i kerime'si nâzil oldu." (Tirmizî: 3013)

Âyet-i kerime'ler Ashâb-ı kiram hakkında nâzil olmakla beraber, sebebin hususi oluşu hükmün umumi oluşuna mâni olmadığı için; sözü edilen bütün bu lütuf ve ihsanlar, kıyamete kadar gelecek bütün şehitlere ve mücâhidlere de şâmilidir.

Resulullah Aleyhisselâm'ın Ashâb'ı şüphesiz ki bu hususta en büyük ve en canlı numunedir.

Rabbânî Hikmetler:

Uhud savaşında müslümanların bozulmaları, yaralanmaları ve şehit olmalarında birçok Rabbânî hikmetler ve dersler vardır.

Şöyle ki;

Allah-u Teâlâ'ya ve Resulullah Aleyhisselâm'a itaatsizlik etmek iyi sonuç vermez. Böyle bir durumun gerçekleşen bir zaferi nasıl mağlubiyete ve felâkete çevirebileceği müslümanlara açıkça gösterilmiştir.

Allah-u Teâlâ'nın, peygamberleri ve onların ümmetleri hakkındaki hikmeti bir kere onların lehine bir keresinde de aleyhine olarak cereyan etmesidir. Lâkin sonuç lehlerine olur. Çünkü inananlar hep galip gelecek olsalar, onlarla beraber diğerleri de savaşa katılır. Sâdıklar ötekilerden ayrılamazdı.

Allah-u Teâlâ müminleri Bedir'de galip getirip şöhretleri etrafa yayılınca, içten inanmadığı halde zahiren bazı kimseler aralarına katılmıştı. Uhud'da ise insanlar mümin, kâfir ve münâfık olarak açıkça kısımlara ayrıldı. Müslümanlar böylece kendi aralarında düşmanları olduğunu anladılar.

Allah-u Teâlâ onlara düşmanlarını her yerde mağlup etme imkânı verse, nefisleri şımarır böbürlenirlerdi. Kulları ancak sevinç ve tasa, sıkıntı ve rahatlık, darlık ve bolluk ıslah edebilir. Allah-u Teâlâ bütün bunları hikmetine uygun olarak düzenler.

Allah-u Teâlâ kullarından şehit olanları sevmektedir. Müminlerden şehitler edinmeyi dilemektedir. Onlar için çok büyük mükâfatlar hazırlamıştır. Münâfıklardan ise şehit edinmemiştir. Çünkü onları sevmemektedir. Şehit olan kullarına verdiği ihsan ve ikramlardan mahrum etmek için, onları geri çevirip evlerine döndürmüştür.

DİNİ HÜKÜMLER

Miras:

Sa'd bin Rebi' -radiyallahu anh- Uhud'da şehit olmuştu. İki kızı, bir hanımı, bir de kardeşi kalmıştı. Kardeşi malın hepsini aldı. Miras ile ilgili bir hüküm inmediği için müslümanlar câhiliye devrinde olduğu şekilde birbirlerinden miras alıyorlardı.

Sa'd bin Rebi' -radiyallahu anh-in hanımı Resulullah Aleyhisselâm'a gelerek:

"Yâ Resulellah! Şuncağızlar Sa'd bin Rebi'nin kızlarıdır. Babaları seninle birlikte Uhud'da çarpışırken şehit oldu. Amcaları da bunların mallarını aldı ve onlara mal namına hiçbir şey bırakmadı. Bunların malı olmadığı müddetçe de, kimse bunlarla evlenmez." dedi.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Herhalde Allah bu hususta hükmünü verir." buyurdu.

Arkasından miras Âyet-i kerime'si nâzil oldu.

Allah-u Teâlâ şöyle buyurdu:

"Çocuklarınızın mirastaki durumu hakkında Allah size şöyle emrediyor: Erkeğe iki kadın payı kadar pay vardır. Eğer çocukların hepsi kadın olup ikiden çok iseler, mirasın üçte ikisi onlarındır, şayet tek ise yarısı onundur.

Ölenin çocuğu varsa, ana-babasından her birine terekeden altıda bir, eğer çocuğu yok da ana-babası ona vâris oluyorsa, anasına üçte bir düşer. (Kalan da babasının hakkıdır.)

Eğer ölenin kardeşleri varsa, o vakit altıda biri anasınıdır.

Bu hükümler, ölenin borcu ödenip, yaptığı vasiyetler yerine getirildikten sonradır.

Babalarınızdan ve oğullarınızdan menfaatçe hangisinin size daha yakın olduğunu siz bilemezsiniz. Bu sehimler Allah tarafından tesbit edilip size farz kılınmıştır. Şüphesiz ki, Allah hakkıyla bilici, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir." (Nisâ: 11)

Bunun üzerine Resulullah Aleyhisselâm kız çocuklarının amcalarına haber gönderdi ve şöyle buyurdu:

"Sa'd'ın iki kızına malın üçte birini, annelerine sekizde birini ver, geri kalan senindir." (Tirmizî)

Kadın kendini tutamadı, yüksek sesle: **"Allah-u Ekber"** diyerek tekbir getirdi. Mescidde bulunanlar bu tekbir sesini işittiler.

İslâm'da ilâhî hükümlere göre paylaşılan ilk miras bu oldu.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler (35)

"Allah Kuluna Kâfidir!"

"Ruhta bereket; ruhun tekâmüliyetine vesile olur.

Vücuttaki bereket; Cenâb-ı Hakk dilediği kimsenin kalbine vüs'at, vücuduna âfiyet vermek suretiyle ömrünü bile uzatır, hayatını huzurla geçirir.

Malında bereket; ihsân-ı ilâhiye, ikrâm-ı ilâhiye, hazine-i ilâhiye... O mal harcanır harcanır, fakat bitmez. Allah'ımız her şeyimizde lütuf bereketini ihsan ve ikram eylesin."

.

"Yolumuz hiçbir şeyle mukayyed değildir. Fakat gönül sevdiğini görmek istiyor. Bu ise herşeyin fevkindedir.

Bunun sebebi, fakir der ki:

Kendimizi aldatmayalım. Eğer Hazret-i Kur'an'ın ve Resulullah Aleyhisselâm'ın yolu üzerinde isek hâlimize şükredelim, Allah'ımızın hıfz-u himâyesini dileyelim, tasarrufunu bekleyelim. Şayet Hazret-i Kur'an'ın ve Resulullah Aleyhisselâm'ın yolundan zerre kadar ayrılırsak o yol yol değildir. Yoldur amma boşluk yoludur. Bizi Allah'ımız onlardan etmesin.

Allah için birleşmekten büyük menfaat mı olur? Öz kardeşliğin O'nun yanında çok büyük kıymeti vardır."

•

"Siz duâ edin, benim bir gün tahsilim yok. Nasıl geldiyse öyle aktığı için O'nun kitabı olmuştur. Eğer tahsilim olsaydı, kendi bilgim karışabilirdi. Zannediliyor ki benim kitabım. Hayır! Allah'ımın bir ikramı, bir ihsanı... Onun için bir noktada **"Lütfullah"** diyorlar."

•

"Mükemmel ehlinde hiçbir bencillik yoktur. O Hazret-i Allah'ın lütfu nazarı ile bakıyor, bütün müslümanları kardeş olarak görüyor. Ne bir kimseyi kendisine çekmek ister, ne de dar kalıplara sığar.

Bütün yollar taslarını uzatsalar, o hiçbir kaba sığmaz. Fakat onun da tası yok.

Allah namına hareket eder, iş ve icraatını Allah için yapar. Hâlik ile meşguldür, halk ile değil."

•

"Allah-u Teâlâ'nın bir sevgilisini ziyaret edeceğimiz zaman, evvelâ Cenâb-ı Hakk'a sığınırız.

'Allah'ım! Bu zât-ı muhtereme karşı edebe mugayir olmayacak bir hâl bahşet. O hâl ile huzuruna gideyim.' diye niyaz ederiz, ondan sonra ziyaretimizi yaparız."

•

"Çorabınızdan başınızdaki takkeye kadar giyiminize çok dikkat edeceksiniz. Elbise, gömlek, kazak, çorap... Ya renkleri birbirine mutabık olacak veya zıt olacak. Giyeceği elbisenin rengi, deseni mevsime uygun olacak.

İhvan her hâl ve hareketi ile numune olacak. Attığı her adımda, yediği yemekte, giydiği elbisede, her hususta..."

"Bu takke tertemiz değil mi? Fakat hayır diyorum, biraz kirlenmiş diyorum, bunu değiştirsem daha iyi olur diyorum.

Cenâb-ı Hakk Âyet-i kerime'sinde:

"(Resul'üm)! Elbiseni temiz tut!" buyuruyor. (Müddessir: 4)

Çok ince bir husus. Elbisesini temiz tutmakla emrolunmasında; içi temizlemekten, dışı temizlemeye geçiş vardır. Çünkü içini temizleyen kişi, pisliklerden kaçınır. Din temizlik üzerine kurulmuştur.

•

"Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Efendilerimiz imametten, emanetten ve fetvâ vermekten çok kaçınmışlardır. Bir fetvâ veriliyor, binlerce, belki milyonlarca kimsenin mesuliyeti fetvâ verene yüklenir."

•

"Yol var insana muhtaç, yol var insan o yola muhtaç.

Kardeşler yolu anlayamıyor, bilmiyor. Kardeşler çalışıyor, cihad ediyor, fakat iç cihad yapmıyor. Dış cihad Allah'ın rızâsını kazandırır, iç cihad Hazret-i Allah'a yaklaştıır. İnsan kendi evinin ihtiyacı varken komşusuna yardım eder mi?

Böyle bir devir bir Resulullah Aleyhisselâm'ın zamanında geldi, bir de şimdi geldi."

•

"Bir kimse iman ile insaf ile bu kitabı okursa, vicdanına danışıp kararını verirse, bâtil dinden dönüp Hakk dinine muhakka ki girer. Bu sözü mühim bir yere koyun."

•

Her şeyin Hazret-i Allah'ın takdiri ile meydana geldiğine inanarak hakiki manada tevekkül eden bir mümin; O'na itimat edip, her işini O'na havale etmekle her türlü gam, keder ve sıkıntıdan uzak olur. Hakk'tan gelen her şeye seveerek boyun bükür. O'nun her işinde hikmet olduğunu bilir. Sebeplere değil, sebepleri Yaratan'a bağlanır. Hiçbir arzu da beslemez. Her haliyle O'na sığınır ve her şeyi ancak O'ndan bekler. O'ndan başkasına asla iltifat etmez, meyletmez. Her halinin Allah-u Teâlâ tarafından görülüp, bilinmesini kâfi görür.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyruluyor:

"Allah kuluna kâfi değil mi?" (Zümer: 36)

Elbette kâfidir!

"Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder, sıkıntıdan kurtarır." (Talâk: 2)

Allah-u Teâlâ bir diğer Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurur:

"Allah size herhangi bir zorluk vermeyi istemez. Fakat O, temizlenmenizi ve üzerine olan nimetini tamamlamak ister." (Mâide: 6)

Allah-u Teâlâ'nın emirlerine riayet bir zorluk değil, bir nimet ve bir temizlenme vesilesidir. Bunu böyle bilmek lâzımdır. Nefsimize ağır gelmesi ise nefsimizin kötüye ve küfre meyâl olmasındandır. Nefis ve şeytan insana; kötüyü, pisi temiz göstermeye çalışır.

•

İslâmiyet bir lokma ve bir hırka ile yetinmeyi emreden bir din değildir. Meskenet ve tembelliği, dilenciliği, başkasına yük olmayı şiddetle yasaklamıştır. Başta Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz olmak üzere bütün Efendilerimiz, büyüklerimiz çalışmayı ihmal etmemişlerdir.

Adem Aleyhisselâm buğday eker, onu hasat eder, harmanda döver, öğütür, un ve ekmek yapardı. İdris Aleyhisselâm terzi, Nuh Aleyhisselâm ve Zekeriya Aleyhisselâm marangoz, Davud Aleyhisselâm demirci, Peygamberimiz Resulullah Aleyhisselâm Efendimiz ise tüccar idiler.

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anh- Hazeratı'nın her birisi bir işle meşgul oldular. Çünkü kişinin yediğinin en temiz olanı, kendi kazancından olanıdır.

Hangi asırda yaşarsa yaşasın, kim olursa olsun, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in davetine uymayan, hafife alan kimseler apaçık dalâlet içindedir.

Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

"Allah'a çağıran Muhammed'e uymayan kimse bilsin ki, Allah'ı yeryüzünde aciz bırakamaz. Kendisinin O'ndan başka dostları da bulunmaz. İşte onlar apaçık bir sapıklık içindedirler." (Ahkâf: 32)

Bu durumda olanların sapıklık içinde oldukları kimseye gizli değildir.

İslâm'ın nezafetine dahil olmak, karanlıklardan kurtulmak sâlih amel işlemekle mümkündür. Kur'an-ı kerim'de doksana yakın Âyet-i kerime'de Allah-u Teâlâ; "**İman edip, sâlih amel işleyenler**" şeklinde buyurarak "**İman**" ile "**Sâlih amel işlemeyi**" bir arada zikretmiş, sâlih amel işleyenlere mükâfatlarını sonsuzca ihsan ve ikram ettiğini beyan etmiştir.

"İman edip, sâlih amel işleyenlere gelince; Allah onlara mükâfatlarını tam olarak verecektir."
(Âl-i imrân: 57)

Herkesin imanı, amel ve ibadeti nispetindedir. Amel bu kadar önemli olup imanın alâmetidir.

Kimisi "*İman ettim*" der, hiçbir ameli yoktur. Namaz kılmaz, oruç tutmaz, taharet bilmez; ismi müslümandır. İslâm'ın nezafetinden, aydınlığından, medeniyetinden de nasibi yoktur.

Bir de münafıklar vardır ki;

"*En iyi müslüman benim!*" der, dış görünüşlerine bakınca aldanırsın. Ancak münafıktırlar, kâfirden daha beterdirlər.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

EVLYÂ-İ KİRAM **-Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN** **"HÂTEMÜ'L-EVLYÂ" HAKKINDAKİ** **BEYAN ve İFŞAATLARI (158)**

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî
-kuddise sirruh- (6)

"ANKÂ-İ MUĞRİB FÎ MA'RİFETİ HATMÜ'L-EVLYÂ ve ŞEMSÜ'L-MAĞRİB" KİTABI

Cisim arzı fevkinden bana bir nidâ erişti
Teffîş ederek ondaki nûrla ziynetlendirdi

Cisimlerdeki her iliştilme doğuşandır
Diğerleri hakkında malûm ve mevzûn olandır

[13] Kalp ancak müşâhede kalıbında lezzet bulur
Zanların ziynetinden her vech üzere bulunur

Cisim hudutsuz kerem denizinin feleğidir
Batıdan sırlarla dolu hoş bir koku gelir

Feleğe bindirilen seyrinde dâimîliktir
Mahfûz ve meymûn Şerfat'ın hoş esintisidir

Reîs önce Tevhîd'e erişmeyi ilkâ eder
Melei'l-ulyâ'yı dahi orada temîn eder

Onu görürse şevkin hadsiz kokusunu alır
Akıp gittikçe ondan hem tahrîk hem teskîn olur

İnsanın içine ilk tevdî edilenler şudur:
Nûr ve ateş ile, balçık ve içindeki sudur

Benimle arada kesben vuslatı tevdî etmiş
Farzla sünnetler arasında götürüp getirmiş

Allah ile sırlaşmayı perde ardından buldum
Gerçekleştiren O'na vâsıl ve memnun oldum

Denildi ki: "Hakk kalbin içindedir, ibret alın!
"Yâ-Sîn" de bir kalp olup Allah'ın Kitab'ındadır"

[12^b] O'nun ilk üflediği bana sonra gelmişti
Yaratılışımın âni onun asrı gibiydi

Masûm varlığa sebep olan şeyi bilemedim
Gözlerle değil, apaçık ben ağlamaklı idim

Kuru balçıkla örtününce mülk sâhibi oldum
İlmimi ise çamurun özünde gizli tuttum

Benim varlığım ve sıfatım bana perde oldu
Gözüm kapandı benim, gayb içinde mahzun oldu

Bana göre onda kâim olan övünç duymaktı
Yumuşak meyillerle hevesimizi salmaktı

Kalp yücelere doğru seyr edince mümkün oldu
Vatan tutmak ve keskin gözlerle ona tutundu

Göz kapakları kapandı, ona dizgin tutmadı
Ana-baba farzında, hevâdan geçiş âniydi

Bana göre bî'atı Arş'ın fevkindedir onun
Hem Levh'in ve kalemin, hem bilenlerin ve Nûn'un

O'nu görse nitekim o hakîkatini gizler
Hakk'ın istivâsı onu yüceltip temkîn eder

Tecellî hikmeti ile O'na erişmiş olur
Varlıkların özlerinde Zât zuhûru O'nundur

Onun ilkâ ettiklerinde karmaşa dâimdir
Denir ki: Kâ'inât varlıkların ötesindedir

Her kalp O'nun hikmetinin sırrını sezebilir
Her varlıkta da işte bu kalp şaşkın bir hâldedir

[14] Bil ki sana O'ndan başka duyuracak da yoktur
Nasıl ki Yermük'ten ve Sıffin'dan öncesi yoktur

Anladım ki mülk aslında ölmeden de fânîdir
Taklîf üzere bana tamamlatan esâretindir

Aydınlık bir meşhedde ben tecellîye eriştim
Sana alçak ve yüksek olan ulemâyı geçtim

Bana gizli olan her şeyde tâat izhâr ettim
Kabahatli ve güzel tüm teklîfleri yükledim

Anla ki senin dinin Allah'ın sana sırrıdır
İzhâr edilmemiştir o sisten gizli kalmıştır

[13^a] Onu hangi şeye sunarsan onu aydınlatır
Kalbi içten içe yakansa ölümün sırrıdır

Kalplerin nihâyeti işitildiği ve gaypların şerefi üzerinde durulduğu vakit, Rabbânî sıfatlardan ve rûhânî sırlardan yana bu insani mülkiyetten çıkan şey görünür hâle geldi; taşınması gereken şeylerden korktum ve zulmetten (karanlıktan) sıyrılıp çıktım ve dedi ki:

"Ben sırrımı saklı tuttum, iş görünür hâle gelirse benim anlayışlarım son bulur.

Zira şeytan ancak İlâhî inâyetle tard olunur;

'Benim hâlis kullarım üzerinde senin bir nüfuzun olamaz!' diye hayırla vasf edilmiş olunur. (Hicr: 42)

Ben teslim ettim ve bildim, şüphe duymaksızın da sana bildirdim."

Ben de dedim ki:

"Süregelen bu meşhed ve âlî makam, mânevî gıdâlar ve ferahlıklar zevâle ermesin; akşamda ve sabahta işin temkîni senin katına erişsin, İlâhî huzurda 'Nûn'la ilgili mânevî keşifler senden husule gelsin! Ben seni bu hasletler ve Hakk'ın öne geçirmiş olduğu yaratılışla tavsif ettiğim ve ayrıntıları sızdırdığım zaman, bil ki Allah-u Teâlâ şehâdet âlemine dönmemi murâd etti, hâlimin kaldığı şart üzere ve ziyadesiyle bana mukâbele etti.

Ne zaman ki varlığın nihâyetine kati bir delil bulunmaz, gâyenin herhangi bir kimse için gerçekleşmesi de mümkün olmaz, o anda Sübhân olan Allah'ın:

"Orada kendileri için diledikleri her şey bulunur. Katımızda daha fazlası da vardır." sözlerini tenzîh edip secde eder. (Kaf: 35)

O'nun mülkündeki irâdesini nüfûz ettiren bu makamla vasfedilir olma hâli husule gelince, O'nun duyurmasıyla himmetin tavsif edemediği şey de ziyâdeleşir, O'nun şu buyruğundaki irâdesine sığınır:

"Umulur ki Allah bir fetih getirir." (Mâide: 52)

O'nun ahbine bağlılık şart olduğu için de, Âyet'in diğer kısmında Sübhân olan Allah şöyle buyurmuştur:

"Veya kendi katından bir emir getirir." (Mâide: 52)

Refikini ayırıp gayrıdan yüz çevirtmek suretiyle buluşma ve ilişme âlemine ulaştırmış, [13^b] böylece kâinâtın hadiselerini bir yolda toplamıştır.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (91)

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- (4)

Hâtemü'l-Evliyâ'ya Verilen İlim ve Hikmet:

Şeyhü'l-Ekber -kuddise sırruh- Hazretleri "**Ankâ-i Muğrib fi Marifeti Hatmü'l-Evliyâ**" adlı eserinde şöyle buyuruyorlar:

"O'nun ilmi râsih, nasibi yüce, Nûr'u apaçıktır; o, sırrı ve nasihati dile getirilir bir kimsedir." (s. 73)

Yine eserinin bir noktasında;

"İki ilmin tahsisine erdirilir ve iki isimle kendisine hitap edilir." buyurmaktadır. (s. 19)

Onun ilmi ilmullah'tır, yani ona ilim Allah-u Teâlâ tarafından gelir. O doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ'nın ilmiyle, hilmiyle ve desteğiyle yürüyor.

Ebu Derdâ -radiyallahu anh-den, Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

"Allah-u Teâlâ İsa Aleyhisselâm'a hitaben:

'Yâ İsa! Ben senden sonra öyle bir ümmet getireceğim ki, onlar sevdikleri bir şeyle karşılaşarlarsa Allah'a hamd ve şükrederler. Hoşlanmadıkları bir şeye rastlarsa sabrederler ve Allah'tan ecir beklerler. Bunların ilimleri ve hilimleri yoktur.' buyurdu.

İsa Aleyhisselâm: 'Yâ Rabb'i! İlimleri, hilimleri olmadığı halde, onlardan bu işler nasıl sadır olabilir?' diye sordu.

Cenâb-ı Hakk: 'Onlara kendi ilmim ve hilmimden ihsan ederim.' buyurdu." (Ahmed bin Hanbel)

Onun için çok yüksek olacak. Niçin? Allah-u Teâlâ'nın ilmi ve hilmi olduğu için.

Muhyiddin İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Fusûsu'l-Hikem**" adlı eserinde şöyle buyurur:

"Şu hâle göre de Hâtemü'l-evliyâ hakikat ve derecesi itibâriyle âlim, cismânî ve unsurî benliği itibâriyle câhildir. Demek oluyor ki, asıl olan varlık birbirine benzemeyen sıfatlarla vasıflanmayı kabul ettiği gibi, Hâtemü'l-evliyâ da birbirine zıt sıfatlar takınmayı kabul eder. Celîl ve Cemîl, Zâhir ve Bâtın, Evvel ve Âhir gibi. Halbuki o kendi nefsinin aynıdır, kendisinden başka değildir. Fakat o, hem bilir hem bilmez, hem anlar hem anlamaz, hem görür hem görmez." ("Fusûsu'l-Hikem ve't-Ta'lîkat aleyhi"; s. 65-66. Beyrut, 1946)

Allah-u Teâlâ onu kendi ilmiyle münevver etmiş, her hakikati duyurmuş; amma onun hiçbir tahsili, hiçbir bilgisi yok, hiçbir şey bilmez. Allah-u Teâlâ bildirince, onun muallimi O olunca, hepsini bilir.

Bu ihsan edilen ilim "Has ilmullah" olduğu için, bu ilmin üstünde de ilim yok. Onu ancak dilediğine vermiştir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in ilmi var mıydı? Herhangi bir kimseden ilim tahsil görmüş müydü? O ümmi idi, yazısı bile yoktu.

Ümmi olunca, her şeyin muallimi olan Hazret-i Allah öğretti. Şimdi saf ilmullah oluyor. Hiçbir ilim, hiçbir zan, hiçbir vehim karışmıyor. Dikkat ederseniz herkesin az çok bir ilmi var. Bu fakirin ise bir gün tahsili yok, o saf ilim bugün akmış. Çünkü ben bir tek harfi izah edecek durumda değilim. Açıkça da söylüyorum bu ilmin benimle hiçbir ilgisi yok, Rabbü'l-âlemin ne döktüyse odur. Şimdi odur deyince benden çıkıyor, Sahib'im olan Hazret-i Allah'ın hükmü ve kelâmı olmuş oluyor.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyurmaktadır:

"Sen kitap nedir, iman nedir önceleri bilmezdin." (Şûrâ: 52)

"Resul'üm! Seni okutacağız da hiç unutmayacaksın." (A'lâ: 6)

Fakir, hiçbir yerden tahsil görmedim, hiçbir şey de bilmiyordum. Gelen o kanaldan geliyor, hazine-i ilâhî'den akıyor. Yani hazine-i ilâhî'den Resulullah Aleyhisselâm'a gelen kanal devam etmektedir. İlhamât-ı ilâhiye'nin hududu yoktur.

Abdülgânî en-Nablûsî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Cevâhirü'n-Nusûs**" adlı eserinde, velâyet ilimlerinin alındığı asıl kaynak olan Hâtemü'l-velâye kandili ile ilgili olarak şu malûmatı vermiştir:

"Kıyâmet gününe kadar her devirdeki veliler bu ilmi ancak Hâtemü'l-velî'nin, o zamandaki velâyet kandilinin nûrundan görebilirler." ("Cevâhirü'n-Nusûs", vr. 36)

Yani Allah-u Teâlâ onu halkettiği zaman ona bir nur bahşetti. Bu nur bir kandil mesabesine konursa, kıyamete kadar gelecek bütün veliler, o kandilin nur ışığından görebilecekler, eserlerini ve hakikatleri oradan çözebilecekler.

İsmail Hakkı Bursevî -kuddise sırruh- Hazretleri Bursa Eski Yazma ve Basma Eserler Kütüphanesi'nde muhafaza edilen "**Kitâbu'n-Netîce**" adlı eserinde ise, Hâtemü'l-evliyâ olan zâtın kitaplarının Hazret-i Kur'an'la dolu olacağını, bu ilmin has bir ilim olduğunu iki asır öncesinden haber vermektedir:

"Bu bir ilimdir ki, hakîmin akli bunda müncemid olur. (Hikmet sahiplerinin akılları donar kalır.)"

İlm-i ilâhi olduğu için, ilmullah olduğu için, has bir ilim olduğu için onlar buraya nüfuz edemezler, hayret ve hayranlık içinde kalırlar. Bu ilim ilmullah olduğu için böyledir.

"Bu bir şekildir ki, bunun neticesine kimse ermez ve ilmî dairesine bir fert girmez." ("Kitâbü'n-Netîce"; Genel, nr.: 1136, vr. 248^a)

Hazret-i Ali -kerremallahu veche- Efendimiz âhir zamanda ilâhi hüccet ve hükümleri ayakta tutacak olan topluluktan bahsederken bir noktasında şöyle buyurmuştur:

"Bu şekilde ilim, onların içlerine tam mânâsıyla sirâyet eder." (Ebû Tâlib el-Mekkî, "Kûtu'l-Kulûb", c. 1, s. 134)

Allah-u Teâlâ ilmi onların içine yerleştirir, O yerleştirmezse hiçbir şey olmaz. O yerleştirecek. Çok gizli bir hususu arz edeyim:

O'nun yerleştirdiği ilmi O korur, O'nun yerleştirmedeği ilmi şeytan korur. O kadar ince bir noktadır. Çünkü O'nun yerleştirdiği ilimde harikulâde haller olur, kişi zerre kadar kendine mâletmez. Diğeri küçücük bir şey yapar, dev gibi yaptığını zanneder. İşte o da şeytandandır.

İşte bütün yanılmalar buradan doğuyor. Tutulanlar o tutma ile tutuluyor, kayanlar bu noktadan kayıyor. Yani tutulma noktası ile kayma noktası burasıdır. Meğer ki seni O tutacak. Hep hıfz-u himaye, tasarruf-u ilâhiye. Eğer seni koruyup hıfz-u himayesine alırsa, seni O yürütürse kurtulursun!

İlmin içlerine tam manasıyla sirâyet etmesi ise onların, daha doğrusu öncüleri olan zâtın bâtınına yerleştirilen hikmetle alâkalıdır. Ona verilen **"İlmullah"** bütün ilimlerin özü olduğu gibi; hikmet de bütün hikmetlerin aslı ve kaynağıdır.

Bu hikmet ise **"Hikmetin hikmeti"** olarak bilinen **"Hikmetü'l-Ulyâ"**dır.

"Hikmetü'l-Ulyâ"; ilâhi emir ve hükümlerin mana ve tevilini, nüzûl sebeplerini; Allah-u Teâlâ'nın tedbir ve takdirine mahsus incelikleri hâvi olan en büyük hikmettir. Bütün ilâhi hikmetlerin özü bu hikmette gizlidir.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

MARİFETULLAH EHLİ ve MARİFETULLAH İLMİ

"Allemani Rabbî = Rabbim Bana Öğretti":

Bir ilim vardır ki buna mârifetullah ilmi denir. Kitap satırları arasında bulunmayan, ancak Allah-u Teâlâ'ya yakın olanların sadırlarında, kalplerinin derinliklerinde gizli bulunan ilim marifetullah ilmidir.

"Rabb'im bana öğretti." (Yusuf: 37)

Âyet-i kerime'sinde buyurulduğu üzere Allah-u Teâlâ'nın takvâ ve taat sahiplerinin kalbine nurunu akıtması ile Marifetullah ilmi husule gelir.

Marifet, bütün varlıkların muhiti olan Allah-u Teâlâ'yı tanımaktır. Zira O'ndan başka ve O'nun fevkinde başka bir şey yoktur.

Allah-u Teâlâ'nın kullarına imandan sonra en büyük ihsanı iki şeydir; biri mârifetullah, diğeri muhabbetullah.

Muhabbetullah Allah sevgisidir. O Allah'tan gayrı bütün sevgileri yakan bir ateştir. Ruhun zaferi ve sevinç kaynağıdır.

Mârifetullah ise muhabbetullah'tan daha hassas bir makamdır.

Bu incelik ve hassaslık nereden geliyor? "Muhabbetullah"ta sen varsın ki muhabbet ediyorsun. "Mârifetullah"ta ise O var, sen yoksun. Ne sen kaldın ne de muhabbetin kaldı.

Bu hususta bazı zâtlar tarafından birçok izahlar yapılmışsa da, fakirin kanaati Hakk'ta hiç olmaktır.

İnsanı diğer varlıklardan ayıran ve onu Allah'ın halifesi yapan en büyük özelliği, Allah-u Teâlâ'nın ona bahşettiği akıl ve onun semeresi olan ilim-irfan sahibi oluşudur.

"Ve Allah Âdem'e bütün isimleri öğretti." (Bakara: 31)

Âyet-i kerime'sinde beyan buyurulduğuna göre, Allah-u Teâlâ ona eşyanın isimlerini, mahiyetlerini ve hususiyetlerini bir bir öğretti.

Bu makam Allah-u Teâlâ'nın Âdem Aleyhisselâm'a her şeyin ismini öğreterek, ona verdiği üstünlüğün zikredildiği makamdır.

Mârifet, Hakk'ın ilminin var olduğu yerde kişinin bilgisizliğinin ve hiçliğinin mevcut olmasıdır. Mârifetullah budur. O Allah-u Teâlâ'yı görür, kendisini görmez. Kendisi yok ki ilmi olsun. Allah'ın kadri nin yüce oluşu, O'nun hakkında mârifet sahibi olduğuna delâlet etmektedir. Bu da yalnız O'nun var olduğunu bilmektir. Allah'ın kadri hariç bütün kadir ve kıymetleri hakir bulmak, Allah'ın kadri yanında başka bir kadir ve değer görmemektir. Bunlar hep mârifetullah ehline âittir.

Allah-u Teâlâ'nın zât, sıfat ve fiillerini anlamak, hikmetlerini müşâhede etmek, kalbe tecelli eden hakiki hakikatlerle mümkün olur.

İlmin en üstün derecesi kalbe tecelli eden bilgidir. Allah-u Teâlâ'nın koyduğu bilgi esastır. Marifetullah en kestirme yoldan ulaştıran, en efdâl, en makbul ilim, hakiki ilim de budur. Bizâtihi aranan ilmin tâ kendisidir. Çünkü marifet-i ilâhî'nin fevkinde hiçbir marifet yoktur. İnsanlar bu ilimle ebedî saâdete ererler. Diğer bilgiler zandan ibarettir.

Bu ilim Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in kalb-i şeriflerine Miraç gecesi kondu. O ise bu sırrı gizli tuttu, ancak çok yakınlarına açtı. O sır bereketi ile şeriat ahkâmı kıyamete kadar bâki kalacaktır.

Tecelliyât-ı ilâhiye akıl ile bilinmediği gibi ilim ile de bilinemez ve çözülemez. Yakınlık âleminden coşar gelir. Hakiki ilim de budur. İlim içinde ilimler olduğu gibi, yollar içinde de yollar vardır.

Bu bir iç âlemdir, dıştan görülmez.

Gönül Cenneti:

Bu gibi kimseleri Allah-u Teâlâ daha dünyada iken gönül cennetinde yaşatır. Marifeti arttıkça ahiret cennetindeki yeri de yükselir ve cennete konmaya lâyık olur.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde:

"Dünyada da muhakkak bir cennet vardır. Onu bulan kimsede cennet arzusu kalmaz. O cennet mârifetullahtır." buyurmuştur.

Biz bunu gönül cenneti diye vasıflandırıyoruz, bu hayat her şeyin fevkindedir.

Allah-u Teâlâ dilediklerini derecelerine göre dilediği sahada çalıştırır. Çok sevdiğini ise kendi maiyyetine alır.

Zâtî tecelli ile beşeri sıfatlar yok olduğu zaman, Allah-u Teâlâ'nın zâtına karşı irfan husule gelir. Marifetullah'a yükselen bir ârif, Hakk'ın nuru ile hakikati görmeye başlar.

Bu ise vahyin bir kolu olan "İlhâm-ı ilâhî" ile olur, "Kalp gözünün açılması" ile veya "Rüyây-ı sâdıka" ile olur.

Bu ilim sahiplerinin muallimi Allah-u Teâlâ'dır, onlara dilediği kadar duyurur.

Onlar Fenâfillâh makamına alınmış olan ve halkı Hakk'a götüren kimselerdir, sayıları çok azdır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Yarattıklarımızdan öyle bir topluluk da vardır ki, onlar Hakk'a iletirler ve Hakk ile hüküm verirler." (A'râf: 181)

O'nun memur ettiği, vazife için ileriye sürdüğü kimseler bunlardır, Hakk'ı tebliğ eden ve halkı Hakk'a çağırان yine bunlardır.

Onların kalbinde yalnız Hazret-i Allah olduğu için Hazret-i Allah ile Hazret-i Allah'a götürürler.

Onlar Resulullah Aleyhisselâm'ın nurunu taşıyanlar ve Allah-u Teâlâ'nın Kudsî ruh ile desteklediği, kalplerine nuru akıtıp hakikati bildirmek için gönderdiği kimselerdir.

Bu ilâhî hüküm Asr-ı saâdet'ten kıyamete kadar geçerlidir ve müslümanlar için büyük bir müjdedir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Allah-u Teâlâ bu ümmete, her yüzyıl başında dinini yenileyecek bir müceddid gönderir." (Ebu Dâvud: 4391)

Bunlar yüz senede bir, vazifeli olarak gönderilmiş olanlardır. Yüz senede bir gelenler ayrıdır, nâdir olarak gelenler ayrıdır.

İSLÂM İLMİHALİ

Zekât Vermekten Kaçınanlar

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh- Hazretleri'nden rivayet edildiğine göre, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Kim ki Allah kendisine mal verir, o da malın zekâtını vermezse, zekât verilmeyen mal kıyamet gününde mat zehirli, iki boynuzlu, gözleri kuru üzüm tanesi gibi bir ejderha olup, sahibinin boynuna dolanır, avurtlarını ağız ile tutar, sonra 'Ben senin malınım, ben senin hazinenim!' der." buyurdu ve şu Âyet-i kerime'yi okudu:

"Allah'ın, kereminden kendilerine verdiği şeyde cimrilik edenler hiçbir zaman onu kendileri için hayırlı sanmasınlar. Bu onların zararındır. Cimrilik ettikleri şeyler kıyamet gününde boyunlarına dolacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah bütün yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır." (Âl-i İmran: 180)

Zekât vermekle dünyada borç ödenmiş, ahirette ise azaptan kurtulmuş olunur. En mühimi, emr-i şerif yerine gelmiş olur.

Kulların mülkiyetinde olan her şey gerçekte Allah-u Teâlâ'nındır, müstakilen O'nun mülküdür. Bunlara sahip olanların hakiki mülkleri yoktur, kısa bir müddet için verilmiş birer emanettir. Herkes şu kısa ömür içinde kendisinin olduğunu zannettiği serveti, gün gelecek bırakmak zorunda kalacaktır. Sonra hepsi O'na dönecektir.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Altınla gümüşün haklarını vermeyen hiçbir altın ve gümüş sahibi yoktur ki, kıyamet gününde bunlar ateşten levhalar hâline getirilip de cehennem ateşinde kızdırılarak onlarla sahibinin yanları, alını ve sırtı dağlanmasın.

Bu levhalar soğudukça miktarı elli bin sene olan bir günde kullar arasında verilecek hüküm bitinceye kadar sahibine azap için tekrar kızdırılarak geri çevrileceklerdir. Nihayet kendisine ya cennet ya da cehenneme doğru (giden yol) gösterilecektir."

– *Yâ Resulellah! Ya (zekâtı verilmeyen) develer ne olacak?*

"Hiçbir deve sahibi de yoktur ki, bu hayvanların hakkı su başlarına geldikleri gün sağılıp muhtaçlara vermek iken, onların hakkını vermesin de, kıyamet gününde o develerin altına alabildiğine düz ve geniş bir sahaya yatırılarak develerden bir tek yavru bile hariç kalmamak şartı ile onu ayakları ile ezmesin ve dişleri ile ısırmasınlar.

Deve sürüsünün baş tarafı üzerinden (çiğnenip) geçtikçe son tarafı onun üzerine iade edilir. Bu iş, miktarı elli bin sene olan bir günde kullar arasında verilecek hüküm bitinceye kadar devam eder. Nihayet ya cennete yahut cehenneme giden yolu kendisine gösterilir."

– *Yâ Resulellah! Sığırlarla koyunlar ne olacak?*

"Hiçbir sığır ve koyun sahibi yoktur ki, onların hakkını vermesin de, kıyamet günü geldiğinde düz ve geniş bir yerde onların altına serilerek, o hayvanlardan hiçbirisi hariç kalmamak ve içlerinde çarpık boynuzlu, boynuzsuz, kırık boynuzlu bulunmamak şartı ile onu boynuzları ile sürmesin, tırnakları ile ezmesinler.

Bu hayvanların önde bulunanları, üzerinden çiğneyip geçtikçe, sondakiler onun üzerine tekrar iade edilirler. Bu, miktarı elli bin sene olan bir günde tâ kullar arasında hüküm bitinceye kadar devam eder. Nihayet ya cennete veya cehenneme giden yolu kendisine gösterilir..."

(Devam edecek)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

ASHÂB-I KİRÂM -Radiyahallahu anhüm- HAZERÂTI'NIN HAYATI

Ashâbım Yıldızlar Gibidir. Hangisine Uyarsanız Hidayeti Bulmuş Olursunuz. (Beyhâkî)

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyahallahu Anh- (4)

Bağlılık:

Resulullah Aleyhisselâm'ı sadece ademiyyet gözü ile değil, hakikat gözüyle de görmüştü. Onu öyle tanımıştı ki, ahirete gitmesiyle dünyada durması arasında ona göre fark yoktu. Hakk'a nasıl tazim ettiyse, o Nur'a da öyle tazim etti.

Yanından hiç ayrılmadı. Ona gönülden bağlanarak "**Bağlılık numunesi**" oldu. Onun bir yanılmasının, kendi doğru ve hâlis amelinden daha değerli olduğunu bilerek "**Keşke Muhammed Aleyhisselâm'ın bir sehvi olsaydım.**" buyurmuştu.

Bir beyanları da şöyle:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in hiçbir sünnetini terk etmedim. Eğer terk edersem, hak ve hidayetden sapıtmaktan korkarım."

Cahiliye devrinde Kureyşliler'in hatırı sayılır ulu kişilerindendi. Tanınmış dürüst bir tüccardı. Kumaş ve elbise satardı.

Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh-, pek faziletli ve ziyâdesiyle cömertti. Mal varlığının hemen hepsini Hazret-i Allah ve Resul'ünün -sallallahu aleyhi ve sellem- yolunda harcamaktan çekinmedi. Bu sebeple hakkında şu Âyet-i kerime'ler nâzil oldu:

"O en muttaki olan kimse ondan (cehennemden) uzak tutulur. O ki temizlenip arınmak üzere malını hayra verir." (Leyl: 17-18)

İslâmiyet'le müşerref olduğu zaman kırk bin dinar serveti vardı. Malını Allah yolunda sarfetmekten müstesna bir zevk duydu. Mekke'li müşriklerin ağır işkenceleri altında kıvranıp inleyen kadın ve erkek birçok müslüman köleleri satın alıp kurtarmaktan geri durmadı. Mekke'de yaptığı gibi, Medine'de de cömertçe harcadı.

Birçok muhterem ve mübeccel şahsiyetler onun delâleti ile müslüman olmuştur.

Cennetle müjdelenen; Osman bin Affan -radiyallahu anh-, Abdurrahman bin Avf -radiyallahu anh-, Zübeyr bin Avvam -radiyallahu anh-, Sa'd bin Ebi Vakkâs -radiyallahu anh-, Talha bin Ubeydullah -radiyallahu anh- gibi Ashâb-ı kiram'ın önde gelenlerinden birçok kimsenin müslüman olmasına o vesile olmuştur.

Tebük seferinde dört bin dirhem gümüşten ibaret bulunan servetinin hepsini getirip Resulullah Aleyhisselâm'a teslim etmişti.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-: **"Resulullah Aleyhisselâm bir gün mal bağışında bulunmamızı emretti. Bu da, elimde önemli miktarda servet bulunduğu bir zamana rastladı. Kendi kendime: Ebu Bekir şimdiye kadar beni hep geçti, ben de bugün onu geçeceğim dedim."**

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- servetinin yarısını getirip Resulullah Aleyhisselâm'a verdi.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Yâ Ömer! Ev halkına ne bıraktın?" diye sorduğunda:

"Bir bu kadarını bıraktım." dedi.

Sonra Ebu Bekir -radiyallahu anh- geldi, yanında bulunan servetinin hepsini verdi. Resulullah Aleyhisselâm ona da:

"Yâ Ebu Bekir! Ev halkına ne bıraktın?" diye sorduğunda:

"Onlara Allah'ı ve Resul'ünü bıraktım." dedi.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- ağlayarak: **"Yâ Ebu Bekir! Hayır yolunda hiçbir yarış yapmadık ki, sen beni geçmiş olmayasın! Artık anladım ki hiçbir şeyde seni geçemeyeceğim."** dedi. (Ebu Dâvud - Tirmizî)

Resulullah Aleyhisselâm; **"Hiç kimsenin malı, benim için Ebu Bekir'in malı kadar faydalı olmamıştır."** buyurduğu zaman gözlerinden yaşlar aktı ve **"Yâ Resulellah! Ben ve malım sadece senin için var değil miyiz"** dedi. Değil malını, canını bile fedâ etmeye her an için hazırı.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Kim bize bir iyilikte bulunmuşsa mutlaka karşılığını ödemiş bulunuyoruz. Ancak Ebu Bekir müstesna. O öyle iyiliklerde bulunmuştur ki karşılığını ancak Allah-u Teâlâ kıyamet gününde ona ihsan buyuracaktır. Hem sonra, başkasının bağışladığı mal, Ebu Bekir'in bağışladığı kadar bana faydalı olmamıştır." (Tirmizî)

"Büyük Kürdistan" Hayali Sadece Çatışma Tehlikesini Büyütüyor!

"Kürt Devleti" emperyalist bir proje olduğu için meşruiyet temeline sahip değildir. Diğer taraftan; etrafındaki ülkelerin siyasal çıkarlarına nüfuz eden yeni bir devlet çatışmasız kurulamaz (İsrail örneğinde olduğu gibi). Bu binlerce yıllık dünya tarihinin acı bir gerçeğidir.

Türkiye'de çözüm süreci adı altında devam eden ortamda PKK'nın geldiği konum; Barzani'nin himayesinde 15 Eylül'de yapılması planlanan "Kürt Ulusal Kongresi" haberleri; Suriye'deki PKK uzantısı PYD'lilerin bütün Türkiye sınırını kontrol etme maksatlı silahlı teşebbüsü; Amerika-İsrail orjinli "Büyük Kürdistan projesi"nde yeni bir aşamaya geldiğini gösteriyor.

Bu ay içinde toplanacağı söylenen "Kürt Ulusal Kongresi"nin ön hazırlık toplantısı geçtiğimiz Temmuz ayında Kuzey Irak'taki Selahaddin kentinde Mesut Barzani'nin başkanlığında yapıldı. Barzani: *"Allah'a şükür artık yeni bir dönemdeyiz ve artık kimse silah zoru Kürtler ile karşı karşıya gelemiyor. Bu gerçek bölge devletleri ve güçleri tarafından da anlaşıldı."* diye konuştu.

Barzani ve PKK gibi aktörler kendilerine biçilen rolü fazlasıyla benimsediler. "Amacımıza ulaşmak üzereyiz" zehabına kapılmış durumdalar. Özellikle Türkiye'yi üstü kapalı veya açık, değişik vesilelerle tehdit ediyorlar. Veyahut "Barış" ve "Demokrasi"den girip, "Hak"tan, "Hukuk"tan bahsedip "Gerekirse savaş yapmak"la biten cümleler sarfediyorlar. Demek istiyorlar ki *"Biz devletimizi kuralım, sen ses çıkarma, bak biz savaş istemiyoruz, demokrasi istiyoruz. Sen ses çıkartmazsan savaş olmaz, demokrasi olur. Ama itiraz edersen savaşırız."*

Bu fikir alt yapısına dayanan sahte "Barış" nutukları hem PKK tarafından, hem BDP'li siyasetçiler tarafından hem de Barzani devleti tarafından sık sık dile getiriliyor.

Meselâ BDP'nin hırçın ve pervasız konuşmaları ile dikkat çeken siyasetçilerinden birisi olan Hasip Kaplan bir TV programında *"Kürt halkının hakları"ndan, "Barışçıl çözüm"den dem vurarak "Türkiye'de her kesim hep beraber kazanacağız. Çözüm süreci, çözüm projemizin bir parçasıdır."* diye konuşuyor, ama diğer taraftan *"Türkiye'nin 3 tarafı deniz; Karadeniz, Ege, Akdeniz. 3 tarafı da Kürdistan'dır. Bu Ortadoğu'nun bir gerçeğidir."* diyor.

Kavgı ve savaş dilini seven Hasip Kaplan gibiler "Barış", "Demokrasi" gibi kavramları kendi işlerine geldiği müddetçe kullanmayı da seviyorlar. Daha doğrusu siyasî amaçlarını bireysel-kültürel haklarla karıştırıp çaktırmadan dayatmaya çalışıyorlar: *"Kürt halkının hakları olunca bir refleks düşmanlık oluşuyor."*, *"1000 yıl birlikte yaşadık, binlerce yıl daha ama eşit ve özgür bir şekilde yaşama imkanı vardır. Kimse düşman, korku gözüyle bakmasın. Bir bayrak görünce de uykuları kaçmasın."* gibi sözlerle demagoji ile geliştirdikleri bir uslubu kullanıp duruyorlar. Sömürgeci ülkelerin, İsrail'in desteklediği bir siyasal projeye karşı çıkanlara "Tepki vermeyin!" diyorlar. Verilen tepkileri de "Kürt Düşmanlığı" ve "Milliyetçilik" olarak yaftalamaya çalışıyorlar.

Bir defa yukarıda da belirttiğimiz gibi bugüne kadar (cumhuriyet döneminde) verilen-verilmeyen bireysel-kültürel haklarla siyasal projeleri birbirinden ayırmamız lâzımdır. Bireysel-kültürel haklar vardır, bu haklar kaynağını tâbi olduğumuz İslâm dini'nden alır. Ancak iş "Devlet kurmaya" gelince böyle tabii bir hak yoktur.

Neye, niçin müsaade edilmesini istemediğimizi, bu ayrımın gerekçelerini ve Kürt Devleti projesinin sakıncalarını ayrıntıları ile anlatmaya çalışacağız. Bu tespitlerimizin ne milliyetçilikle, ne de herhangi

bir millete düşmanlıkla hiçbir ilgisi yoktur. Bilakis problemin özünü ortaya koyup, yanlış telakkilerin düşmanlık boyutuna ulaşmasını engellemeye çalışıyoruz. Bu tespitlerimiz buna göre tetkik edilmelidir.

Kürt Devleti Meşruyet Temeline Sahip Değil:

Çünkü Kürt devleti emperyalist bir projedir. Osmanlı'nın yıkılışından beri masada olan bir projedir. Günümüzde İsrail'in özellikle sahip çıktığı bir projedir.

Bu sebeple bütün Ortadoğu milletlerini rahatsız edecek bir tarzda kurulacak taşeron bir Kürt devletinin durumu aynı İsrail gibi olacaktır. Hiçbir dostu olmayan, hayatta kalmak için Amerika'nın desteğine muhtaç bir devlet... İsrail'in elindeki ve arkasındaki her türlü imkâna rağmen Ortadoğu'da bir geleceği yok, kendi raporlarında bile böyle yazıyor. İkinci bir İsrail'i bu coğrafya kaldıramaz.

Diğer bir husus; dikkat edilirse Türkiye'ye küresel emperyalist güçler tarafından bir küçültme dayatılırken, Kürdistan projelerinde daima Türkiye aleyhine bir büyütme dayatılıyor. Kürt halkının yaşamadığı bölgeler de bu devlet projesine dahil ediliyor. Mümkünse hem güneyde Akdeniz'e hem de Kuzey'de Karadeniz'e kadar uzanan bir toprak hesabı yapılıyor.

Bütün Ortadoğu'yu birbirine düşürmeye, bölüp-parçalamaya çalışan güçler Kürt Devleti söz konusu olunca olabildiğince büyük bir coğrafyaya yayılmış bir projeye her türlü desteği veriyorlar.

Halbuki bırakın bütün Kürtleri, Kuzey Irak'taki Barzani ve Talabani aşiretleri bile bundan 10-15 yıl önceye kadar bir araya gelemiyorlardı, birbirleri ile savaşmış duruyorlardı. Aşiret kültürüne sahip birbirinin lehçelerini bile anlamayan bir halk bugün Türkiye, Suriye ve İran'ı da kapsayacak şekilde "Kürt Ulusal Kongresi" yapıyor.

İslâm dünyasını parçalamaktan hususi bir zevk alan emperyalist sırtlan sürüleri iş Kürt Devleti'ne gelince adeta "İyilik meleği" pozlarına bürünüyor.

Ey Kürt Kardeşim! Buradan da mı uyanmıyorsun?

Bu desteği niye Türkiye'ye vermiyorlar? Orta Asya'da Türk devletleri var. Hemen yanıbaşımızda Azerbaycan var. Suriye'de, Irak'ta, İran'da Türkmenler, Azeriler var. Osmanlı'dan önce bile Suriye'yi, Mısır'ı, Cezayir'i hatta Pakistan'ı senelerce Türk hanedanları idare etti. Osmanlı devrinde Endonezya'ya kadar siyasî ve askerî gücümüz uzandı.

Böyle bir ülkeye bu emperyalist sırtlan sürülerinin küçülme ve parçalanma dayatması gayet tabii bir durum, asliyetlerinin icabı. Başka ne beklenebilir ki?...

Müslüman Kürt kardeşlerimize yakışan bu sırtlanların oyununa gelmemektir. "1000 yıl birlikte yaşadık" sözünü bir edebiyat değil, hakikat olarak benimsemektir.

Bizim Meşru ve Ulvî Bir Niyetimiz Var? Ey Kardeşim! Senin Niyetin Nedir?

Yüzerce yıl haçlılarla savaşan atalarımız Türkiye'ye öyle bir miras bıraktılar ki, Türkiye ne yaparsa yapsın bu mirastan kaçamıyor. Küffarın, haçlıların önündeki en büyük engel olmaya devam ediyor.

Soğuk Savaş bittikten sonra NATO tatbikatlarında düşman "Kırmızı Kuvvetler" in rengi "Yeşil" e döndü. Bu milletin ferdi olup da laiklik falan diye fikri bulundarılmış olanlar dahi bu düşmanlığa karşı çıktı.

11 Eylül hadisesi olduğu zaman Bush merkezli "İslâm terörü" tezviratına Türkiye'nin sol iktidar ortağı partinin dışışleri bakanı İsmail Cem o günlerde çıkıp "Biz bu tabiri bu ayrımı kabul etmiyoruz." dedi. O iktidar bile haçlının karşısında bir siper oldu.

Binaenaleyh biz daha kendi nefsinin fethedemediğı halde dünyayı fethetmeye çıktığını zanneden, müslüman kardeşini öldürmeyi, içinde yaşadığı devlet gemisini batırmayı-yıkmayı marifet zanneden selefi-vehhabi bölücülerinden değiliz. Küffara karşı bu devletin muhafazası ve büyümesi gerektiğini düşünenlerdeniz. Zira küffar haçlı niyetini değiştirmiş değil, önümüzde büyük tehlikeler var. Ortadoğu'da yaşananlar daha başlangıç, küffar askerî olarak buraları işgal etmeyi planlıyor.

Bu bilince sahip herhangi bir Türk'e sormuş olsanız, veyahut bir askerine sorsanız kafasının bir yerinde **"Biz birgün Amerika ile harbetmek zorunda kalacağız."** düşüncesi vardır.

Amerikalılar romanını bile yazdırdılar: "Metal Fırtına"...

Ey Kürt kardeşim! Ben küffara karşı niyetler kurabiliyorum. Bir gün onlarla harbedip pekâla haklarından gelebileceğimizi düşünüyorum.

Senin niyetin nedir?

Böyle bir milletin ayağına bir çelme de sen mi takacaksın? Yoksa benimle beraber küffara karşı kalkan mı olacaksın?

Veyahut diyelim ki bir Kürt Devleti kuruldu. Bu devlet kimin çıkarına hizmet edecek, kimin güdümünde olacak? Özellikle Ortadoğu'da kendi güdümlerinde olmayan hiçbir iktidara tahammül edemeyen, "Böl-Parçala-Yönet" klasik sömürgeci taktiğini tekrar tekrar faaliyete geçiren bu sırtlanlar bir Kürt Devleti için niçin bu kadar büyük bir destek veriyorlar, hiç düşündün mü?

Küffarın bütün art niyeti ile İslâm Dünyası üzerinde silahsız ve silahlı emeller beslediğı bir ortamda Türkiye'ye zarar vermeye çalışmak bir müslümanın en son yapması gereken harekettir. Kürt kardeşlerimizin hem maddî hem de manevî menfaati Türkiye'ye destek vermektir ve Türkiye'nin büyümesine yardımcı olmaktan geçer. Yoksa ateist-marksist-narsist Apo'ya ve onun şürekasına destek vermektir değil. Bu şebekeyi Kürt halkının temsilcisi olarak kabul etmek en başta Kürtler için bir zuldür. Bu yol çok tehlikeli bir yoldur. Türkiye eninde sonunda buna bir dur demek zorunda kalacaktır.

Kürt Devleti Türkiye Aleyhine Yaşayamaz, Siyasal Çıkar Alanları Çakışan Devletler İster İstemez Çatışır:

Bir devletin siyasal sınırına ve çıkarına uzanan herhangi bir tehdit tarih boyu savaşlara sebep olmuştur. Bu "Devlet" denilen siyasal kurumun doğasında vardır.

Beğensek de beğenmesek de dünya işleri böyle yürüyor. Bir devlet bir devletin aleyhine büyüdüğü zaman iş harp meydanına kalır. Kazananın hükmü yürür. (Bu durumun istisnaları da vardır. Özellikle Osmanlı küffarla, haçlılarla savaştığı için, emanet onlarda olduğu için; bazı beylikler ve devletler gönüllü bir şekilde Osmanlı'ya tâbi olmuşlardır.)

Tarihe şöyle bir baktığınızda siyasal birliklerin, büyük imparatorlukların; ancak kılıçla (ordu ile) kurulduğunu görürsünüz. Meselâ Osmanlı, savaşlarının çoğunu topraklarına ve siyasal çıkarlarına yönelik silahlı tehdit sebebiyle yapmıştır. Osmanlı kendi menfaatini, siyasal hedefini kılıcıyla koruyamamış, genişletememiş olsaydı Osmanlı olamazdı.

Binaenaleyh tarihte Türk'ün Kürtle savaşmasına sebep olacak böyle bir çıkar çatışması bugüne kadar olmadı ancak tarih sahnesinde Türk Türkle defalarca savaştı. Osmanlı Batı'da hıristiyan ülkelere karşı kılıcını gösterdiği gibi zaman zaman doğuda da müslüman devletlere, Türk devletlerine karşı da kılıcını

gösterdi, göstermek zorunda kaldı. Yıldırım Timur'a yenildi, Fatih Karamanlılarla, Uzun Hasan'la harp etti. Büyük Türk İmparatorluğu'nun sultanı Yavuz Sultan Selim kutsal emanetlerin varisi oluncaya kadar 1514'de Çaldıran'da İran'ın Türk soylu hükümdarı ile, 1516'da Mercidabık'da, 1517'de Ridaniye'de Suriye, Filistin ve Mısır'ın hakimi, Türk kökenli Memluk Devleti ile savaşmak zorunda kaldı. Memluk Sultanı Tomanboy Kahire'yi teslim etmemekte ısrar ettiği için kanlı sokak savaşları yaşandı. ("Devir değişti, siyaset kılıçla yapılmıyor." diyenler olabilir. Bu sözde birazcık doğruluk payı var, ancak çok eksik. Meselâ kılıçsız siyasetin uzmanı İngilizler çıkarlarını korumak için -Falkland Savaşı'nda olduğu gibi- yeri geldiğinde binlerce kilometre ötede savaşa girmekten çekinmemişlerdir.)

Binaenaleyh PKK'nın veyahut Barzani'nin siyasal emellerine ve taleplerine itiraz etmeyi "Kürt düşmanlığı" gibi lanse etmek isteyenler yanlış yapıyor, daha doğrusu demagoji ile ortalığı bulandırıp, lafla devlet kurmaya çalışıyorlar.

Hiç kimse "*Kürtler de devletini kursun, ne var bunda*" demesin. Çünkü şu anda -Barzani olsun PKK olsun- küffar ile işbirliği halinde olan piyasadaki aktörlere baktığınızda hepsinin "Büyük Kürdistan" hayalinin peşinden son sürat gittiğini görürsünüz.

Yukarıda bahsettiğimiz "Kürt Ulusal Kongresi" için yapılan hazırlık toplantısında Barzani şunları söyledi:

"Başlıca amacımız Kürdistan'ın dört parçasındaki tüm siyasi kesimlerin ortak talep ve stratejik birliktelik ile barış ve birlikte yaşama mesajını bölge halklarına iletmektir. Bu kongrede Türk, Arap ve Fars halklarına Kürt halkının barış ve eşitlik temelinde birlikte yaşamak istediğini söyleyeceğiz"

Şimdi "*Bu sözlerde ne var?*" denilebilir. Çok şey var. Bir defa Barzani devletçliğini kurup Türkiye'nin himayesinde veya Türkiye'nin siyasal çıkarlarına dokunmayan bir pozisyonda kalacağını söylemiyor. Tam tersine "*Kürdistan'ın dört parçasının stratejik birlikteliği*"nden bahsederek açıkça Türkiye'nin siyasal çıkarlarına tehdit olduğunu ortaya koyuyor.

Aynı şekilde PKK ve uzantıları da "Barış", "Çözüm" kelimelerini ağızından düşürmüyor, ancak günaşırı Türkiye'yi tehdit etmekten, militanlarını "Yerel polis", "Profesyonel ordu" adı altında silahlı bir güç olarak dayatmaktan, kendi kaymakamını atamaktan, mahkemesini kurmaktan çekinmiyor. (PYD'nin Suriye sınırında giriştiği silahlı hareket de düpedüz fırsattan istifade Akdeniz'e kadar Türkiye sınırını Kürt olmayan bölgeleri de içine alacak şekilde ele geçirme girişimiydi. Bunu "Kürtler hakkını arıyor" diye lanse edenler yalan söylüyor. Çünkü adamlar resmen silahla toprak genişletme harekâtı yaptılar. Becerir beceremez ayrı mevzu, ancak niyeti ortaya çıkartan önemli bir durum. Nitekim buna razı olmayan Araplar da şiddetli bir cevap verdiler.)

Bizim bazı "Barışçı"larımız(!) da "Ne var bunda?" diye atlıyorlar. Zaten Hasan Cemal ve Çandar gibiler çoktan "*Kürtler, günün birinde 'bağımsız devlet' de isterlerse ne olacak?*" diye yazmaya başladılar.

Kimse karnından konuşmasın. Barzani de PKK da karnından konuşmasın. Dostluktan kardeşlikten bahsedip, "*Ben kendi projemi, Amerika'nın Avrupa'nın, İsrail'in desteği ile kurarım, sen de ses çıkartamazsın. Ses çıkartma ki, savaş olmasın.*" demeye getirmesin.

Türkiye'de hiçbir iktidar bu oldu-bittiye sessiz kalmaz. Ancak Türk halkı büyük devlet hayalinden vazgeçer, tarihinden vazgeçer, o zaman siz de bir oldu-bittiyle istediğiniz koltuğa kurulursunuz.

Aksi halde büyük bir hata yaptığınızı bilin. Türklere değil, Kürtlere de büyük bir kötülük yaptığınızı bilin. Gidiyorsunuz ama duvara doğru gittiğinizi bilin. Amerika ve İsrail amcanız sizin için savaşmaz. Veyahut daha ötesi Türkiye siyasal çıkarları için onlarla savaşmayı bile göze alır.

Kimse Türkiye'den, doğusundaki, Suriye'deki, Irak'taki Türk ve Türkmen bölgelerini de kapsayacak şekilde kurulacak; Orta Asya ve Ortadoğu ile bağlantısını kesecek; Amerika, İsrail bilimum Türkiye düşmanlarının güdümünde Türkiye aleyhine siyaset yürütecek bir Kürt Devleti'ne evet demesini beklemesin. Bu ham hayaldir. Boş hayaldir. Bu hayalciler ateşe doğru gidiyor farkında değil.

Amerikan gâvuru binlerce kilometre öteden gelip "Benim burada çıkarım var" diye savaş yapıyor. Türkiye eli-kolu bağılı oturacak mı?

Şu sıralar "Kimse bizle savaşmayı göze alamıyor!" diye hava basıyorsunuz, ancak iş o noktaya geldiğinde ne olacak? Daha net bir ifade ile; iş kılıca kaldığında "Eyvah!" dediğinizde durumunuz ne olacak?

Türkiye'nin Bugünkü Politikaları Hayalcilerin Hayallerini Körüklüyor:

Diğer taraftan Türkiye'nin de devlet olarak bugüne kadar üzerine düşenleri hakkıyla yapmadığı da aşikâr bir durum. Yapılan hatalar Kürt Devleti hayali kuranlara cesaret veriyor. Bu durum -gerekli tedbirler zamanında alınmadığı için- ileride (belki yakın bir zamanda) bir çatışma ihtimalini arttırıyor.

"Mısır'da İsrail'in, Batı'nın parmağı var!" diye şikâyet ediyoruz ama seneler senesi Kuzey Irak'a Amerika istemediği için askerimizi göndermedik. 2008'de gönderdiğimiz askerimizi de Amerika ayaklanınca geri çektik. O da yetmedi, Amerikan füze radarını bağrımıza soktuk. Böyle olunca da bu hayalciler "Arkamızda Amerika var, bunlar bize bir şey yapamaz!" zehabına kapıldılar. Kılıcımızı, kararlılığımızı ortaya koymadığımız için ileride çok daha büyük bedelle bunu ortaya koymak zorunda kalacağız maalesef.

Bazıları "İşler kontrolümüzde, her şey iyi olacak! Bakın akan kan durdu." diye özetlenebilecek bir rüyanın içerisinde yüzüyor.

Amerika istediğini aldı, alıyor; PKK istediğini alıyor; İsrail istediğini alıyor; Avrupa istediklerinin birazını alıyor. Bu ortamda her şey Türkiye'nin istediği gibi ilerliyor öyle mi?

PKK ve Kuzey Irak bağlamında Amerika'nın en büyük amacı Türk ordusunu Kuzey Irak'a sokmamaktı. *"Washington Post gazetesi, ABD'nin Ankara ile anlık istihbarat paylaşımı için İncirlik'e konuşlandırdığı 4 adet İHA'nın görev yaptığı 'Göçebe Gölge Operasyonu'ndan ilginç detayları manşetine taşıdı.*

.... Uludere gibi bir trajediye karşın eski bir ABD yetkilisi, ... "Bu operasyon Türklerin sınır ötesi hareketlerini engellemekte son derece etkili oldu" dedi.

.... Amerikalı analistler, kaydedilen videoyu Ankara'da bulunan ABD-Türk ortak istihbarat merkezine (füzyon hücre) göndermeden önce izleyip değerlendiriyor. Genelde, sistemin yapısında bulunan en az 15-20 dakikalık bir gecikme söz konusu. ..." (Hürriyet, 22.07.2013)

Amerikalıların söylediği gibi Amerika istediğini elde etti, Türkiye'yi Kuzey Irak'a sokmadı. Türkiye ile karşı karşıya gelmeyi göze alamadığı bir ortamda Türkiye'yi kendi çizgisine çekmeyi başardı. Ağzımıza biraz bal sürdü, "PKK ile mücadelede sizi destekliyorum?" dedi, hiçbir zaman anlık istihbarat vermedi. Ancak bütün bunlara rağmen istediğini aldı. Üstüne bir de bizi füze radarını Malatya'ya koymaya ikna etti. Daha ne olsun. Bu politikayı yürüten Amerikalı diplomatlar herhalde iyi bir madalya almışlardır.

"Amerikalılarla çıkarlarımız uyuşuyor." ilizyonuna sarılan Türkiye'ye kalan ise şu oldu: "Amerika'ya rağmen bir şey yapamaz. Türk askeri sınırdan bir adım ileri atamaz. Amerika'nın taşeronu...."

Bize "Osmanlı" dediler, "Büyük Türkiye" dediler, gönümüzü okşayan laflar ettiler. Biz de Amerika'nın lafıyla bir şeyler olur diye atladık oltaya. Neymiş efendim, "Amerika, Türk-Kürt buluşmasından yana" imiş. Yalan. Senelerdir bizi birbirimizden ayırmak için uğraşanlar bizi buluşturmaya çalışıyor öyle mi?

Türkiye, "Büyük Türkiye", "Küresel Güç Türkiye" olur. Ancak Amerika'nın ipiyle kuyuya inerek olmaz.

Bugün ortaya çıkan ve Türkiye'ye yönelik büyük bir tehdit haline gelen siyasal ortamın en büyük sebebi bu zafiyettir.

Türkiye'nin yakın tarihine yön veren siyaset-bürokrat takımı bunca senedir önümüzde duran bu yarayı kapatmak için gerekli hareketleri yapmaktan çekindi. Belki günü kurtarmak için, belki Amerika istemiyor korkusundan, belki de zayıflığı göze alma cesareti gösteremediğinden. Ancak Türkiye mecburen bir ateşin içine girip de çok daha büyük bedeller ödemek zorunda kaldığında tarih sizi nasıl yargılayacak, hiç düşündünüz mü?

Şimdi "Barış istemiyor musun, çözüm önerin nedir?" diye sorulabilir. Türkiye'yi Türkiye olmaktan çıkartacak siyasi tavizler vermeden barış yapabilirsiniz gerçekten "Helâl olsun" dememiz gerekir. Ancak PKK hiç oraya yanaşmıyor. Tabir caiz ise bir tünele girdik, geri de dönemiyoruz. Bireysel hakların tanınması ile siyasal taleplerin arasındaki farkı anlayamayanlar bizi bu tünele soktular. Taviz versek olmuyor, vermesek olmuyor. Sonu da pek hayra alamet görünmüyor. Basiret bu tünele girmeden lüzumlu hareketleri yapmaktı. Ancak maalesef bu yapılmadı.

Hazret-i Allah'ın Hükümü Yürüyor, Telâşa Lüzum Yok:

İnsanlar gibi milletlerin de, devletlerin de bir ömrü var. Allah dostlarının işaretlerine bakıldığında Türkiye'nin ömrü daha bitmiş değil.

Bununla beraber bugünkünden daha büyük sıkıntılar gelebilir, dirlik-düzen bozulabilir, harp gelebilir, ambargo gelebilir, büyük savaşlar yaşanabilir. Ancak Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin yapmış oldukları bir benzetmede olduğu gibi bu devlet **"Denizaltı gibi"**, battı zannedersiniz ancak daha sonra tekrar yukarıya çıkar.

Doymak bilmez bir şehvetle dünyayı sömürgeleştirmeye çalışan emperyalist Batı Birinci Dünya Savaşı sonunda Osmanlı bakiyesi Ortadoğu'yu paylaştı. Haçlılar Anadolu'yu da paylaşmak için kendi aralarında gizli-açık anlaşmalar yapıyorlardı. Hazret-i Allah o kadarına müsaade etmedi. Bugün de müsaade etmeyecek inşaallah.

Çıkarlarını Türkiye'nin aleyhinde konumlandıranlar buna göre hareket etsin. Gün gelir, son pişmanlık fayda vermez.

"Allah'ım! Vatanımızı muhafaza et, ordumuzu muzaffer et!" (Ömer Öngüt -kuddise sırruh-)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

İyilik ve Doğruluk Helâl Lokma İle Başlar

Kenan Bey günlerdir "Bu gençlere neler oluyor?" sorusunu sorup duruyor, yeni doğan kendi çocuğunun geleceği için endişeleniyordu.

Son günlerde gazete ve televizyonlarda çıkan; yaşadığı şehirdeki gençler arasındaki şiddet ve intihar vakalarının arttığına, daha 19-21 yaşlarında olan gençlerin alkolden ve eroiden öldüklerine dair haberler, iki günlük baba olan Kenan Bey'i derinden üzmüştü.

Günlerdir "Bu gençlere neler oluyor?" sorusunu sorup duruyor, kendi çocuğunun geleceği için de endişeleniyordu.

Dün otobüsle eve gelirken karşılaştığı bir grup genci gözlemlemiş; onların hoşgörüsü, sabır ve nezaketten uzak; tatminsiz, doyumsuz ve saygısız halleri hepten onun üzüntüsüne üzüntü katmıştı.

Bugün de otobüste hüzünlü bir şekilde oturmuş işten eve gidiyordu. Birkaç durak sonra otobüse binen temiz yüzlü bir genç, yanındaki boş koltuğa doğru yöneldi ve sessizce:

- "Bismillahirrahmanirrahim" diye mırıldandı ve oturdu.

Genç Kenan Bey'in ilgisini çekti.

Yerine oturur oturmaz gencin telefonu çaldı. Genç, çantasından telefonu aradı buldu:

- "Bismillah." diyerek telefonunu açtı ve: - "Ve aleyküm selam anne" diyerek karşılık verdi. Daha sonra:

- "Anne ben bugün biraz geç kalabilirim müsaade edersen sohbete gideceğim." dedi, konuşması bitince de selam vererek telefonu kapattı. Bir sonraki durakta inen genç yine besmele çekerek yerinden kalkmıştı.

Genç indikten sonra, Kenan Bey'in gözü gencin oturduğu yere doğru ilişti, bir kâğıt buldu. Herhalde yanına oturan genç telefonunu çıkartırken çantasından düşürmüştü olmalıydı.

Kenan Bey kâğıdı aldı ve merakla okudu. Kâğıtta gıdalarımızda kullanılan katkı maddelerinin listesi üç başlık altında listelenmişti. Birinci başlıkta "Bitkisel-helal katkı maddeleri", İkinci başlıkta "Hayvansal kaynaklı olduğu için haram kabul edilmesi gereken katkı maddeleri" ve üçüncü başlıkta "Hayvansal da bitkisel de olabilen bu yüzden şüpheli kabul edilmesi gereken katkı maddeleri" yazıyordu.

Listenin altındaki notlarda, ancak "Besmele" ile kesilen hayvanların helâl olduğu, katkı maddelerinin çoğu yurtdışından ithal olduğu için bu hususa dikkat edilmediği, hatta domuz gibi hayvanların dahi bu katkı maddelerinde kullanılabildiği yazıyordu. Bu durumu az çok bilen Kenan Bey "Şüpheli Gıda" kavramını daha çok merak etmişti. Kâğıtta yazan bir Hadis-i şerif onun bu merakını da gidermişti:

"Helâl apaçık belli, haram da apaçık bellidir. Bu ikisinin arasında şüpheli noktalar vardır. İnsanların çoğu bunu bilmezler. Şüpheli şeylerden kaçınanlar, dinini ve namusunu korumuş olurlar. Şüpheli şeylere düşenler, yasak bir koruluğun etrafında hayvan otlatan ve her an için koruluğa düşmek ihtimâli olan bir çoban gibidir. Dikkat ederseniz her hükümdarın bir koruluğu vardır. Allah'ın koruluğu ise haramlardır." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 48)

Okudukları Kenan Bey'in çok ilgisini çekmişti. Belli ki genç yediklerine içtiklerine dikkat ediyor, bir çok ortamlarda nefsi ile mücadelede bulunuyor ve böylece kalbi nurlanıyor. Ve hayatta günümüz gençlerinden çok daha farklı şeylerden zevk ve lezzet alıyordu.

Kenan Bey, "Öyle ya." dedi kendi kendine. Daha önce okuduğu şu kıssayı hatırlamıştı:

"İbrahim Ethem -k.s.- Hazretleri bir gün Beyt-i maktis mescidinde hasıra sarılmış yatıyordu. Gece yarısı olunca mescidin kapısı açıldı, içeri yaşlı bir Zât girdi. İki rekat namaz kıldıktan sonra arkasını mihraba dönerek oturdu. Oraya kırk kişi daha geldi ve içlerinden biri:

- "Burada bir kişi yatıyor," dedi. O yaşlı Zât gülümseyerek:

-"O İbrahim Edhem'dir. Kırk gündür kıldığı namazın tadını bulamıyor." dedi. Bu sözü işiten İbrahim Ethem -k.s.- Hazretleri o Zâtın huzuruna gelerek:

-"Allah aşkına, benim bu halimin sebebi nedir?" diye sordu. O zât şöyle cevap verdi:

-"Falan gün Basra'da hurma satın almıştın. Farkında olmadan yere düşen hurmaları kendinin zannederek heybene koydun. Halbuki onlar satıcıya aitti."

Bunu duyan İbrahim Ethem -k.s.- Hazretleri hemen gidip hurma aldığı satıcı ile helalleşti."

Kenan Bey günlerdir üzüldüğü gençlerin, hayatta yanlış ve tehlikeli alanlarda lezzet aramaya çalıştığını fark etti. Oysa ki gençleri sağlıklı, maddi ve manevi yönden faydalı alanlardan zevk almaya yönlendirmek gerektiğini, bunun da helal lokmadan geçtiğini fark etti. Ve o günden sonra kazancına haram ve şüpheli karıştırmamaya, kendi çocuğuna da daima helâl ve temiz gıdalar yedirmek için çok büyük bir gayret sarfetmeye başladı.